



નકલો વિતાવો ખરીદતાં પહેલાં કાઢરી કુલની રકમ
જેનામાં બીલીમોરથી મંગાવવાનું પાનમાં રાખવું.

“બંધ આવને તઆલા”

હદીયતુલ મુસ્લેમીન.

યાને

 મુસ્લીમીયત્ત ફાત્ત.

 મુસ્લીમીયત્ત ફાત્ત.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવાર.

મીરસેયદઅલી બીનસેયદ અમીરઅલી
કાઢરી.

પ્રસિદ્ધ કરવાનું કે.-દેમડીસ્ટ્રીટ, બીલીમોર.



સને ૧૮૯૭ના ૨૫માં એક્ટ મુજબ ૨૪૨૮૬
થયેલી છે, માટે માલીકની રજા સિવાય કોઈએ
છાપવી અગર છપાવરી નહીં.

મુગ્ધ કીમકાચોકમાં આવેલા દેશી મિત્ર પ્રેસમાં
મગનલાલ વનમાળીદાસે છાપી.

સને ૧૮૯૮ ઇસવી.
આટલી ૧૮મી.

સને ૧૩૩૭ હીજરી.
નકલ, ૨૦૦૦

કીમત રૂ. ૦-૧૨-૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૮૨૪૪ દર્શક

પુસ્તકનું નામ ૦૬૨૪૩૫ મુસલમાન

વિષય પૃ: ૪

દીખાચો.

હાલના જમાનામાં મુસલમાન બાઇઓ દીનની કેળવણીમાં તદ્દન પછાત પડેલા છે, અને દીની કિતાબો અરબી ભાષામાં છે. અને જો કે તેનો તરજુમો ઉરદુ, ફારસી, ભાષામાં થયેલો છે. તો પણ કેટલાક ઉરદુ, ફારસી, પણ શીખેલા નહીં હોવાથી પોતાના મજહબથી બિલકુલ ના વાકેફ છે, એ બધી દીલગીરીની વાત છે.

આ તરફનાં કેટલાક મુસલમાન બાઇઓ પોતાનો મજહબી હકમ નહીં શીખતાં, બધાં જણાં ગુજરાતી ભાષા શીખેલા છે, અને શીખે છે, તેથી જો મજહબી કિતાબો ગુજરાતીમાં તરજુમો થઈ છપાયેલી હોય. તો તે વાંચી પોતાના પેદા કરનારને ઓળખી જહાલતના અંધારામાંથી બહાર આવી શકે, એમ ધારી તથા કેટલાક બાઇઓની માંગણી ઉપરથી મેં આ કિતાબ ઉરદુ જમાન અને ગુજરાતી હરફમાં છપાવી છે. એની હમરો નક્કો ખપી જવાથી એમાં બધો સુધારો વધારો કીધો છે. અને તેથી આગળ કરતાં એના કદમાં પણ વધારો થયો છે, અને હાલ કાગળોનો ભાવ ચાર ગણો થવાથી નાચારીએ થોડી કીંમત વધારી છે.

આ કિતાબ મુસલમાનોમાં બધી ઉપયોગી હોવાથી, તેમજ રજીસ્ટર્ડ થયેલી હોવાથી કેટલાક લાલચુઓએ ફરફાર કરી એની નકલ કીધી છે. પરંતુ તે ગલત હોવાથી નમાઝ મકરૂફ થાય છે. અને સવાબને બદલે ઉલટા ગુનેહગાર થાય છે. ચાટે એવી નકલી કિતાબો ખરીદવી નહીં, હમારી રજીસ્ટર્ડ થયેલી નામ વાંચીનેજ ખરીદવી.

આ રીત્તામાં ઝપાને ઉરદુ એટલાજ માટે રાખી છે, કે
 ધણું ખરા ઉરદુ ઝપાન ખોલી જાણે છે, અને એ ઝપાન ખોલવાનો
 જોને મહાવરો નથી, તેઓ પણ સારી પેડે સમજ થકે છે, એમાં
 અરખી આપતો દાખલ કરેલી છે, અને તે ગુજરાતી હરફોમાં લખી
 છે. પરંતુ અરખી અક્ષરો અને ગુજરાતીનાં કેટલાક અક્ષરોનાં ઉચ્ચારમાં
 ધણો ફેરફાર છે. તેથી ગુજરાતીમાં ખરાખર લખી ઉચ્ચાર કરવો
 મુશ્કેલ છે, તો પણ ધણું ખરા 'કલામે શરીફ' પઢી જાણે છે, તેઓ
 સારી રીતે ઉચ્ચાર કરી શકશે, એમ આશા છે. એમાં સારી રીતે
 સમજ પડે, એ પ્રમાણે ઝપાન કરવાની કાળજી રાખી છે, તોપણ
 જે તદ્દનજ નાચાકેદ હોય, અને જોને સમજ નજ પડી શકતી હોય,
 તેણે કોઈ જાણીતાની પાસે સમજ લેવી. એટલે મતલબ હાંસલ થશે.

અગર કોઈ સાહેબને એમાં કોઈ જગાએ ભુલ માલમ પડે,
 તો દુરસ્ત કરી પઢી લેશે, અને સેવકને દરગુજર કરશે, એવી મારી
 વિનંતી છે. કેમકે માણસ માત્ર ભુલથી ભરેલું છે. અને કોઈથી
 ભુલ નજ થાય, એમ બનવું મુશ્કેલ છે.

આ રિત્તામાં અરખી આપતો તથા અમના પા સીપારાની
 સુરતો ત્રીજેરે દાખલ કરેલું છે, માટે ખીજી કિતાબોની પેડે એની
 તાજીમ કરવી; અને જે કોઈ એની ખેબદખી કરશે, તો ગુનાહ
 ગાર થશે.

લી. દુઆગો.

મીર સૈયદઅલી કાદરી.

બાબત.

સફા નંબર.

ઠસલામકા પેહલા રકુન કલમથે શહાદત સાતેં	૧
કલમે ઝોર અદાયેદકા ખ્યાન.	૨
દુસરા રકુન ઇસલામકા નમાઝ, પંજવકતા નમાઝકી નિયતેં	૮
દુઆએ કુતુબ, ઝોર અત તહીયાત.	૧૨
ખ્યાન વુજુકા.	૧૩
નવાકીસ વુજુકે.	૧૪
ખ્યાન તયમ-મુમકા.	૧૫
ખ્યાન પાનીકા.	૧૬
ખ્યાન નગસતકા	૧૭
ખ્યાન ગુસલકા મથે નિયતોંકે.	૧૯
ખ્યાન નમાઝકે ફરજોંકા.	૨૧
ખ્યાન વાજેખાને નમાઝકા.	૨૩
ખ્યાન નમાઝકી સુજનોંકા.	૨૬
ખ્યાન જમાઅતકા.	૨૭
ખ્યાન ઈમામતકા.	૨૮
ખ્યાન અગ્મનકા.	૨૯
ખ્યાન તરકીબમેં નમાઝ પરહનેકે.	૩૦
સિપા-૨થે અમ, પા સિપારેકી સુરતેં.	૩૬
મદં ઝોર ઔરતકી નમાઝકા ફક', ઝોર નમાઝકે મકરહાત. ૪૩-૪૪	
ખ્યાન બીમારકી નમાઝમેં.	૪૫
ખ્યાન મુસાફીરકી નમાઝ, ઝોર નમાઝે જુમઆકા.	૪૬-૪૭

જ્યાન નમાઝે ઇદેનકા. મયે નિયતોંકે.	૪૯
જ્યાન નમાઝે તરાવીહકા.	૫૦
જ્યાન આશુરેકી નમાઝકા, ઓર જ્યાન તહજ્જુદકી નમાઝકા.	૫૩
જ્યાન કુશુદ ઓર ખુશુદકી નમાઝકા, ઓર જ્યાન શહીદકા	૫૪
જ્યાન જનાઝેકી નમાઝકા, મયે નિયતોંકે	૫૫
જ્યાન ઝકાતકા	૬૨
જ્યાન સદકયે શીતરકા, ઓર કુરમાનીકા.	૬૫
ઇસલામકા ચવંથા રકુન, રોઝે રમઝાનકે.	૬૬
ઇસલામકા પાંચવાં રકુન, હજ.	૬૯
જ્યાન અકીકેકા, નયે નિયતકે.	૭૦
જ્યાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઓર દુઆ ઓર ફાતેહાઓંકા.	૭૧
સુ-ર-યે યાસીન.	૮૦
સુ-ર-યે-તુલ મુલક, (તમારક.)	૮૫
સુ-ર-યે રહ-માન	૮૮
સુ-ર-યે મુઝમ્મીલ.	૯૧
કસીદા ઝૈસીયા.	૯૪
અહદ નામા.	૯૭
દુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.	૧૦૦
દુઆયે મંજુલ અર્શ.	૧૧૫
ઇસલામી બારા મહીનેકે નામ, ઓર ઉસકે ફઝાયેલ	૧૨૦
જ્યાન યુનાહ સજીરા વ કબીરાકા.	૧૨૫



હદીયતુલ મુસ્લેમીન,

—આને—

ઝુરરીયાતે દીન.

❖ મિસમીક્ષા હિર રહમા નિર રહીમ. ❖

“અલ્લ-હમદો લીલ્લાહે અલ્લા નવાલીહી, વસ્સલાતો વસ્સલામો અલા રસુલીહી મોહમ મર્દોવ, વ આલીહી વ અમહા-ખીહી અજ-મઇન.” અય અઝીઝો સમઝો તુમ ઇસ ખાતકો, કે મુસલમાન હોના બ્કી નેઅમત હે. જો કોઈ મુસલમાન હુવા, દુનિયામેંબી ઉસપર રહમત હો, ઓર આકેઅતમેં બડે બડે દરજે બેહિસ્તમેં પાવે, ઓર બગેર મુસલમાન હુયે. કેઈ ઇયાદત કુખુલ નહીં હોતી, ઇસી વાસ્તે હર ઇનસાન પર લાઝીમ હે, કે પેહલે ઇમાન ઓર ઇસલામકે મસા-યેલ સીખે. ઓર અપની અવજાહ, ઓર સખ ધરકે આદમીઓકે સીખાવે, તો મરનેકે બાદ નજાત અખાલસે પાવે. ઓર નહીં તો બહોત અખાલસ દેખેમા. પેહલી ઓર ઉસકે ધર વાલે-બી.

અખ તુમ મસાયેલ દીનકે દીલસે સુનો. પકી પકી - કિનાઓં મોતેબરસે નીકાલ કર પ્યાન કરતા હું. હરમાયા “રસુલે ખુદા, સલ લલ્લાહે અલ્લય-હે વ આલીહી વસલ્લમ”, ને, કે ખુનયાદ ઇસલામકી પાંચ ચીઝે, હે. અઘલ કલેમા શહાદતકા, દુસરી ‘નમાઝ,’ તીસરી ‘ઝકાત,’ ચત્તી હજ, પાંચવીં રોઝે રમઝાનકે.”

ઈસલામકા પેહલા રકુન-કલમયે શહાદત.



અવલ કલમે તૈયબ, લા ઇલાહા. ઇલ લલાહો મોહમદર
રસુલુલાહ, -દોયુમ કલમે શહાદત. અશ-હદો અલ લા ઇલાહા
ઇલ લલાહો વહ-દહુ લા શરીકા લહુ, વ અશ-હદો અનના મોહમ
મદન અબ્દો-હુ વ રસુલો-સૈયુમ કલમે તમજીદ, સુખહા નલલાહે
અલ હમદો લીલાહો, વ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો. ફુલલાહો અકબર,
અલા હવલા વલા કુવ્વતા, ઇલા ખીલા હીત અઝી-ઝત અઝીમ.
અહારમ કલમે તવ-હીદ. લા ઇલાહા ઇલ લલાહો, વહ-દહુ લા શરીકા
લહુ, લહુલ મુશ્કો વ-લહુલ હમદો, યોદયી વ યોમીતો વ-હોવા
હૈકુન, લા યમુતો વલા યનામો વ-લા યફુતો અબ-દન બે-યદે હીલ
અયેર, વહોવા અલા કુલ્લે શેઇન કદીર-પંગુમ કલમે રદ કુદર,
અલા હુમા ઇતની આઝમે બેકા મીન અન હિશરેકા બેકા શેઅંવ,
વ અના આ-તમો ખીહી, અસતગ ફેરેકા લે-માત્રા આ-તમો ખીહી,
ફુજતો વ રગતો અનહો, વ અસ-લમતો, વ અકુલો મીન-ની અશહદો
અલ લા ઇલાહા ઇલ લલાહો, વહ-દહુ લા શરીકા લહુ વ અશ-હદો
અનના મોહમ મદન અબ્દો-હુ વ રસુલો, (ઇમાને મુશ્કમત) આ-
અનતો ખીલાહો વ મજાએ-ક-તીહી, વ ફાતો-ગીહી વ રોસોતીહી,
અલ યોમીલ આબેરે વલ કદરે ખય-રીહી વ શર રીહી. મીનલાહો
અમાત્રા વલ બાઅસે બાદલ મૌતે હક. (ઇમાને મુશ્કમીત) આ-
અનતો ખીલાહો કમા હોવા બે અસમા-હી, વ સીદાતીહી વ કખીલ

તો જમીઆ અહકા-મીડી, અશ-હદો અલ લા ઇલાહા ઇલ હકમાહો
 વહ-હહ લા શરીકા લહુ. વ અશ-હદો અનના મોહમ મદન અબ
 દોહુ વ રસુલો-શમુમ કલમે અસ-તમ-ફાર, અસતમ શીરફા હીન્
 અઝીમીલલજી, લા ઇલાહા ઇલાહુ અન્ હૈયુલ કૈયુમ, વ અતુમો ઇલય-કા
 ખીનજ જન-મીલ લજી, લા આ-લમો, ઇન-નકા અનતા અલ્લામુલ
 યુયુમ. યા ગદ્દા-રજ જુનુમ, એ રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.
 હફતુમ કલમે સૈયદુલ અસ-તમ-ફાર, અલ્લા હુમ્મા અનતા
 રખ્ખી, લા ઇલાહા ઇલાહા અનતા ખલક તની, વ અના અબ્દોકા
 વ અના અન્ના અહ-દેકા, મસ તતાનો આઊજે બેકા, મીન શરરે મ
 સતાતો અબુઓ લકા, એ નેઅ-મનેકા અ-લખયા. વ અબુઓ બે
 જનમી ફગ-ફેર લી, ફઇન-નહુ લા યગ ફરેજ જુનુમા ઇલાહા અનતા
 એ રહ-મનેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

અબ સુનો તુમ, પેહલે કલમેકે માયને ફર્જ યેહી હે, મુસલ-
 માન પર હે, કે ઝમાનસે ઇકરાર કરે. ઓર દીક્સે સય જાને, કે
 પયદા કરને-રાક્ષા સારી જહાનકા એક હે, અલ્લાહ ઉસકા નામે
 પાક હે, કોઇ ઉસકા શરીક નહીં, સય બગાઇયાં ઓર કમાલ ઉસીકા
 હે, ઓર વોહ સય અયમોંસે પાક હે. કીસી કામમે કીસીકા
 મોહનાજ નહીં. ઓર સય ઉસકે મોહતાજ હે, સય ચીઝોંકી
 ઉસે ખબર હે, એક જરરા ઉસસે છુપા નહીં, ઉસે સય ચીઝોંકી
 કુદરત હે, જો ચાહે સો કરે; કોઇ ઉસકે હુકમકો ફેર નહીં સકતા,
 ઓર જો કુછ બદે કામ કરને હે, બક્ષા યા ખુરા, બક્ષકે જો દુની-
 યામેં હોતા હે. સય ખુદાકી તફદીરસે હોતા હે, ખુદાને પેહલેકી
 મુકરર કર રખ્યા થા, કે દુકાનેસે દુકાને વક્ત અયસા અયમા હોગા;
 ઓર ઇમાન લાવે, કે ફરિશ્તે બંદે ખુદા કે હે. પયદા હુયે તુરસે.

पाक हें, शुनाह नही करते, उस उस काम पर पुढाने मुकरर कर
 दीया हे. इसपर कायेम हें, न भरद हें न अवरत, आने पीने नहीं.
 पुढाका एक उनकी जीहगी हे, गीनती उनकी पुढाके सीवा कोच नहीं
 जनता, उनमें बार हरिशने जहोत नामवर हें. ज्यपक्ष, के कि-
 ताभें पुढाकी ओर हुकम पुढाके पयगंजरीं के पास लाया करते थे,
 भीक.पक्ष, के रोख पुढाके हुकमसे जहोकां पड़ोयाते हें, ओर मेंहकी
 तैयारी—ली करते हें, छसरापक्ष, के सुर मोहमें लीये जडे कयामतके
 दीन कुकेगे, छसरापक्ष, के भरने वक्त जन नीकाजने हें, ओर
 समान लावे. के पुढाने किताभें पयगंजरीको बेज हें, तवरत,
 छसरत मुसा पर, छनजक्ष. छसरत छसा पर, ज्युर, छसरत छवि
 पर, कुरआन, छसरत मोहंमद मुसतहा पर, अलय हीस—सलाने
 वस्सलाम, ओर आजी किताभें, ओर पयगंजरीं पर बेज हे. जे कुछ
 पुढाकी किताभोंमें लीज्या हे, सय छक हे, इसपर समान लावे,
 ओर समान लावे, के पुढाने जहोकी हीदायत के वास्ते दुनियामें
 पयगंजरींको बेज, ओर हुकम कीया; के उस राहपर पयगंजरी
 यकी, उसी राहपर यकी, तो दीन दुनिया तुम्हारा दुरत रहे. जे
 कोच दुसरी राह यकीगा, दोनभी होगा. सय पयगंजरी जरदक हें,
 ओर शुनाहोंसे पाक, ओर सारी पुढाछसे अइजक्ष हें. उनके दर
 कोका कोच नहीं पड़ोयता हे. अज्वक्ष पयगंजरी छसरत आदम हें,
 जाय सय आदमीओंके, उनके पीछे अवलादसे उनके ओर जहो-
 तसे पयगंजरी हुये, गीनती उनकी पुढाको भाजलुम हे. आप्नीर
 सयसे पीछे दुनियामें छसरत मोहंमद मुसतहा सब लख्वाहो अ-
 लयहे व आलीकी व सल्लाम आये हें; ओर पयगंजरी छसरत पर

ਅਤਮ ਫੁੱਲ. ਪਰ ਜੁਰ ਛੱਡਣਾ ਸਾਜ਼ੇ ਪੇਸ਼ੇ ਪਧਾਨ ਹੁੰਦਾ ਥਾ, ਖੁਸ਼ੀ
 ਵਾਸਤੇ ਛੱਡਣਾ ਸਾਜ਼ੇ ਪਧਾਨਾਂ ਦੇ ਸਰਦਾਰ ਹੋਂ, ਪਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਮੜ੍ਹੇ ਸ਼ਰੀ-
 ਰ੍ਹਾਂ, ਜਾਨ ਬਾਧੀਸ ਅਰਸਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਧਾਨਾਂ
 ਮੀਸੀ, ਆਰ ਕੁਰਆਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉਤਰਨਾ ਧੁਰ ਹੁੰਦਾ. ਸ਼ੀਰ ਤੇਰਾ ਅਰਸ
 ਮੜ੍ਹੇ ਸ਼ਰੀਰ੍ਹਾਂ ਰਹੇ, ਵਧਾਂ ਮੇਅਰਾਨ ਹੁੰਦਾ, ਛੱਡਣਾ ਅਧਾਨ ਖੁਸ਼ੀ
 ਲੋਕਰ ਆਏ, ਛੱਡਣਾ ਸਵਾਰ ਕਰਕੇ ਮਸਜਿਦ ਅਕਸਾਮੇ ਲੇ-ਗਏ. ਆਰ
 ਵਧਾਂਸੇ ਸਾਤਵੇਂ ਆਸਮਾਨ ਪਰ ਛੱਡਣਾ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲੇ-ਗਏ, ਅਸੀਂ ਆਰ
 ਕੁਰਸੀ ਸਾਜ਼ੇ ਕੁਝ ਹੋਯਾ, ਆਰ ਖੇਡੀਸਤ ਆਰ ਫੋਨਾਨ ਖੁਸ਼ੀ ਸਥੇਰ
 ਖੁਸ਼ੀ, ਆਰ ਉਸ ਰਾਤਮੇਂ ਘਰੀ ਘਰੀ ਨੇਅਮਤੇਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਥ
 ਆਰ ਪਾਂਝੀਂ ਨਮਾਜ਼-ਬੀ ਵਧਾਂ ਫੁੱਲ ਹੁੰਦਾ. ਸ਼ੀਰ ਜਾਨ ਛੱਡਣਾ ਤੀਰਪਨ
 ਅਰਸਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਫੁੱਲਮੇਂ ਮੜ੍ਹੇ ਸ਼ਰੀਰ੍ਹਾਂ ਮੰਦੀਨੇ ਪਾਥਮੇਂ ਆਏ.
 ਉਸ ਅਰਸ ਵਧਾਂ ਰਹੇ, ਜਾਨ ਤੀਰਸਾ ਅਰਸਾ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਵਧਾਤ ਪਾਥ, ਖੁਸ਼ੀ
 ਮਝਾਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਵਧਾਂ ਯਨਾ.



ਆਰ ਕੁਰਸੀ ਛੱਡਣਾ ਏ ਹੁੰਦਾ.

ਮੋਹਾਂਮਦ ਖ਼ੀਨ ਅਯੋਹੁਦਾ, ਖ਼ੀਨ ਅਯੋਹੁਦਾ ਮੁਤਲਿਖ, ਖ਼ੀਨ
 ਫ਼ਾਸ਼ੀਮ, ਖ਼ੀਨ ਅਯੋਹੁਦਾ ਮੁਨਾਫ਼.

ਆਰ ਖ਼ਮਾਂਨ ਲਾਵੇ, ਮਰਨੇ ਦੇ ਪੀਠੇ ਆਦਮੀ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋ. ਫ਼ਰਿਸ਼ਤੇ
 ਮੁਨਕਰ ਨਕੀਰ, ਆਕਰ ਸਵਾਬ ਕਰਨੇ ਹੋ. ਰਾਜ ਤੇਰਾ ਕੌਨ ਹੋ ? ਮੁਰਦਾ
 ਅਮਰ ਯਾ-ਖ਼ਮਾਨ ਹੋ, ਜਵਾਬ ਉਨਕੋ ਦੇਣਾ ਹੋ, ਰਾਜ ਮੇਰਾ ਅਵਲਾਹ,
 ਦਿਨ ਮੇਰਾ ਖ਼ਸਲਾਮ, ਆਰ ਏ ਰਾਜ ਰਸੂਲ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ, ਫ਼ਮਾਰੇ ਵਾਸਤੇ
 ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਫੁੱਲ ਲੋਕਰ ਆਏ ਏ. ਸ਼ੀਰ ਜਿਸ ਮੁਰਦੇ-ਪਰ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਮਤ
 ਹੋਈ ਹੋ, ਖੇਡੀਸਤਾਨੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫ਼ਰਵਾਜ਼ਾ ਉਨਕੇ ਵਾਸਤੇ ਯੋਜਨਾ ਦੇਂਦੇ ਹੋ. ਆਰ

જો એહ મુરદા એ-ધમાન થા. મુનકર નકીરકા જવાબ ઉસે નહીં આતા-
હરબાર કહેતા હે. મેં નહીં જાનતા, શીર ઉસપર અજાબ સખત
કરતે. હેં. ઓર દરવાજા દોજખકી તરફ ખોલ દેતે હેં. ઓર ધમાન
લાવે. કે કયામત આની ખરહક હે, ઉસી દીન હઝરત ઇસરાશીઝ
સુર પુકેંગે, આસમાન ફટ જાવેંગે, તારે દુટ જાવેંગે. ઓર દુટ-કર
ગીર પડેંગે, ઓર પહાડ ઉડતે શીરેંગે, જયસે રૂધકે આવે. શીર
આસમાન ઓર સારા જહાન ફના હોગા, જબ દુસરી બાર સુર
પુકેંગે. શીર કુહ માંજુદ હો-જાયેગા. મુરદે ગોરાંસે નીકલેંગે, ઓર
તરાશુ અમલકી ખડી હોગી, ઓર નામે આમાલકે ઉનકે હાથોમે
દેંગે, ઓર હિસાબ કરેંગે, હાથ પાઉં ઉસકે ગવાહી દેંગે, કે બલે
કામ કીયે થે, યા ખુરે, ઓર દોજખકી પીઠપર પુલ-સિરાત ખડક
હોગા, બાલસે બારીક ઓર તલવારસે તેજ. ઉસપર સબકો ચલનેકા
હુકમ હોગા, નેક અયસે ચલે જાઈંગે. કે જયસે ખીજલી, યા જયસે
બાવ, યા જયસે થોડા તેજ. ઓર બાજે પ્યાદોંકી તરેહ, ઓર
બહોતસે દોજખમે કટ કર ગીરેંગે. ઓર ધમાન લાવે, કે હક
તઆલાને હઝરત પયગંબરકો હોઝે કવસર દીયા હે. પાની ઉસકા
શહેદસે મીઠા હે. ઓર દુધસે ઝીયાદા સુદેદ હે, કુઝે ઉસકે બહોત
હેં. ઓર ધમાન લાવે, કે હઝરત રસુલે ખુદા, ઓર સારે પયગંબર
ઓર અવશીઆ, ઓર નેક આદમી સદ્દાઅત ગુનાહગારોંકી કયામતકે
દીન કરેંગે, ઓર ધમાન લાવે, કે મુસલમાનોંકા બડી બડી નેઅમતે
બેહિસ્તમે મીલેંગી. ખાનેકા મેવે, ઓર પીનેકા સરખત, ખીદમતકો
હુરેં, ઓર ગીલમાન, રેહનેકો મકાન અછહે અછહે, સબસે બડી
નેઅમત બેહિસ્તમે દીદાર ખુદાકા હે, કે અપને ફઝલો કરમસે
મુસલમાનોંકા નસીબ કરેગા. ઓર કાશીરોંકા દોજખમે બડે બડે

અગળ્ય હોગે, આગ, સાંપ, પીઠંધુ, ગરમ પાની, તોફાન જંજીર, કાંટે, બદ્ધ્યુકે મકાન, ઓર બહોતસે અગળ્ય હેં.

હક તઆગા દુન્યાસે સાથ ઇમાનકે ઉકાસે. ઓર સખ મુસલમાનોંકો અગળ્યસે બચાવે. ઓર ઇમાન લાવે. કે જો કુછ કુરઆન ઓર હદીસમેં બેહિસ્ત ઓર દોજખકા એહવાલ, ઓર અમલી પીઠલી બાતેં લીખી હેં. સખ હક હે. ઓર જો બાત મોવાશીફ શરેઅકે કે હક હે, ઓર જો બાત બિદાઈ કુરઆન ઓર હદીસકે હે, સખ બાતિલ હે. ઓર ખુરી હે. ઓર હર મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે હઝરત રસુલે પુના, કી ખુશી કે વારતે હઝરતકી અહલે-બયેત ઓર અઝવાજે મુતહ-હેરાતસે ઓર હઝરતકે ચારોંસે મોહબ્બત ઓર એતેકાદ રખમે. ઓર તમામ ઉમ્મતમેં ઉનકો અફઝલ ઓર બેહતર સમઝે. ઓર ઉન સખકી તાઝીમ કરે, જખ કીસીકા નામ ઉનમેં સે સુને. તોરહી અલ્લાહો અનહો કહે. કુરઆનમેં ઉનકી બકી તાઅરીફ હે. ઉન સખમેં હઝરત અખુઅકર. હઝરત ઉમર, હઝરત ઉસમાન, ઓર હઝરત અલી, ઇન સખકી તાઝીમ કરે, કયું કે હઝરતને ઉનકી બહોતસી ખુશીયાં બયાન કી હે, દોસ્તદાર ઉનકા બેહિસ્તી ઓર દુશ્મન ઉનકા દોજખી હે. રહી અલ્લાહો અનહુમ અજ-મદનુ ઇન સખ બાતોં પર એતેકાદ કરકે, ઓર હક જાનકે પક્કા મુસલમાન હોકે, મસઅલે પુઝુ ઓર નમાઝકે સીખે, ઓર નમાઝકો સારી ઇઆદતોંમે અફઝલ બેહતર, ફર્જ પુદાકા સમઝકે; પાંચોં વકત નમાઝકો જમાઅતસે અદા કરે, ઓર સુસ્તીસે કબી તક ન કરે, ફરમાવા રસુલે પુના સલ્લ લલ્લાહો અલય-હે વસલ્લમ ને, જો કોઈ મોહાફિઝત ન કરે નમાઝ પર, ન ઉસે નુર હો, ન દુનજત ન નળત. ઓર હો મોહ સખ્સ દીન કયામતકે સાથ કાફર, ઓર શીરઓન

ઐર હામાન, ઐર અખી બીન ખમ્મ ક. ઐર ફરમાયા હજરતને,
કહો તુમ અપની અવલાદકો નમાઝ પરહે. જબ સાત બરસકે હો,
ઐર જબ દસ બરસકે હો, મારકે નમાઝ પરહાવ.

દુસરા રૂકુન ઈસલામકા નમાઝ.



નમાઝ ફજરકી, ૪. રકઆત (દો સુન્નત, ૨ ફરઝ)
૨, દો રકઆત, સુન્નાતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લા-હે તઆલા, રકઆ-તયને સુન્
નતા રસુ-લીલ્લાહે તઆલા, સુન્ન-તલ ફજરે, મુ-ત-વજ જોહન
ધિઆ જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.
૨, દો રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓ-સલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલા-તલ ફજરે, ફર દુલ્લાહે તઆલા ફરદ ફાજલ વકતે, * ઇક
ત-હયતો બે હાજલ ઇમામ * મુ-ત-વજ જોહન ધિઆ જે-હ-તીલ
કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

* એ નિશાની કે અંદર જે લાખ્યા હુવા હે, વોહ આગે
ઇમામ ફરઝ નમાઝમે' હો તો પરહે, ઐર અગર અકેલા નમાઝ
પરહતા હો, તો ઇતના છોડકે નિયત પરહે. ઇસી તરેહ તમામ ફરઝોંકી
નિયતોંમે' અમલ કરે, ઐર ચેહ ફક્ત ફરઝ નમાઝ કે વાસ્તે-હી હે,
અગર ફરઝમે' આપ ઇમામ હોવે, તો " ઇક ત-હયતો બે-હાજલ
ઇમામ. " લીખ્યા હે, વહાં " અના ઇમામુન લેમન હદરા. " પરહે.

નમાઝ ઝોહરકી. ૧૨, રકઆત (૪ રકઆત સુન્નત. ૪ ફરજ
૨, સુન્નત. ૨, નશીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆ
તીન, સલાતઝ ઝોહરે, સુન્નતા રમુલીલ્લાહે તઆલા મુ-ત-વળ જે
હન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલ્લાહે અકબર.

૪, રકઆત ફરજકી નિયત.

“ ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા અરબા રકઆ
તીન સલાતઝ ઝોહરે, * ફરદુલ્લાહે તઆલા ફરદ હાજલ વકતે * ”
ઇક ત-હયતો ખે હાજલ ઇમામ * “ મુ-ત-વળ જેહન ઇલા જેહ
તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર. ”

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

“ ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલા-તઝ ઝોહરે, સુન્નતા રમુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વળ જેહન
ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

૨ રકઆત નશીલકી નિયત.

“ ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલાતઝ ન-ફ-લીઝ ઝોહરે, મુ-ત-વળ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ
કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકબર.

નમાઝ અસરકી ૮, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, રક-
આત ફરજ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆતીન

સુખતા રસુલીલાહે તઆલા, સલાતલ અસરે. મુ-ત-વજ જેહન, ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૪. રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન, સલાતલ અસરે, ફરફલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે " ઇક ત-દયતો જે હાજલ ઇમામ " મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

નમાઝ મગરેબકી. ૭ રકઆત, (૩, રકઆત ફરઝ, ૨, સુખત ૨, નશીલ.)

૩, રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, સલાસા રકઆ તીન સલાતલ મગરેબે, ફરફલાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે x ઇક ત-દયતો જે હાજલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત સુખતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતલ મગરેબે, સુખતા રસુલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર.

૨, રકઆત નશીલકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નશીલ મગરેબે. મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

નમાઝ ઇશાકી ૧૭, રકઆત, (૪, રકઆત સુન્નત, ૪, ફરઝ ૨, સુન્નત, ૨, નરીઝ ૩, વીતરે વાજેઝ, ૨ નરીલ.)

૪, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆ તયને સલા-તલ ઇશાએ, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-અતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૪, રકઆત ફરઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, અરબા રકઆ તીન સલાતલ ઇશાએ, ફરદુલ્લાહે તઆલા, ફરદ હાજલ વકતે x ઇક તદય-તો બે હાજલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-અતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૨, રકઆત સુન્નતકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતા બાદલ ઇશાએ, સુન્નતા રસુલીલ્લાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-અતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર,

૨, રકઆત નરીઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને સલાતા નરીઝલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-અતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

૩, રકઆત x વિતરે વાજેઝકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, સલાસા રકઆ તીન, સલાતા વીતરે, હાજે-હીલ લયલે બાદલ ઇશાએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જે-હ-તીલ કાઅ-અતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહો અકબર.

+ રમઝાનમેં તરાવીહકે અંદર વિતર જમ ઇમામ કે સાથ પરહે, તો ઉસ વકત જહાં “બાદલ ઇશાએ” લીખ્યા હે, ઉસકે પીછે “ઇક તદય-તો બે હાજલ ઇમામ” સાથ મીલાકે પરહે.

૨, રકઆત નરીમકી નિયત.

ન-વયતો અન ઓસલ્લીઆ લીલ્લાહે તઆલા, રકઆ-તયને
સલાતા નહલીલ ઇલાએ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ-તીલ કાઅ-
બતીશ શરી-ફતે, અલ્લાહે અકમર.

× દુઆયે કુનુત.

અલ્લા હુમ્મા ઇના નસ્ત-ઇ-નોકા, વ નસનગ ફેરોકા, વતુ
મેનો બેકા, વ-ન તવક-કસો અ-લયકા, વ-નુસની અલય-લ અયેર. વ
નસ-કોરોકા વલા નક-ફેરોકા, વ નખ-લઓ વ નતરોકો મઇયદ જોરોકા
અલ્લા હુમ્મા ઇલાકા નાઅયુદો વ લકા નોસલ્લી, વ નસજોદો વ
ઇલય-કા નસઆ વ નહ-ફેરો, વ નરજુ ગહ-મ-ત-કા, વ નખશા
અમ-અકા, ઇલા અમ-અકા, ખીલ કુદફરે મુલ-હેક.

અત તહિયાત.

અત તહી-યાતો લીલ્લાહે, વસ સ-લ-વાતો, વત તૈયે-આતો,
અસ્સલામો અ-લયકા, ઔયો-હન નખીઓ, વ રહ-મતુલ્લાહે, વ અર-
કા-તોહુ, અસ્સલામો અ-લયના, વ અલા ઇઆદીલ્લા-હીસ સાબેહિન.

× એહ દુઆએ કુનુત ઇલાકી નમાઝમેં, વિતરકી તીસરી રક-
આતમેં અલ-હમદો, ઓર દુસરી સુરત પરહકે, રકઆત તોહકે
શીર માંધે, ઓર એહ દુઆ પરહે. આઠ રકુમેં જાવે.

अस-हटो अस ला धलाहा धन^१ लक्ष्माहो व अस-हटो अनना^२
 मोहम भदन अम-होह^३ व रसुतो. (दुइह) अक्ष्मा हुम्मा सक्षे अला
 मोहम महीव, व अक्ष्मा आक्षे मोहम महीन, कमा सक्ष-क्षयता अक्ष
 धमरा-हीमा, व अक्ष्मा आक्षे धमराहीमा धन-नका हभीदुम मज्जह,
 अक्ष्मा हुम्मा आरेक अला मोहम महीव. व अक्ष्मा आक्षे मोहम
 महीव, कमा आ-रकता अक्ष्मा धमरा-हीमा, व अक्ष्मा आक्षे धमराहीमा
 धन-नका हभीदुम मज्जह, (दुआये मासुरा) अक्ष्मा-हुम भग-इर
 ली, वक्षे वाक्षे-दधआ, वक्षे-भन तवा-क्षदा, वर हभ होमा कमा रम
 ययानी, सगी-रंव, वग इरीक्ष्मा, हुम्मा, क्षे जभी-उक्ष मोमे-नीना
 वक्ष मोमेनात, वक्ष भुरक्षे-भीना वक्ष भुरक्षेमात, अक्ष अक्षीयाये
 गीन-हुम वक्ष अम-यात, जे-रह भनेका या अर हभर राहो-गीन.

अयान पुञ्जका.

‘पुञ्जकी नियत’—न-वयतो अन अ-त-वद दया, क्षे क्षस
 नेमा हतीस सलाते, तकर रोयन ध-लक्ष्माहो तआला.

पुञ्जके हरज यार हें. ओक मोह धोना, माथेके जालोसे हुडडी
 के नीचे तक, ओर दोनों कानों तक, दुसरे-दोनों हाथ धोना कोह

* अत तहीयात हर नमाजके कायदेमें जाह इज्ज हो, जाह
 सुमत, जाह नशीब के परहे. अगर हो रकआत हो, तो पुरी अत
 तहीयात परहे, ओर सलाम ईरे. अगर तीन या यार रकआत हो,
 तो पहिले हो रकआत परहके, कायदेमें जेके अत तहीयात परहे, लेकीन
 दुइह ओर दुआये मासुरा न-परहे, ओर दुसरे कायदेमें तगाम परहे.

નીચે તક, તીસરે-ચોથાઈ સરકા મસાહ કરના, ચોથા દોનો પાઉં
ધોના ટપનો સમેત, છત ચાર ચીજોસે અગર લાલ બરાબર બી
સુખા રહે, વુઝુ સહીહ નહો.

તરતીય વુઝુફી—સુનત યું હે, કે ઉપર લાખખી હુઘ નિયત,
ઐર “ બિસ-મીદ્દા હીર રહમા નીર રહીમ. ” પરહકે દોનો હાથ
પહોંચે તક તીન ઐર ધોવે, શીર તીન કુલ્લી કરે. મીસવાક સમેત,
ઐર તીન બાર નાકમેં દાહને હાથસે પાની ડાલકે આયેં હાથસે નાક
ઝાડે, ઐર તીનબાર મોંહ ધોવે, ઐર તીનબાર દોનો હાથ કોહનીયોં
સમેત ધોકર, ઐક બાર સારે સરકા મસાહ કરકે કાનોંકા મસાહ
કરે, ઐર તીનબાર ટપનો સમેત દોનો પાઉં ધોવે, વુઝુ તમામ
હુવા. વુઝુ કરતે હુયે કસેમા શહાદતકા પરહે. અશ-હદો અન્ન લા
ધલાહા ધન્ન લલલાહો, વહ-હલુ લા શરીકા સહુ, વ અશ-હદો અનના
મોહમ મદન અન્ન-દોહુ વ રસુલો. પરહે. ઐર યેહ દુઆ પરહે—
અલ્લા-હુમ મજ અલ્લી મીત તબ્વા-મીન, વજ અલ્લી મીનજ
મુ-ત-નહ હેરીન, સુબહા નકલજા હુમ્મા વ બે-હમદે-કા અસનગ ફેરોકા
વા-તુમો ઇન્સેફ. ” વુઝુ તમામ હુવા. વુઝુ કરતે હુયે દુનીયાકા ખાતે
કરની મકરૂહ હે. ઐર બહોત પાની ડાલના ખુરા હે.

નવાડીસ વુઝુકે.

જો નખસત આદમી કે આગે યા પીઝેસે નીકસે, તો વુઝુ દુટ
જાયે, ઐર લહુ ઐર પીપ નીકલ કર બહે, વુઝુ દુટ જાયે, ઐર
જો કાયદા બદોઅસ્ત નમાઝકેમેં સો-જાયે, ખડા યા રકુઅમેં યા

સીજદેમેં યા બચકા હો, વુઝુ નહીં દુટા, જો ઢીલા ન હુવા હો, ઓર
જો નસા પીકર મસ્ત હો, યા ખીમારીસે મશી (ખે-હોશ) હો, યા બગાયત
ઝખ હો, યા બાવલા હો તો, વુઝુ દુટ જાયે. ઓર નમાઝમેં કેહ-
કહા (જોરસે-હંસના) કરને-સેબી વુઝુ દુટ જાતા હે.

બયાન તયમ-મુમકા.

તયમ-મુમકા નિયત-“ ન-વયનો અન અ-ત-યમ મમા લે રફ
ઇલ હદલ, વલ ઇસતેયા હતીસ સજાતે તકર રાયન ઇ-તલજાહે
તઆલા”-અગર નમાઝીકા પાની ન મીલે. ઓર એક કોસબર દુર હો,
યા ખીમારીસે પાની ખતલ કરતા હો, યાં ઇદેતકી નમાઝ જાનેકા
ખૌફ હો, તો પાક મીટી પર તયમ-મુમ કરકે નમાઝ પરહે, હરગીઝ
નમાઝ તરક ન કરે-તરતીય તયમ-મુમકા-પેહલે નિયત કરકે
દોનોં હાથ ઝમીન પર મારકે મોંઢ પર મલે, ઓર અયસી તરેહ
મલે, કે જીતના મોંઢ હાથ ધોના ફરઝ હે. સમ જગે હાથ પહોંચે,
ઓર અગર હાથમેં અંગુડી હો, તો ઉસેબી હીજાવે, તયમ-મુમ ગુસલ
ઓર વુઝુકા એકસા હે, જયસા આદમી વુઝુ, ઓર ગુસલસે પાક
હોતા હે. તયમ-મુમ સેબી પાક હોતા હે, બે તીસવાસ નમાઝ ઓર
કુરઆન પરહા કરે, જમ તલક પાની ન મીલે, જમ પાની મીલા
તયમ-મુમ દુટા. ઓર જીન ચીઝોસે વુઝુ દુટ જાતા હે, ઉતહોસે
તયમ-મુમ દુટ જાતા હે, અગર બદન યા કપડા નાપાક હો, ઓર પાક
કરને વાસ્તે પાની નહીં મીલતા, ઉસી તરેહ નમાઝે ફરઝ પરહે.
પર જો સતરકે મુવાશીક કપડા પાક મીલે, તો સારે કપડે નાપાક
હતારકે નમાઝ પરહે.

બયાન પાનીકા.

અગર કુંએમેં નળસત પડે, યા કોઇ હથવાન કુલેં યા ફટ જાવે, યા મર જાવે, માનીદ આદમી આ બકરીકે, તો સત પાની નીકાલા જાવે. અગર મુમકીન હો તો, ઓર મુમકીન નહો, તો સાહેમે અસારત જીતના પાની બતાવે. ધાના નીકાલ ડાલે, અગર કપુતર યા મુરગી મરજાવે, તો આલીસ ડોલ તક પાની નીકાલે. ઓર અગર ચીડીયા યા ચુહે જયસા મરા હો, તો બીસ ડોલસે તીસ ડોલ તક નીકાલે, ઓર ડોલ દરમ્યાની હો, અગર ડોલસે છોટા બડા હો, તો હીસામ કરકે બરાબર લેં. અગર કુંએમેં નળસત યા હથવાન મરા હુવા નીકાલા, તો જીસ વકત કે નળસત યા હથવાન માઅલુમ હોવે, ઉસ વકતસે હુકમ નળસતકા કરેંગે. ઓર અગર માઅલુમ નહીં કે કય ગીરા યા, તો ઉસકો એક દીન રાતસે નાપાક ઠરાવેંગે. ઓર અગર કુલા ફટા હે, તો નળસતકા હુકમ તીન દીન રાતસે કીયા જાયેગા, ઓર આદમી ઓર ઘોડેકા બુટા, ઓર જીસ જાનવરા જોશત હલાલ હે, ઉસકા બુટા પાક હે, ઓર ચાર પાયે શીકારી જાનવરોંકા બુટા નાપાક હે, ઓર જો જાનવર કે, ઘરોંકે મુરાબોંમેં રહા કરતે હે, ઓર ખીલ્લી છોટી ઓર છોટી શીરતી મુરમી. ઓર પરીદે શીકારી જાનવરોંકા બુટા મકરહ હે, ઓર મધે ઓર અચ્ચરકા બુટા મશકુક હે. અગર પાની ન મીલે, તો મશકુક પાનીસે પુકુ કરે, ઓર જીસકા બુટા પાક હે, ઉસકા પસીનાબી પાક હે.

બ્યાન નળસતકા.

અગર બદન યા જગા યા કપડા નજસ હો-જવે, અથવા
 નળસતસે કે દીખાઈ દેતી હો, તો પાનીસે ઓર અયસી ચીજસે કે
 જો બેઢતી હો, ઓર ના-પાકીકો દુર કરતી હો, ઉસસે પાક કરે.
 અગરયે ઉસકા અસર બાકી રહે-જવે, ઓર જાણ ન-હોવે, તોબધી
 પાક હોતા હે. ઓર જો ચીજ કે નજસ હો-જવે, વોહ નળસતક
 કે જો દીખાઈ નહીં દે, તો ઉસકો ત્રીન બારકે ધોનેસે ઓર નીચો-
 ડનેસે પાક હો-જવેગી, ઓર જીસકા નીચોડના મુમકીન નહીં હો.
 તો ત્રીન બારકે ધોને ઓર હરબારકે છોડ દેનેસે, ચહાંતક કે કતરક
 ટપકના મૌકુફ હો-જવે. પાક હો-જવેગી, અગર બદન યા કપડેપર
 તર મની લગી હો, તો વોહ ધોનેસે ઓર અગર ખુશ્ક હો, તો ખુરચ-
 નેસે પાક હો-જતા હે. ઓર મોજે-પર અગર ઘાડી નાપાકી લગદી
 હો, તો ઝમીન પર રગડનેસે, ઓર અગર પતલી ના-પાકી હો. તો
 ધોનેસે પાક હો-જતી હે. ફકત તલવાર ઓર જો ઉસકે મીસલ ચીજ
 હો, ઝમીન પર મલનેસે પાક હો-જતી હે. ઓર જો ખીછોના અયસા
 હો, કે ધોના ઉસકા દુશવાર હો, તો એક દીન રાત ઉસપર પાનીકે
 બહાનેસે પાક હો-જતા હે. ઝમીન ઓર જો ચીજ કે ઉસકે મુત-
 તસીજ હો, માનીંદ પથ્થર, ઇંટ, ઘાસ, કે જખ ખુશ્ક હો-જવે, ઓર
 નળસતકા અસર જતા રહે, તો પાક હો-જતી હે, ઓર વહાં
 નમાજ જયેજ હે, લેકીન તયમ-મુમ ઉસસે દુરસ્ત નહીં. અગર ચો-
 થાઈસે કમ કપડા ખરીફ નાપાકી, જયસા ધોડેકા ઓર હલાલ
 જાનવરોંકા પેશાબ ઓર હરામ ચીડીયોંકા બેગસે નજસ હો-જવે

તો મોઆશ હે, ઓર હલાલ તાઓરકી બેટ પાક હે, મગર મુરગી
 ઓર બતખકી બેટ ગલીઝ નાપાક હે. માનીંદ જ-મુરર ઓર પેશાબ
 ઓર ખુન ઓર શરાબ કે, પસ મોઆશીક હે કદર એક દીરહમ
 કે, કે વોહ એક મીસકાલ હે કસીફમે, ઓર હતેલીકે ગડહેકા અરઝ
 હે રકીકમે. ઓર અગર પેશાબકે છીટ સુધકે બરાબર પડ જાવે.
 તો ઉસકા ધોના વાજેબ નહીં. જો પાનીકે નજસ ચીઝ પર પડ
 જાવે. વોહ બી નજસ હે, યા નજસ ચીઝ પાનીમે પડ જાવે.
 તપ બી પાની નજસ હે, ઓર નજસકી રાખ નજસ નહીં.
 માનીંદ ગધેકે, કે નમઝ-દાનમે ગીર પડા. ઓર નમઝ હો-ગયા, તો
 પાક હે, ઓર જસ કપડેકા અસતર નજસ હો, ઓર સીયા નહો
 ઉસપર નમાઝ દુરસ્ત હે, એક તરફકે હીલાનેસે દુસરી તરફ હીલે
 યા ન હીલે. ઓર અગર નજસ કપડેકા પાક કપડેકે સાથ લપેટે
 ઓર ઉસકી તરી પાક કપડે પર આ-જાવે, તો નમાઝ ઉસપર દુરસ્ત
 હે. અગર ઝમીન-ખુસ્ક અયસી મીટીસે કે જસમે ગોબર મીલા
 હુવા હે, લીપી મુઘ હો, તો ઉસ-પર તર કપડા બીછાકર નમાઝ
 પરહના દુરસ્ત હે, ઓર અગર એક કીનારા કપડેકા જો નજસ
 હુવા યા, સુલ ગયા, ઓર દુસરા કીનારા ધો-લીયા. તો નમાઝ ઉસપર
 જાયેઝ હે, માનીંદ ગીહુંકે કે રાંધનેમે ગુધેને પેશાબ કીયા, તો
 શીર બાહે ગીહું બાંટે ગયે, યા ઉસમેસે કુછ ફકીરકા દીયે, તે
 અબ પાક હો-અઈગે.

બયાન ગુસલકા.



એહતે-લામ કે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અગ તસેલા "મીન ગુસલીમ એહ-તેલામે, મીન રગ-ખતીશ કાયતાને ઇમતે-સાલત લે અમ-રીલાહે તઆલા, વ તહા રતલ લીલ બદને, લે ઇસતેઆ-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

જનાબતકે ગુસલકી નિયત.

ન-વયતો અન અગ-તસેલા * "મીન ગુસલીલ જના-ખતે," ઇમતે-સાલત લે અમ-રીલાહે તઆલા, વ તહા-રતલ લીલ બદને લે ઇસ-તેઆ-હતીસ સલાતે, વ રફ-ઇલ હદસ.

ગુસલ કે અંદર ફર્જ તીન ચીજે હે. કુલી કરના. નાકમે.

* ઉપર જનાબત, કે ગુસલકી નિયત લીખ્ખી હે, મગર હયેઝ યા નીફાસ, યા 'જુમાઅ, 'યા 'ઇદ,' યા 'એહરામ કા ગુસલ હો, તો ઉપર લીખ્ખી હુઇ તમામ નિયત પરહે, લેકીન જહાં 'મીન ગુસલીલ જના-ખતે,' લીખ્ખા હે, વહાં અગર હયઝકા ગુસલ હો તો "મીન ગુસલીલ હયઝે," "અગર નીફાસકા હો, તો "મીન ગુસલીલ નીફાસે" ઓર અગર જુમાઆકા હો, તો "મીન ગુસલીલ જુમાઆતે" અગર ઇદકા હો, તો 'મીન ગુસલીલ ઇદે', અગર એહરામ કા હો, તો "મીન ગુસલીલ એહરામે," ઇસતરેફ પરહે, ઓર બાકીકી તમામ નિયત પુરી કરે.

પાની ઝાલના, ઓર સારે બદન પર એકબાર પાની બહાના પર સુજત યું હે, કે પેહલે દોનોં હાથ ધોયે, ઓર નાપાકી બદનસે દુર કરે, શીર વુછ કરે, શીર બદનપર પાની બહાવે, ગુસલ જમાઅસે ફર્જ હોતા હે દોનોં પર, મની નીકલે યા ન નીકલે. ઓર જો સોતા ઉઠા, બદન પર યા કપડેપર મની પાવે, તો ગુસલ ફર્જ હે, એહતેલામ યાદ હો, યા ન યાદ હો, પર જો એહતેલામ યાદ હો, ઓર બદન પર યા કપડેપર અસર મનીકા ન-પાવે, તો ગુસલ વાજેઝ નહીં, અગર ઔરતકે પાસ બપડા, ઉસે હાથ લગાયા, ઓર બોસા લીયા, ઓર વયસીહી ઓર શહવત હોકે ચીપસા નીકલા, ઉસે મજી કહેને હેં, ઉસકે નીકલનેસે ગુસલ વાજેઝ નહીં હોતા, પર જો હાથ લગાનેસે મની શહવતસે કુદકે નીકલે. ઓર લજ્જત હોવે, તો ગુસલ વાજેઝ હુવા, ઉજમા ફરમાતે હેં, કે જો સોતા ઉઠા, ઓર નાઇજે પર તરાવત મજીકી પાઇ, તો ઉસે ચાહીયે, કે એહતીયાત-કે વાસ્તે ગુસલ કરલે. જમ ઔરત હયઝ ઓર નીફાસસે પાક હો, ઉસપર ગુસલ વાજેઝ હુવા. કમતર મુદત હયઝકે ત્રીન દીન હેં. ઝીયાદા દસ રોજ હેં, ઇસ મુદતકે અંદર જીસ રંગકા લહુ નીકલે, વાહ હયઝ હે, જમ સુફેદ પાની આયા, હયઝ હો-ચુકા, ગુસલ કરકે નમાઝ પરહે. જનનેકે પીછે જમ તલક લહુ નીકલે, નમાઝ મોકુફ કરે. જમ ખુશક હો-મયે નમાઝ પરહે, હયઝ ઓર નીફાસમેં નમાઝ ન પરહે, ઓર રોઝા ન રખ્ખે. જમ સુખ જયે નમાઝકી કઝા નહીં, પર રોઝે જીતને પાવે, ઉતને કઝા કરે. ઔરતસે હયઝ ઓર નીફાસમેં જમાઅ કરના હરામ હે, ઓર ઇસ્તેહાઝમેં રવા હે. બે વુઝુ વાલેકો કુરઆન પર હાથ લગાના રવા નહીં, પર યાદ

હટ જાવે. જયસે ચોથાઈ સતરકી. યા ચોથાઈ જકરકી, યા ચોથાઈ
ચુતકી, યા ચોથાઈ ઔરત કે સરકી, યા કહીં ઔર ખુલજાવે નમાઝ
ફાસીદ હોવે. જીસે કપડા મોયરસર ન હોગા, નમાઝ પરહે. તરક
ન કરે. કે નમાઝ કે તરકકા બડા અજાબ હે. જીસે પગડી, જમા,
કુરતા, મોયરસર હો, ઉસે ટોપીસે, તા અકેલી ઇજરસે નમાઝ મક-
રહ હે, સવાબ કમ હો-જતા હે, પર નમાઝ ખતી નહીં. જો સતરે
ફર્જ હકા હો, અગર નમાઝી જંગલમેં અયસે મકાનપર હો, કે
ફિખલા માઅલુમ ન હો, જહર યા હો, અંધેરી રાત હો, ઔર કાઇ
આદમી નમીલે, કે જીસે પુછે, અયસી જગે સોચ કરે, જીસ
તરફ દીલ ઉસકા શહાદત દે, ઉસી તરફ નમાઝ પરહે, બગેર સોચકે
નમાઝ દુરસ્ત નહીં. ઔર જો કઇ આદમી હોં, હર આદમી અપની
સોચ યાને કીયાસ પરહે નમાઝ કરે, વક્ત નમાઝોંકે મશહુર હો, પર
મુસ્તહમ યું હે, કે સુખ્હોકી નમાઝ જરા અવ્વલ વક્તસે ઉપર કરકે
પરહે, કીરાઅતસે પરહે, ઔર ઝોહરકી નમાઝ મરમીયોમેં જરા
ઉપરસે પરહે, ઔર મગરેબકી નમાઝ અખરકે દીન ઉપર ફરકે પરહે.
ઔર ઇશાકી નમાઝ બડી રાત ગયે પરહે. ઔર બાકી નમાઝોં
અવ્વલ વક્ત પરહે, તો બેહતર હે, જીસ વક્ત સુરજ છુપે. નમાઝ પર
હની દુરસ્ત નહીં. ન ફરજ ન નશીલ. ન નમાઝ ન જનાઝેકી. ન
સીજદા તીલાવતકા, પર જીસને અસરકી નમાઝ ન પરહી હો, લોચારી
કો સુરજ કે છુપનેકે વક્ત પરહ લે. સુખ્હોકી નમાઝ પીછે, સુરજ
નીકલનેસે પેહલે, ઔર અસરકી નમાઝકે પીછે, સુરજ
છુપનેસે પેહલે, નશીલે પરહની મકરહ હે, પર કઝા નમાઝ
પરહની જાયેઝ હે.

છે ફર્જ અંદર નમાઝકે ચેહ હં, અબ્વલ તકબીરે તહરીમા,
 યાને “અલાહો અકબર” કેહકે નમાઝ શુર કરની. દુસરે ખડે
 હોકે નમાઝ પરહની. તીસરે કીરાઅત, યાને નમાઝ પરહનેમે કુછ
 કુરઆને શરીફ પરહના, ચોથે રકુઅ, પાંચવે, દો સીજદે હર રકઆત
 મેં કરને. છટ્ટે કાયદે આખીર નમાઝકે અત્ત-તહીઆત કી કદર
 બચેઈના, ફર્જ ઓર વીતર બચેઈકે પરહના, બગેર ખીમારી કે સહીહ
 નહીં. ઓર સુન્નત ઓર નશીઝ બચેઈકબી બચેઈ હ. ફરજ ખડે હોકે
 પરહના બહોત સવાબ હે, ચેહ તેરા ફર્જ નમાઝકે હે, ઇનમેંસે અગર
 એકબી તર્ક કરે, નમાઝ દુટ બચે, ફરજ નમાઝ પરહે, ઇમામ
 આઝમ સાહેબ, કે મજહબમેં, એક આયતે કુરઆન પરહની નમાઝ
 મેં ફરજ હે, ઓર એક આયતસે જીયાદા પરહના વાજેબ હે, યા
 સુન્નત, પર ઓર ઇમામેકે મજહબમેં ‘અલ્લહમ્મ’ સારી પરહની
 ફર્જ હા, કીરાઅત દો રકઆત ફરજોમેં ફરજ હે, ઓર બાકીમેં સુન્નત
 હે, ઓર જો વીતર ઓર સુન્નત, ઓર નશીઝ હો, હર રકઆતમેં
 કીરાઅત ફરજ હ. —

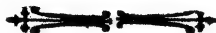
બયાન વાજેબાતે નમાઝ.

વાજેબ નમાઝકે ચવદા હે—અબ્વલ સારી અલ-હમ્દ પરહની.
 દુસરી અલ-હમ્દકે પીછે સુરત મીક્વીલુષ પરહની, તીસરી રકુઅ સીજ-
 દોમેં દેર કરના. ચવથી રકુઅ કરકે સીધા ખડા હોકે સીજદેક્ક
 બના, પાંચવીં એક સીજદા કરકે બચેઈકે દુસરા સીજદા કરના,
 છટ્ટી દરમીઆન નમાઝકે અત્ત-તહીયાતકે વાસ્તે બચેઈના, સાતવીં અત્ત-
 તહીયાત દોનોં કાયદોમેં પરહની, આઠવીં પુકારકે પરહની, જહાં
 પુકારકે પરહતે હે, ઇમામકો ઓર આહીસ્તા પરહના, જહાં આહી-

સ્તા પરહ લે હે. નખ્વી " અસ્સલામો અલય-કુમ, "આખીર નમાઝકે
 ફેહના, દસવી દુઆયે કુનુત વીતરમે પરહના, ગ્યારહવી છે છે તક-
 ખીરે દોનો જહકી નમાઝમે પરહના. બારહવી ચાર રકઆત ફરજમે
 સે દો રકઆતે અવ્વલકે વાસ્તે કીરાઅતકો મુકરર કરના. તેરહવી જો
 ફરજ બારબાર હર રકઆતમે આતે હે. ઉસમે રેઆયત કરના,
 ચોધવી હર વાજેખમે તરતીખ નીગાહ રખની, સખ વાજેખ ચવદા
 હુથે, ધનમેસે અમર કસ્દ કરકે એકબી તરક કરેગા, નમાઝ જાતી
 નહીં, પર નીચાહત મકરહ હોતી હે, ઓર જાનેકે પાસ હો-જાતી હે,
 વાજેખ હે, કે ફેરકે ઉસ નમાઝકો પરહલે, ઓર જો ધન વાજેખોં
 એસે એક યા કીયાદા એકસે જુલકે તરક કીયા. ઓર આખીર
 નમાઝકે સીજદા સહુકા કરલીયા, નમાઝ સહીહ હુધ, ઓર જો
 સીજદા સહુકા નકીયા, તો વાજેખ હે, કે નમાઝ ફેરકે પરહે, ઓર જો
 ફેરકે નમાઝ ન પરહી, તો ફરજ ઉતર ગયા, પર વાજેખકે તરકસે
 મુનાહ સરપર-રહા, સીજદા સહુકા યેહ હે, કે જખ આખીરકી અત-
 તહીયાત પરહ મુકે, તો સલામ ફેરકે દો સીજદે કરે, શીર અત-તહીયાત
 ફરદ, દુઆ પરહકે સલામ ફેરે, લાઝીમ હે હર મુસલમાન પર, કે અલ-
 હન્દ, ઓર ક્ષ મુરતે કુરઆનકી ઓર જો ચીઝ કે નમાઝકે અંદર
 પરહી જાયે; ખુખ સહીહ કરકે યાદ કરે, ઓર નહીં તો મુનેહગાર
 હોમા, બલકે બાઝી ગલતીયોંસે નમાઝ જાતી રહેગી. અગર અલ-
 હન્દસે પેહલે જુલ કે મુરત પરહ ગયા, યા એક આયત પરહ ગયા.
 સીજદા સહુકા વાજેખ હો-ગયા, જો અલહન્દ કે પીછે મુરત પરહના
 ખુલ ગયા, તો તીસરી યા ચોથીમે અલહન્દ કે પીછે મુરત પરહલે. ઓર
 સીજદાયે સહુ કરે. ઇમામ પર વાજેખ હે, કે દો રકઆત મુખ્હો ઓર

અગરેખ. ઓર ધણા, ઓર જુમંઆ, ઓર ધદેન, ઓર તમામ તરાવીહમેં કીરાઅત પુકારકે પરહે, અદા પરહતા હો, યા કઝા, અગર લુલકે આહીસ્તા પરહે. સીજદયે સહુ ન કરે. ઓર અકેલા આદમી મુખ તાર હે, યાહે ઉન નામાઓંકો પુકારકે પરહે યા આહિસ્તા, અગર વક્ત પર પરહતા હો, પુકારકે પરહના અછછા હે, ઓર જો અકેલા કઝા પરહતા હો, તો આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જયેઝ નહીં, ઓર ઝોહર, ઓર અસરકી નમાઝમેં, ઓર દીનકે નશીલોંમેં સખ આહિસ્તા પરહે, પુકારકે જયેઝ નહીં, અગર દો રકઆત પરહકે અત્ત-તહીઆતકે વાસ્તે બયેઠના લુલ ગયા, જખ તલક સીધા ખડા નહીં હુવા, બયેઠ જયે ઓર અત્ત-તહીઆત પરહે, ઓર સીજદા સહુકા લાઝીમ નહીં. ઓર જો સીધા ખડા હો-ગયા, શીર ન બયેઠ, આખીર નમાઝકે સીજદા સહુકા કરે. ઓર જો બયેઠ જયેગા તો નમાઝ દુટ જયેગી, ઓર જો ચાર રકઆત પરહકે પાંચવીંકે વાસ્તે ખડા હો-ગયા, ઓર અત્ત-તહીયાત લુલ ગયા, જખ તલક પાંચવીં રકઆતકા સીજદા નહીં કીયા, બયેઠ જયે. ઓર અત્ત-તહીયાત પરહે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ ફેરે, નમાઝ દુરસ્ત હુધ, ઓર જો પાંચવીં રકઆતકા સીજદા કીયા, ફરજ બાતીલ હુયે, યે નમાઝ નશીલ હુધ; આહીયે અત્ત-તહીયાત પરહકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ ચાર રકઆત નશીલ હુધ, ઓર એક રકઆત ઝાયે હુધ, ઓર જો યાહે પાંચવીંકે સાથ એક રકઆત ઓર પરહકે હે પુરી કરકે સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે, અખ હેઉં નશીલે હો-જયેગી, ઓર ચાર રકઆત-કે પીછે અત્ત-તહીયાત પરહકે લુલકે પાંચવીંકી તરફ ખડા હો-જયે, જખ યાદ આ-જયે બયેઠ જયે. ઓર સીજદા સહુકા કરકે સલામ દે. ઓર પાંચવીં રકઆત પરહકે છટી રકઆત ઉસકે સાથ મીલાકર સીજદા

સહુકા કરકે સલામ દેગા. તોભી નમાઝ સહી હોગી, ચાર ફરજ, દો નશીલ હો-ગયે.



ખ્યાન નમાઝકી સુન્નતોંકા.



સુન્નતો મવક-કેદા નમાઝમેં બારા હેં-એક રહેઅ યદેન યાને દોનોં હાથ કાનોં તક શુરઅકે વક્ત ઉઠાને, દુસરે દોનોં હાથ બાંધકે નમાઝ પરહની, તીસરે 'સુઅહા ન-કલા નકલા હુમ્મા-વબેહમદેકા, વતઆ ર કસમોકા વ તઆલા જદ-દોકા, વ લા ઇલાહા ગયરોકા, પરહની, પેહલી રકઆતમે, ચૈથી 'આઉન્ને ખીલાહે મીનશ શયતા નીર રજીમ.' પેહલી રકઆતમે પરહના, પાંચવીં હર રકઆતમે 'ખીરમીલા હીર રહમા નીર રહીમ' પરહના. છટી તકખીરાત ઇનતે-કાલાતકે કેહને, યાને ઉઠતે બપેકતે 'અલાહો અકબર' કેહના, સાતવીં રકુઅ મેં, " સુઅહાના રખ્ખી-યલ અઝીમ " તીન બાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર કેહના, આઠવીં " સમેઅ અલાહો લેમન હમેદા, રખ્ખના લકલ હમદો " કેહના, નવવીં સીજદેમે " સુઅ-હાના રખ્ખી યલ આલા " તીનબાર યા પાંચબાર યા સાતબાર કેહના, દસવીં અત્ત-તહીયાતકે પીછે દુરદ, જે અત્ત-તહીયાતકે સાથ આગે લીખ્ખા હે, ઉસકે પીછે જે દુઆ લીખ્ખી હુધાહે. વોહ પરહની, જીસે વોહ દુઆ યાદ નહો, તો કુરઆનમેંસે યા હદીસમેંસે યાદ કરકે દુરદકે પીછે પરહે-બારહવીં સુરયે અલ હમ્દકે આખીર આમીન કેહના-પેહબારા સુન્નતે મવક-કેદા નમાઝમેં હે. ઉસકે સીવા ઓર બાઝી ચીઝેં કિતાબોંમેં સુન્નત લીખ્ખી હેં, ઓર બાઝેમેં મુસ્તહબ, અગર યેહ સારી સુન્નતેં

નમાઝમેં બજા લાયા, નમાઝ કામીલ નહુધ, ઓર જો ઇનમેસે કોઇ સુન્નત તરક કરે, નમાઝ સહીહ હે, પર મકરૂહ હોતી હે, યાને સવાબ કમ હો-ગતા હે, નમાઝ સુન્નત ઓર નશીલ ઇસ વાસ્તે મુકરર હુયે હે. કે જો ફર્જ નમાઝમેં કુછ તુકસાન, યા ખલલ હુવા હો, તો કયામત-કે દીન સુન્નત ઓર નશીલસે પુરી કરદે. ઓર ઉસ શખ્સકી નજાત હો, ઇસ વાસ્તે હર ઇનસાન-પર લાઝીમ હે. કે ફરજોંકે અદા કરનેમેં બહોત કાશીશ કરે. સબ કારોબાર છોડકે ફરજ અદા કરે, અગર નમાઝકા વક્ત તાંગ હો, યા ખીમારીસે નમાઝ પરહની મુશ-કીલ પડે. યા સફરમેં કાશીલા જતા હો, તો ફરજકો અદા કરલે, બાકી નમાઝકી પુરસત મીલે, તો ઉસેબી પરહે, નહીં તો ખયર, કયું કે કયામત-કે દીન ફરજોંકે તરકસે બડા અજાબ હોગા, પર સુન્નતસે કમ, ઓર સુન્નતકે તરકસે કયામતકે દીન ઉસે ગુસ્સા કરેંગે. જીડ-કેંગે, પર અજાબ સખ્ત ન કરેંગે, ઓર મુસ્તહબ ઓર નશીલકે તરક કરનેવાલે બડે દરજ્જેસે મહરમ રહેંગે.



બયાન જમાઅતકા.

જમાઅતસે નમાઝ પરહની સુન્નતે મવંક-કેદા હે. બલકે બાજે ઉલમાને વાજેબ કહા હે. મુસલમાન પર લાઝીમ હે, કે જમાઅતકા તકેયુદ બહોત રખ્ખે. અગર જમાઅતસે એક નમાઝ પરહેગા. સત્તા-ઇસ નમાઝોંકા સવાબ પાવેગા, ઓર ફરજ નમાઝ મસજીદમેં પરહે, અગર ઘરમેં યા દુકાનમેં પરહેગા, એક નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો જુમઆકી મસજીદમેં પરહેગા. પાનસો નમાઝકા સવાબ મીલેગા. ઓર જો મસજીદે અકસામેં પરહેગા; હજર નમાઝકા સવાબ

મીલેગા, ઓર જો "રસુલ અલ-હીસ સલામ," કી મસજીદમે પરહેગા, પચાસ હજાર નમાઝકા સવાખ મીલેગા, ઓર જો કામ્પમે શરીફકી મસજીદમે પરહેગા. તો લાખ નમાઝકા સવાખ મીલેગા.

બયાન ઇમામતકા.



ઇમામત અયસા આદમી કરે કે, સારી જમાઅતકે લોગોંમે ઇસ્લા દીનકા ઝીયાદા રખતા હો, ઓર કુરઆને શરીફ ખુબ સહી પરહતા હો, અગર જહીત ઇમામ હોગા, અપની ઓર તમામ મુક્તદીયોંકી નમાઝ ખો-દેગા. ઓર જુસ શખ્સકે મજહબમે ખલલ હો. નમાઝ ઉસકે પીછે મકરૂહ હે. ઓર નમાઝ ફાસીક કે પીછેબી સહી પર મકરૂહ હે, ફાસીક વોહ હે, કે યુનાહે કખીરા જુસને કીયા યા સગીરા, પર ખો પકડે હમેશા કીયા કરતા હો, લડકે ના-ખાલીગ કે પીછે નમાઝ સહીહ નહીં. પર તરાવીહકા બાજે ઉલમાને જયેઝ રખ્યા હે, ઓર બાજોંને નહીં રખ્યા. અગર ઇમામ ખીમારીસે બયેઠકે નમાઝ પરહતા હો. ઓર મુક્તદી ખડે, યા ઇમામ ઉજરસે તયમ-મુમ કરે, ઓર મુક્તદી વુજુ કરે પરહે જયેઝ હે, ઓર નમાઝ સખકી સહીહ હે, સારી સફ કે પીછે જુદા હોકે, એક આદમીકા ખડા હોના મકરૂહ હે, ઓર બહોત પુરા હે. સુન્નત યું હે, કે જખતક સફે અબ્વલ સારી બર ન હો, પીછે કાઠ ખડા નહો, ઓર જો સફમે જગા ન રહે; તો ચાહીયે, કે એક આદમી સફસે નીકલકે પીછલેકે પાસ આકે દો હો-જયે, ઉસે અકેલા ન છોડે. મુક્તદી સખ કંધેસે કંધા મીલાકર બરાબર ખડે હોં, ખીયમે જગા ન છોડે, ઓર પાઉં આગે પીછે કરકે સફકો ખીંગા ન કરે, કે બહોત પુરા હે,



*ખયાન અજનકા.

અગ્નિ કેહની ફરજોંકે વારતે સુનત છે. વંકત પર પરહે યા
કઝા, ઓર મુસારીર જંગલ-મેંભી અગ્નિ કેહકે નમાઝ પરહે, ઓર
ચાહ નીરી અકામત કહે, જખ મોઅજજન કહે, “ અલાહો અકબર,
અલાહો અકબર, અલાહો અકબર, અલાહો અકબર. ” સુનને-વાલાબી
ઉસી તરેહ ચાર બાર કહે. જખવોહ કહે. અશ-હદો અન લા-ઇલાહા
ઇલ લલાહ, અશ-હદો અન લા-ઇલાહા ઇલ-લલાહ, સુનને-વાલાબી
યેહી કહે. જખ વોહ કહે, અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલલાહ,
અશ-હદો અનના મોહમ-મદર રસુલુલાહ ” યેહબી કહે, જખ વોહ
કહે, હૈયા અલલ ફલાહ, હૈયા અલલ ફલાહ. ” યેહ કહે, “ લા
હવલા વજા કુવતા ઇલા ખીલાહ ” જખ વોહ કહે, હૈયા અલલ
ફલાહ, હૈયા અલલ ફલાહ ” સુનને વાલાબી વોહી કહે, જખ વોહ કહે,
અલાહો અકબર. અલાહો અકબર. લા ઇલાહા ઇલ લલાહ, યેહબી
કહે, જો કોઇ બાદ અગ્નિનંકે કલમયે શહાદત પરહ-કે યેહ દુઆ
પરહે. વોહ દુઆ યેહ કે, “ અલા હુમા રખ્યા હાજે હીદ દાઅ-
વતીત તામ-મતે, વસ સજાતીલ કાએ-મતે, આતે મોહમ-મદા

ઃ ઉપર જો અગ્નિ લીખ્ખી હુઇ છે, ઉસી તરેહ પાંચોં
વકતોંકી નમાઝકે વારતે અગ્નિ કહે, લેકીન સુખ્હોકી અગ્નિમેં
“ હૈયા અલલ ફલાહ ” કેહકે ઉસકે પીછે અરસલાતો ખયરમ
મીનન નામ ” દોબાર કેહકે, બાકી અગ્નિ તમામ કરે, ઓર
અકામતમેં હૈયા અલલ ફલાહ, કે બાદ દોબાર, “ કદ કા-
મતીસ સલાત ” કેહકે બાકી તમામ કરે. અકામતબી અગ્નિનકી
તરેહ પરહે, લેકીન જો ફરક ઉપર લીખ્ખા છે, ઇતનાહી ફરક છે.

નીલ વસી-જૂના, વલ ફદી-જૂના, વદ દર જતર રરીઆ, વખ અસહો
મકામન મહમુદા, નીલ લજી વાઅત તહુ વર જોકના શફા-અ-ત-હુ
યીમલ કીયામા, ઇન-નકા લા તુખલે-કુલ મીયાદ, ” હક તઆલા
ઉસકે ગુનાહ બખશે; ઓર હજરત ઉસકી શફાઅત કરે. જીસ તોર
જવાબ અંજનકા હે, ઉસીતોર જવાબ અકામતકા હે, પર જખ
મોઅજજીન કહે, ‘કદ કા-મતીસ સલાત’ ચે કહે, અકા મ-હલાહો
વ અદા-મહા. અંજનકે પીછે દુઆ કરે જો ચાહે, ઉમ્મીદ કુચુલકી હે.

બકાન તરતીબમેં નમાઝ પરહનેકે.

અંજન શુનકે નમાઝકે વાસ્તે આદિસ્તા આદિસ્તા ચલકે
આવે, દોડકે નચલે, કે પુરા હે. ઓર જમાઅતકે વાસ્તેબી દોડકે
ન ચલે, અગર ઇનસાન ચાહે, કે જલ્દ નમાઝ પરહ. અયસે તોરસેકે
જીસમેં ફરજ વાજેખ મુસ્તબખ અદા હોં, ઓર મકરહ-હાતમેં ખાંધી
હોં, વોહ નમાઝ પું હે, કે અંજન કહે, ઓર ઉસકે પીછે અકા-
મત યાને તકબીર હો, ઓર “ હૈયા અલ્લસ સલાત ” કે વક્ત
ઇમામ ઉકે, ઓર દીલકો ખુદાકી તરફ મુતવજ્જ કરકે, નિયત
કરકે ઓર “કદ કા-મતીસ સલાત” કે વક્ત દોનોં હાથ કાંનોતક ઉઠાકે,
“અલાહો અકબર” કહે. ઓર મુક્તદી ઇમામ કે પીછે, “ અલાહો
અકબર ” કહે. ઓર ઔરત મુઠોં તલક હાથ ઉઠાવે, ઓર દાયાં
હાથ ખાંચેકે ઉપર મરદ નાફસે નીચે, ઓર અવરત છાતીપર ખાંધે.
ઇમામ આઝમ સાહેબ કે મજહબમેં, ઓર ઉલમાકે મજહબમેં

મઈબી છાતી પર બાંધે, ઓર 'સુખલા નકલા હુન્મા વ બે-હનદેકા વ તબા-ર કસમોકા, વ તઆલા જદદો-કા, વ લા ઇલાહા ગયરોકા." સખ નમાઝી આહીસ્તા પરહે. ઇમામ હો યા મુક્તદી, યા અકેલા, શીર ઇમામ અકેલા "આઉજે બીલાહે મીનશ શયતા નીર રજમ, ખીસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ," આહીસ્તા પરહે, મુક્તદી શીર ન પરહે. ઇમામ ઓર મુનકરદ અકેલા 'અલહમ્દ' પરહે. શીર સારે 'આમીન' આહીસ્તા કહે, ઇમામ આઝમકે મજહબમે ઇમામ યા મુક્તદી, અગર ઇમામકી અલ-હમ્દ સુને, શીર ઇમામ ઓર અકેલા સુરત પરહે, ઓર મુક્તદી ચુપકે સુના કરે, જખ કીરાઅત પરહ ચુકે તો "અલાહો અકબર" કહતા હુવા રકુઅમે જાયે, ઓર મુક્તદી ઇમામસે પીછે રકુઅ કરે, ઓર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કુશાદ કરકે ધુટને મજબુત પકડે, ઓર દોનોં હાથ સીધે રખ્ખે. જયસે કમાનકા ચીલા, ઓર સર કમર સુરી હમવાર ખરાખર રહે. સર ઉંચા નીચા નહો, ઓર "સુખલાના રખ્ખી-યલ અઝીમ" તીન ખાર, યા પાંચખાર યા સાતખાર કહે, શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુક્તદી સર ઉઠાકે ખડે હોં. ઇમામ સર ઉઠાતે વક્ત 'સમેઅ અલા હો લેમન હમેદા' કહે. ઓર મુક્તદી "રખ-ખના લકલ હમદો" કહે. ઓર અકેલા નમાઝી દોનોં કહે. ઓર સાહેબેનકે નજદીક ઇમામ ચેહી દોનોં કહે. બહોત ઉલમાકા ઇસપર અમલ હે. જખ કવમા પુરા કરે. અબ્વલ ઇમામ પીછે ઉસકે મુક્તદી "અલાહો અકબર" કહતે હુયે સીજદેમે જાયે, પેહલે ઝમીન પર ધુટને શીર દોનોં હાથકી ઉંગલીયાં મીલાકે કીઅલેકી તરફ કરકે ખરાખર કાનોંકે રખ્ખે. ઓર બાઝુકો બગલસે ઓર પેટકો ઝાતુસે, ઓર બીંડલીકો ઓર બાંહોંકો ઝમીનસે મરદ દુર રખ્ખે. ઓર ઔરતે,

ઇન સંખ્યા મીઠાંડે રખ્ખે, ઝોર તીનબાર યા પાંચ બાર, યા સાત બાર, “સુખહાના રખ્ખી યજ્ઞ આલા” કહે. ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલાહો અકબર” કેહતે હુયે, સીજદેસે સર ઉઠાકે યથેન તસલીસે બયેઠકે પડહે, અલા હુમ-મગ ફેર લી, વર હમની વહ-દેની વર જોકની, વર કામની વજ બોરની.” ઝોર જો સારે કલમે ન પરહ સકે, તો એક યા દો કલમે પરહે, ગની મત હે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલાહો અકબર” કેહતે હુયે દુસરે સાજદેમેં જાયે, તીનબાર, યા પાંચ બાર, યા સાત બાર, “સુખહાના રખ્ખી-યજ્ઞ આલા” કહે. શીર ઇમામ પીછે ઉસકે મુકતદી “અલાહો અકબર” કેહતે હુયે. દુસરી રકઆત કે વાસ્તે ઉઠે, પેહલે માથા, ન.ક, શીર દોનોં ધુટને ઉઠાકે ખડે હોકે. ઇસતોર પેહલી રકઆત પરહી થી, દુસરી રકઆત પરહે, શીર “સુખહા નકલ્લા હુમ્મા,” ઝોર “આઉજો” ન પરહે, જખ દુસરી રકઆત પરહ લેં, દાહના પાઠ ખડા કરકે ઉંગ લીયાં ઉસકી ટીંગલેકી તરફ કરે, ઝોર બાયાં પાઠ બીજાકે ઉસ કે ઉપર બયડે, ઝોર ઉંગલીયાં દોનોં હાથોંકી કિયલેકી તરફ કરકે દોનોં ઝાનુપર રખકે અત્ત-તહીયાત પરહે, અગર નમાઝ દુગાના હે દુરદ અત્ત-તહીયાતકે પીછે ઝોર દુઆયે માસુરા (જો અત્ત-તહીયાત કે સાથ શામીલ હે) પરહકે, દોનોં તરફ સલામ દે, યાને “અસ સલામો અલય-કુમ વ રહ-મતુલા” કહે.

અકેલા નમાઝી સલામકે વક્ત જીમેં યું નિયત કરે, કે સલામ દોનોં તરફકે ફરીસ્તોંકા કરતા હું. ઝોર ઇમામ યું નિયત કરે, કે સલામ મુકતદીયોંકા ઝોર ફરીસ્તોંકા કરતા હું, ઝોર મુકતદી યું સમજે, કે સલામ ઇમામકા ઝોર ઇધર ઇધર મુકતદીયોંકા, ઝોર

ફરીશોંકો કરતા હું, ઓર જો નમાઝ ત્રીન યા ચાર રકઆત હે.
 દો રકઆતકે પીછે અત્ત-તહીયાત પરહકે, ખડા હોકે ત્રીસરી યા ચૌથી
 રકઆત નિરી અથ-હમ્દસે પરહકે, આખી-કે અત્ત-તહીયાતકે પીછે
 દુરૂદ પરહકે સન્નામ દે, નનાઝી નમાઝમેં સીધા ખડા રહે. ઓર
 બોઝા દોનોં પાઉં પર અરાનર રખમે, ઓર દોનોં પાઉકે ખીચ
 ચાર ઉંગત્ર ખુદ્દા રખમે, બહોત ચતડા ઓર બહોત તમ ન કરે,
 ઓર નઝર સીજદેકી જગા પર રખમે, ઇધર ઉધર ન દેખે, ઓર
 ઇમામકી સુતામેઅત હર પાતયેં કરે, યા ' રકુબ, યા કવમા, યા
 સીજદા, યા જલસેમેં ઇમામસે જલદી ન કરે, કયુંકે બહોત ગુનાહ
 હે. જો કોઇ ઇમામસે જલદી કરેગા, સર ઉસના ગધેકા-સા હોગા.
 ઓર કમવા જલસેકો ખુબ અજા કરે, ઓર નહીં તો ખડા ગુનાહ-
 ગાર હોગા; અથકે ખુદાકે ચોરાંમે લીખ્યા જાયેગા. ઓર નમાઝીશ્ર
 લાયેક હે, કે નમાઝમેં દીત્ર ખુદાકી તરફ મુતવજ્જન રખમે, ઇધર
 ઉધર ન લે-જાયે કે, બહોત ગુનાહ હે. ઓર જો ખુદા તવરીક દે, તો
 આદ સન્નામ કે, "આ-ય-તુન ફરમી એકબાર, ઓર 'સુબહાનલાહ'
 તેંતીસ બાર, 'અલ્લદમ્દે નિલાહ' તે ત્રીન બાર, ઓર "અલ્લાહો
 અકબર" ચોંતીસ બાર. ઓર "લા ઇલાહા ઇલ્લાલ્લાહો
 વહ-હદુ લા શરીકા લહુ, લહુત મુરકો વ-દ-હુત હમદો,
 યોહ-હ, વ યોમીનો, બે-પદે-લીન ખ- -, વ-હેવા અલ્લા કુદરે
 શય્ઇન કદીર," એક બાર પરહે, ઓર દુઆ જનામે ઇલાહીમે માંમે,
 ઓર વઝીફકી દુઆયે હદીસ શરીફમે બહોત હં, જો આહ સો
 પરહે.

જો કોઇ ઇમામકો રકુઅમે પાવે, તો નિયત કરકે ખડા હોકે
 "અલ્લાહો અકબર" કેહકે દુસરે બાર "અલ્લાહો અકબર"

ફેલતા ફુવા સુઅમે શરીક હો-જયે, ઓર જો ખડા હોકે એકબાર
 ‘અલાહો અકબર’ કહા, ઓર રકુઅ કીયા, તો નમાઝ
 એ દાખીલ ફુવા. ઓર નમાઝ સહીહ ફુઇ. પર ખાત્રે ઉલમાને
 જ્યાં તક દોખાર ન કહે. સહી નહીં રખ્યા હે, ઓર જો નિયત
 કરકે ‘અલાહો અકબર’ ઝુકકે રકુઅકે નજદીક હોકે કહા,
 નમાઝ સહી ન ફુઇ, સખ ઉલમાકે મજહબમેં, અગર ફરઝ
 નમાઝ કઝા હો. ઓર દુસરી નમાઝકા વક્ત આવે; યા વીતર કઝા
 હે, ઓર ફરઝ કી નમાઝકા વક્ત આવે, વાજેખ હે કે, પેહલે કઝા
 પરહકે પીછે ઉસકે અદા પરહે, ઓર જો દો-ચાર નમાઝેં
 કઝા હો; વાજેખ હે, કે તરતીયસે પરહે, યાને પેહલ સુખ્હોકી, શીર
 ઝોહરહી, ઇસીતોર આખીર તક. અગર એક નમાઝ કઝા હો.
 ઓર ઉસકી યાદ પર દુસરે વક્તકી પરહે, અદા નમાઝ સહી ન ફુઇ
 અથ્થર કઝા નમાઝ યાદ હે, ઓર વક્ત અદાકા તંગ હે, કે દોનોં
 નમાઝેં નહીં પરહ સક્તા, ચાહીયે કે અબ્વલ નમાઝ અદા પરહે.
 પીછે ઉસકે કઝા પરહે. ઓર જો કઝા નમાઝ ભુલ ગયા,
 ઓર અદા પરહલી તોલી જયેઝ હે. બાદ ઉસકે કઝા પરહ લે,
 ઓર જો કીસી શખ્સને છે નમાઝેં કઝા કી, અખ સાતવીં નમાઝ
 ઉસકી યાદપર પરહની જયેઝ હે. જખ ઉન છેયોંકો પરહ ચુકેગા,
 શીર સાહેબે તરતીય હો-જયેગા, અગર બાદ ઉસકે એક યા દો, યા
 ત્રી યા ચાર યા પાંચ નમાઝેં કઝા હોં. પેહલે ઉનકો પરહલે, તખ
 વક્તકી નમાઝ પરહેગા, ઓર જો છે કઝા ફુઈ, શીર તરતીય સાકેત
 ફુઈ, શીર જખ ઉન છેયોંકો પરહ લીયા, સાહેબે તરતીય હો-ગયા.
 અથ્થર નમાઝી નમાઝકે અંદર કુછ ખાત ખોલ ઉઠે. જનકે યા ભુલકે
 કીસીકો સલામ કરે, યા જવાખ સલામકા દે. ઝમાનસે આવે

યા પીવે. યા આવાજ કરકે રોયે દઈં મુસીયતસે, યા આહ કરે, યા અખ અખ ખાંસે, યા હાંકને વાલેકા 'યર હમો કુમુલ્લા' કહે, યા કીસીને અપની ખખર નેક યા ખુશીકી બાત કહી, ઓર ઉસને જવા-ખમેં કહા, 'સુખ્હા નહા' યા 'અલ-હમ્દો લીલાહે.' યા નમાઝમેં કુરઆન અયસા ગલત પરહા, જુસ્સે માઅને ઓર હો-ગયે. યા અપને ઇમામકે સિવાયે કીસી ઓરકો ગલતી બતાયા, યા નમાઝમેં કુરઆન ભુલ ગયા, ઓર અપને મુકતદીકે સીવા કીસી ઓરકે બત-લાનેસે ભુલમા લે-લીયા, યા નખસત-પર સીજદા કીયા. યા કીબલેકી તરફસે છાતી ઉસકી ફેરે, યા નમાઝમેં કાઇ ફરઝ બે-ઉજર તરફ કીયા. યા કુરઆન દેખકે પરહા, યા નમાઝમેં ઇમામકે આગે ખડા હો-ગયા, નમાઝ ઉસકી ઇત સખ સુરોમેં બાતીલ હુઇ, યાને કુટ ગઇ. ઓર જતી રહી. શીર નમાઝ પરહે. ઓર જો નમાઝકે અંદર અમલે કસીર કીયા, નમાઝ ટુટી, અમલે કસીર વોહ હે, કે જો કામ દોનોં હાથોંસે હુવા કરતા હે, ઓર નમાઝીને ઉસી કામકો દોનોં હાથોંસે કીયા, યા એક હાથસે કીયા. નમાઝ ટુટી, અગર નમાઝમેં મુસ-કુરાયા, ખગેર આવાજ કે, ન વુજુ જાયે ન નમાઝ, ઓર જો આ-વાઝસે હંસા, પર ઉસને સુના ગયરને ન સુના, અયસી હંસીસે નમાઝ જતી હે, પર વુજુમેં ખલલ નહીં હોતા. ઓર જો ખીલ ખીલાકર હંસા, ગયરોંને સુના, વુજુબી ગયા, ઓર નમાઝબી ગઇ, અગર કર્દ કરકે વુજુ તોડે, નમાઝ ફાસીદ હુઇ, અગર તીન બાર એક રૂકુનકે અંદર નમાઝમેં બદલ ખુજલાયા, નમાઝ ફાસીદ હુઇ,

સિપા-રયે અમ.

સુ-ર પુ. કૃતકા.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ હમ્દો ત્રિલ્લાહે રખ્ખીલ અ-ત-મીન. અર રહમા
નિર રહિમ, માલેકે યવમીદ દીન, ધયાકા નાઅ-ખુદો વધયાકા નસત
હન, એહદે નસ તિરાતત મુસ-ત-હીમ, તિરાતત લજના અન
અમતા અલય-હીમ, ગયરીલ મગદુમે અતર-હીમ, વલદ દાહીન.
(આમીન)

સુ-ર તુન નાસ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.



કુલ આઝિ-નં બે ર - મીન નાસ, મતદા નાસે, દાંત્રાહીન
નાસ, મીન શર રાલ વનન-તીત ખતસ, અત લજ પો-વત્તવેસો
શે સુદુરીન નાસે, મીનત જન-નંતે વા નાસ.

સુ-ર તુલ કલક.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ આઝિને બે રખ્ખીલ ફ-ત-કે, મીન શરરે-મા ખ-ત-ક

વમીન શરરે ગાસેલીન ઇળ વ-ક-મ, વમીન શરરીન નકશા-સાતે શીઝ
ઓ-ક-દે, વમીન શરરે હાસેલીન ઇળ હસદ.

સુ-ર તુલ ઈખત્રાસ.
ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ હો-વલાહો અહદ, અલ્લા-હુમ સમદ, લમ યલીદ, વલમ
યુ-લદ, વલમ વકુલ લહુ કોફી-વન પદદ.

સુ-ર ચે તખ્ખત.
ખિસમિલ્લા હિર રહમા નાર રહીમ. !

તખ-ખત યદા અખી લ-હ-ખીવ. વ તખ્ખા મા અગના
અનહો માલો-હુ વમા કસખ, સ-યસલા નારન જતા લ-હ-ખીવ.
વમરા અતોહ, હમમા લતલ હ-ત-ખે, શી-અ-દેહા હખતુમ મીમ
મસદ.

સુ-ર તુન નસર.
ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇળ જખા નસ-રૂલાહે વજ ફતહો, વ-રે અય-તન નાસા
યદ ખુલુના, શી દી-નીલાહે અફવાજ, ફસખ-ખેહ, ખે-હમદે રખેકા
વસ-તગ ફેરહો, ઇન-નહુ કાના તવવા-ખા.

સુ-ર તુલ કાફેરન.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

કુલ યા અધયો-હલ કાફેરના, લા આપુદો માતા પુદુના વલા
અનતુમ આખેદુના માઆપુદ, વલા અના આખેદુમ મા અખદ-તુમ,
વલા અન-તુમ આખેદુના માઆપુદ, લકુમ દી-તોકુમ વલે યદીન,

સુ-ર તુલ માઉન.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇન્ના આ-તયના કલ કવસર, ફ-સલ્લે લે રખ્ખેકા વન-હર,
ઇનના શાતે-અકા હોવલ અમ-તર.

સુ-ર તુલ માઉન.

✻ ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ. ✻

અ-ર-અય તલ લજ યો-કજ્જેખો ખીદ-દીન, ફ-ખલે-કલ
લજ યદો-હલ યતીમા, વલા યહુદો અલા તઆમીલ મીસકીન, ફ
વય-હુલ લીલ મુસહી નલ લજ નહુમ, અન સલા-તીહીમ સાહુન,
ખલ લજ ન-હુમ યોરા-ઉના, વ યમના ઉનલ માઉન.

સુ-ર તુલ કુરેશ.

ખિસમીદલા હીર રહમા નાર રહીમ.

લે ઇલાફે કુરય-શીન, ઇલાફે-હીમ રેહ-કતશ શીતાયે વસ-સેહ
ફલ યાબુદુ રખ્યા હાજલ બય-તીલ લજ અત-આમહુમ્ મીન જુ
ઈવ, વઆ મ-ન-હુમ મીન ખોફ.

સુ-ર તુલ ફીલ.

ખિસમીદલા હીર રહમા નીર રહીમ.

અલમ તરા કયફા ફાઆલા રખ્યાકા બે અસહા-ખીલ ફીલ,
અલમ યજ અલ કય-દહુમ. શી તદલી લીવ, વ અર સલા અલમ
હીમ તય-રન અઆખીલ તરમી-હીમ બે હીજ-રતીમ મીન. સીજલવીર
ફ-જઆ લહુમ ફાઅસ-શીમ માફલ.

સુ-ર તુલ હો-મ-ઝા.

ખિસમીદલા હીર રહમા નીર રહીમ.

વય-હુલ્લે કુલ્લે હો-મ-ઝતીલ હો-મ-ઝા, નીલ-લજ જ-મ-અ
મા-લવ. વ-અદ દ-દ-હુ, 'યહ-સખો અનના મા-લહુ અખ-લજ,
કલા લયુન બજનના શીલ હો-ત-મતે, વમા અદરાકા મલ હો
ત-મા, નારફા હીલ મુ ક-દ-તુલ લતી તત તલે-ઓ અલલ અફ-યેલ
ઇન-નહા અલય હીમ મુ સ-દ-તુન, શી, અ-મ-દીમ મેમદ-દલ.

સુ-ર તુલ કાફેરન.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ અસરે, ઇન-નલ ઇનસાના લરી ખુસરીન, ઇલ લલ
હજીના આ-મનુ વઆ-મેલુસ સાલેહાતે, વ-ત-રા સવખીલ હકકે. વ-
ત-રા સવખીલ સખરે.

સુ-ર તુલ તકાસોર.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ-હાકો મુત તકાસોરો, હતતા જુરતો મુલ મકા-ખેર,
કલ્લા સવકા તા-લ-મુના, સુમમા કલ્લા સવકા તા-લ-મુન. કલ્લા
લવ તા-લ-મુના ઇલ-મલ યકીન, લ-ત-રા પુન-નલ જહીમા,
સુમમા લ-ત-રા પુન નહા અપ-નલ યકીન. સુમમા લતુસ અલુનના
યકમા ઇજન અનીન નઇમ.

સુ-ર તુલ કારેઆ.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

અલ કારે-અતો મલ કારેઆ. વમા અદરાકા મલ કારેઆ,
યકમા યકુનુન તાસો કલ ફરાશીલ મગમુસે, વ-ત-કુનુલ જાલો.

કલ એહ—નીલ મનકુશ, ફઅમ્મા મન સકો—કલ મવાજી—તોહુ, ફહોવા
 રી—પ શતીર રાદીયા, વ અમમા મન ખફ—ફત મવાજી—તોહુ, ફહમ
 મોહુ હાવીયા, વમા અદરાકા માહીયા, નારન હામીયા,

સુ—ર તુલ આદીયા.

ખિસમિહા હિર રહમા નીર રહીમ.

વલ આદે—પાતે દમ—હન, ફલ પુતીયાતે કદ—હન, ફલ મુગી-
 રાતે સુખહા, ફઆ—સરના ખીહી નક—અન. ફ—વ—સતના ખીહી
 જમઆ, ઇન—નક ઇનસાના લે રખખીહી લ—ક—તુદ, વ ઇન—નહુ
 અલા જલેકા લ—શહીદ, વઇન—નહુ લે હુઅખીલ ખયરે લ—શહીદ,
 અ—ફ—લા યાઅ—લમે ઇમ ખેઅ—સેરા માશીલ કુપુરે, વ—હુસ—સેલા
 માશીસ સુદુર. ઇનના રખ—અહુમ ખીહીમ યવમા ઇજલ લ—ખખીર.

સુ—ર તુઝ ઝીલઝાલ.

ખિસમીહા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇમ ઝુલઝે લતીલ અરદો ઝીલ ઝા—લહા, વ અખ—ર જતીલ,
 અરદો અસકા—લહા, વ કાલલ ઇનસાનો મા—લહા, યવમા ઇજન
 તોહદ—દેસો અખખા—રહા. ખેઅના રખ—અકા અવહા—લહા. યવમા
 ઇજ યસ—દુરન નાસો અશતા—તલ, લે યો—રવ આમા—લહુમ, ફમંય
 યાઅ—મલ મિસકાલા જર રતીન ખય—રંય યરા, વ—મંય યાઅ—મલ
 મિસકાલા જર રતીન શર રંય યરા.

સુ-૨ તુલ જૈયેના.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

લમ-યકો નીલ લજના ક-ફ-રે, મીન અહલીલ કિતાબે વલ
મુશરેફીના મુન ફકકીના હતતા તાતીયા હુમલ જૈયેના, રસુલુમ મી-
નલાહે યતલુ સોહોફમ મુતહ હ-ર તન; શીહા કોતોયુન કૈયેમા. વમા
તફર રકલ લજના ઉતુલ કિતાબા ઇલા મિન બાઅદે માજ અત
હુમલ જૈયેના, વમા ઉમેર ઇલા લે-યા યુદુલાહા મુખલે-સીના લહુદ
દીના, હો-ન-ફાઆ, વ યોકી-મુસ સલાતા વ-યુ-તુઝ ઝકાતા વ
જલેકા દીનુલ કૈયેમા, ઇન-નલ લજના ક-ફ-રે, મીન અહલીલ
કિતાબે વલ મુશરેફીના શી-નારે જહન-નમા ખાલેદીના શીહા, ઓલા
એકા હુમ શરફલ ખરીયા, ઇન-નલ લજના આ-મનુ વઆ-મેલુસ
સાલેહાતે, ઓલા-એકા હુમ ખયરફલ ખરીયા, જઝા એહુમ ઇનદા
રખ ખીદિમ જનનાતો અદનીન તજરી, મીન તહતે હલ અન-હારે
ખાલેદીના શીહા અ-મ-દા, રદી યલાહો અનહુમ વ રહ અનહો,
જલેકા લેમન ખશીયા રખા.

સુ-૨ તુલ કદરે.

ખિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.

ઇનના અન ઝલના-હો શી લય-તીલ કદરે, વમા અદરાકા મા
લય-તુલ કદરે, લય-તુલ કદરે, ખય-રમ તીન અલફે શહર, ત-

નહ ઝલુલ મલા-યે-ક-તો વર રૂંદો શીહા બે-ઇજને રખ-ખીહીમે
મીન કુલ્લે અમરીન, સલામુન. હીયા હતતા મત-લઇલ ફજરે.

બયાન ફરકમેં મર્દ ઔર અવરતકી નમાઝમેં.



ઔરત તકબીરે તહરીમામેં મુઠાં તક હાથ ઉઠાયે, ઔર મર્દ
કાનોં તક, ઔરતેં સીનેપર હાથ બાંધે. ઔર મર્દ નીચે નાફકે બાંધે.
ઔરતેં સીજદેમેં હાથ ઝમીનસે ઔર રાન પેટસે મીલી રખ્ખેં.
ઔર મરદ અલાહેદા, ઔરતેં અત-તહીયાત પરહનેકે લીયે દોનોં
પાઉં દાહને તરફ નીકાલકર બયઠેં. ઔર મરદ બાયેં પાઉં પર ઇસ
તરફ બયઠેં, કે ઉંગલીયોંકા મોંહ દાહની જનીબ રહે, ઔરતેં બ
આવાબે બુલંદ એક હરફબી ન પરહેં, ઔર તકબીરે તશરીક-બી
ઔરતેં આહીસ્તા કહેં. ઔર મરદ જહરીમેં જહર કરેં, નમાઝ
જુમઆકી ઔરતોં-પર ફરઝ નહીં, મરદોંપર ફરઝ હે. નમાઝે ઇદેન
ઔરતોં-પર વાજેબ નહીં, મરદોંપર વાજેબ હે, જમાઅતસે નમાઝ
પરહની ઔરતોં-પર સુન્નતે મવકકેદા નહીં, મરદોંપર સુન્નતે મવક-
કેદા હે. ઔરતેં સીરફ ઔરતોંકી ઇમામત કર સકતી હેં, ઔર
મરદ દોનોંકી, અવરત ઇમામ હો, તો સફકે દરમીયાનમેં ખડી રહે.
અવરતકો સફે આખીરમેં ઝીયાદા સવાબ હે, ઔર મરદોંકો સફે
અવ્વલમેં ઝીયાદા સવાબ મીલતા હે.

બયાન મકરૂહાંતે નમાઝકા.

મકરૂહાત નમાઝકે બહોત હેં, બાજે જુરૂરી બયાન હોતે હેં. અગર વાજેબ નમાઝકા તરક કીયા, મકરૂહે તહરીમી હુધ, યાને બહોત મકરૂહ હુધ, વાજેબ હે, કે અવસી નમાઝ ફેરકે પરહે. ઓર જે સુન્નતે મવકકફા તરક કી, તોભી ફેરકર પરહે. ઓર જે મુસ્ત-હબ તરક કીયા, નમાઝ સહીહ હે, પર થોડાસા સવાબ કમ હુવા. નમાઝમેં હરકને અવસ યાને બે ફાયેદા કરની મકરૂહ હે, અગર થોડી હે, ઓર જે બહોત હે, નમાઝ ફાસીફ હોતી હે. નમાઝમેં માથેકી મીટી પુછની મકરૂહ હે. ઓર કપડેકા મીટીસે બચાને કે વાસ્તે ઉઠાના મકરૂહ હે, ઓર કપડેકા કાંધેપર ડાલ કે દોનોં તર-ફસે લટકાના, યા કુરતા, યા જમા ફેરકે બંદ ઉસકે ન બાંધને મક-રૂહ હે, સર નંગે નમાઝ પરહના મકરૂહ હે. સરપર બાલોકા જુડા બાંધકે નમાઝ મકરૂહ હે, બલકે સવાબ યું હે. કે બાલોંકો નમાઝકે વક્ત ખોલહે, તો વોહબી સીજદા કરે, માથે કે આગસે કંકર મીટી દુર કરની મકરૂહ હે, જે સીજદા હો-સકે, અગર જે ન હો-સકે, એકબાર યા દો-બાર દુર કરે, તીનબાર ન કરે, ઉંગલીયાં નમાઝમેં ચટકાની મકરૂહ હેં, નમાઝમેં ઉધર ધવર દેખના યા આસમાનકી તરફ દેખના, યા હીલના દાહને તરફ બાંયે તરફ, ઓર જમાઇ લેના, અંગડાઇ તોડની, જમીનપર સીજદા કરતેમેં બાંહેં ડાલની, યા પેટસે રાન મીલ્લાની મકરૂહ હે, ઓર મરદકો લાલ, જર્દ કપડોંસે, યા રેશમી કપડોંસે, યા ઘેરા પધડી સરપર બાંધકે નમાઝ મકરૂહ હે. ઓર જન કપડોંમેં આહમી યા જાનવરોંકી મુરત હો.

નમાઝ પરહની મકરહ હે. ઓર નમાઝીકે આગે ચલા જનક બહોત બડા ખુનાહ હે. ઇસ વાસ્તે નમાઝીકો લાયક હે, કે જસ જગે રસ્તા ચક્કતા હો નમાઝ ન પરહે. બલકે એક લકડી અપને આગે ખડી કરકે પરહે. નમાઝમેં ખાંસના ખુબ નહીં. જખ તલક જોર ન કરે, લાચારીકો મોઆફ હે. જસ વક્ત જુક ગાલીખ હો, ઓર ખાનભી તૈયાર હો. ઓર વક્ત બડા હો, યા ઇનસાનકો મકાને એહતીય જે જા-જુરર યા પેશાખકી હો, નમાઝ મકરહ હો, અવવજ ખાતીર જમા કરકે નમાઝ પરહે. જો નમાઝ મકરહ હે, ફેરકે પરહના ખુબ હે, તો કયામત કે અખાયસે છુટે, ઓર જો નમાઝ ન પરહા, ફરજ સરસે ઉતરા, પર તકસીરવાર હુવા.

અયાન ખીમારકી નમાઝમેં.

અગર ઇનસાન ખીમાર હો, અયસા કે ખડા ન હો-સંકે, અયેહ-કર નમાઝ પરહે. ઓર રુકુઅ સીજદા કરે, ઓર જો રુકુઅ સીજદાબી ન હો-સંકે, તો દેતોં કે વાસ્તે હશારા કરે, પર રુકુઅ કે વાસ્તે થોડા ઝુકાવે, સીજદે કે વાસ્તે બહોત ઝુકાવે, ઓર જો અયેહનેકી તાકત નહો. લેટકે નમાઝ હશારેસે પરહે, ચીત લેટે, ઓર પાઉં કીયલેકે તરફ કરકે, ય જયસા ગોરમેં લીટાને હે. ઉરો તોરસે લેટકર કીયલેકી તરફ મોંઝ કરકે, ઓર જો અયસા ખીમાર હો કે હશારતકે વાસ્તેબી સર વહા નહીં સકતા, નમાઝ મવકુફ રખ્ખે, જખતક હક-તઆલા સર ઉઠાનેકી તાકત હે. જખ તાકત સર ઉઠાનેકી આવે, નમાઝ રૂક કરે, ઓર ખાજે ઉલમાને કહા હે, જસે તાકત સર ઉઠાનેકી નહો. દીલમેં નિયત કરકે દીલસે નમાઝ પરહે. ઓર પલકોસે હશારા રુકુઅ સીજદોંકા કરે, ગરજ નમાઝ ન છોડે.

કે છોડના નમાઝકા બહોત બદ ચીઝ હે, કયામતકે દીન બે-નમાઝી
કો સખત અબળ હોગા.

બયાન મુસાફીરકી નમાઝમેં.

અગર ઇનસાન ત્રીન મનઝીલ યા ઝીયાદા સફરકા ઇરાદા કરકે
અપને ઘરસે બાહર નીકલે. ઓર ઇમારત શહેર-કીસે બાહર હો,
અથ યે શખ્સ મુસાફીર હુવા, ચાહીયેકે ચાર રકઆત ફરજ કો
દો રકઆત પરહે, યાને ઝોહર, અસર, ઓર ઇશાકી નમાઝ દો રક-
આત પરહે, ઓર ફજર ઓર મગરેબકી નમાઝ પુરી પરહે, કમ ન
કરે, ઓર જો મુસાફીર ઇમામ હો, ઓર મુકીમ મુક્તદી હો. મુ-
સાફીર અપની દો રકઆત પરહકે સલામ ફેરે, ઓર મુકીમ મુક્તદી
બડા હેકે, દો રકઆત અપની બાકી પરહકે સલામ ફેરે, અગર
મુસાફીર અપને ઘર આયા, અથ સફર તમામ હુવા, ચારોં રકઆત
આકે ઘરમેં પરહે, ઓર જો રાહમેં મુસાફીરને કીસી શહેર
મેં, યા કીસી ગાંવમેં પંધરા દીન, યા પંધરા દીનસે ઝીયાદા,
રેહનેકા ઇરાદા કીયા, તોબી ચાર રકઆત પરહા કરે, જલ્લ ઉસ
મકાનસે સફર કરેગા, શીર દુગાના પરહેગા. મુસાફીર સુન્નતોંકો
કમ ન કરે, પર જો રાહમેં ચલા જતા હો. ઓર સુન્નત પરહનેકી
ધુરસત ન પાવે, તો સુન્નત મવકુફ કરે, ઓર ફરજ પરહ-લે.

બયાન નમીએ જુમઆકા.

૨. રકઆત તહ-યતલ વુજુ, ૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નત.

૨. રકઆત ફર્જ, ૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨, રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નત, ૨. રકઆત બાદલ જુમઆ નરીલ, -ઇસ તોર ૧૬, રકઆત જુમઆકી હે.

૨. રકઆત તહય-તલ વુજુકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને સલાતલ તહ-યતલ વુજુએ, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ, કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર,

૪. રકઆત કબલલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અરઆ રકઆ તીન કબલલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસૂલીલાહે તઆલા મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૨. દો રકઆત ફરજકી નિયત.

નવય-તો અન ઉસકેતા ફરજુઝ ઓહરે, અન છન-મતી જે અદાએ રકઆ-તયને સલાતલ જુમોઅતે, ઇક ત-દયતો જે હાજલ ઇમામ મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

૪. રકઆત બાદલ જુમઆ સુન્નતકી નિયત.

નવય-તો અન ઓસલીઆ લીલાહે તઆલા અરઆ રકઆતીન બાદલ જુમો-અતે, સુન્નતા રસૂલીલાહે તઆલા, મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-બતીશ શરીફતે અલાહો અકબર.

૨. રકઆત ખાદ્ય જુમઆ સુન્નતની નિયત.

નવય-તો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆન્ના, રકઆ-તીન સન્ના-તન ખાદ્ય જુમો-અને સુન્નાત રસવીલાહે તઆન્ના મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જે-હ-તીન કાઅ-અતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર.

૨. રકઆત નરીન ખાદ્ય જુમઆની નિયત.

નવય-તો અન ઓસહીઆ લીલાહે તઆન્ના, રકઆ-તયને નફ-લીન ખાદ્ય જુમોઅને મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જે-હ-તીન કાઅ-અતીશ શરી-ફતે અલાહે અકબર.

નમાઝ જુમઆની ફરઝ હે, દો રકઆતસે શેહરમેં, અકેસે સહીદ નહીં, ગાડમેંબી સહીદ નહીં. જુમઆકે ફરઝ પરહનેસે જોહરકી નમાઝ સરસે ઉતર જાતી હે. જુમઆકે દીન દો પદેરકે ખાદ વક્ત અગત કહે, ખાદો ફરોખ્ત હરામ હે, તૈયારી નમાઝકી કરે, ઓર, દુનિયાકે કરોઆર મવકુફ કરે, જાઅ હમામ ખુતબા પરહે, ઉસકી તરફ સબ મુ-ત-અગ્ગ હો, કે ખુતબા સુને, અવ્વલસે આખીર તક, ખુતબેકે વક્ત ખાતેં ન કરે, ઓર નમાઝ સુન્નત, નરીન ન પરહે, હુબ બયકે રહે. જાઅ નમાઝ હો-સે, ખાદો ફરોખ્ત મુખાદ હુબે, જુમઆકે દીન શેહરમેં જે વરકા નમાઝ જમાઅતસે મકરહ હે, તરતીઅ જુમઆકી નમાઝ પંચદ નેકી. પેહલે વુજુ કરકે દો રકઆત તદ-અતન વુજુ પરહે, ખાદ મેઅજજન જાઅ સલાત કહે, ઉસવક્ત ચાર રકઆત કયાલન જુમઆ સુન્નત પરહે, ઉસકે ખાદ મેઅજજન અગત કહે, ઓર ખાલી ખુતબા પરહે. જાઅ ખતીઅ ખુતબા પરહ ચુકે, તબ ખાદ જમાઅતસે દો રકઆત ફરઝ પરહે, ખાદ ચાર રકઆત સુન્નત ખાદ્ય જુમઆ, શીર દો રકઆત સુન્નત. ઓર દો રકઆત નરીન પરહે, નમાઝ તમામ હુઇ.

બયાન નમાઝે ઇદેનકા.

ઇદુલ ફિતરકી નમાઝકી નિયત-નવચ-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા. રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ શીતરે, ઇક ત-દ્યતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે, અલાહો અકબર,

નિયત નમાઝે ઇદુલ દોહાકી.

નવચ-તો અન ઓસલ્લીઆ લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને માઆ સીતતા તકબીરા-તીન સલાતા ઇદીલ અલ્લા. ઇક ત-યદતો બે-હાજલ ઇમામ, મુ-ત-વજ જોહન ઇલા જોહ તીલ કાઅ-ખતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર.

ઇદુલ શીતરે દીન સુન્નત યું હે, કે પેદલે કુછ ખાપે, ઓર મીસવાક કરે, ઓર મુસલ્લ કરકે અઝઝે કપડે પેહને, ઓર ખુશખુ અગર મોયસ્સર હો લગાવે, ઓર સદકા શીતરકા ફકીરોકા દેકે ઇદગાહકો નમાઝકે વાસ્તે જાવે, ઓર રાહમે આહિસ્તા આહિસ્તા તકબીર કેહતા હુવા ચલા જાવે, ઓર જમ ઇદગાહમે પાંચે, તો તકબીર મવકુફ કરે, તકબીર યું હે, “અલાહો અકબર, અલાહો અકબર, હા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્મ” વક્ત નમાઝે ઇદેનકા ઇશરાકકે વક્તસે દો પહેરતક હ, ઇદેનકી નમાઝ યું પરહે-પેદલે નિયત કરકે તકબીરે લહ-રીમા કે બાદ હાથ બાંધકે, ‘સુબહા નકલા હુમ્મા’ પુરી પરકે. જમ પરકે સુકે, દોનોં હાથ કાનોં તલક હાકે ‘અલાહો અકબર’ રહે. ઓર હાથ છોડે. શીર હાથ હાકે ‘અલાહો અકબર’ કેહકે હાથ બાંધલે, ઓર

કીરાઅત પરહે, ઓર રકુઅ સીજદે કરકે એક રકઆત પુરી કરે, ઓર દુસરી રકઆતમેં જમ કીરાઅત પરહ ચુકે; ઉસી તઓર તીન ઓર 'અલાહો અકબર' કેહકે શીર હાથ તીસરી ઓર ન બાંધે, બલકે ચૌથી ઓર 'અલાહો, અકબર' કેહકે રકુઅ કરે, ઓર દુસરી રકઆત-બી પુરી કરકે, અત-તહીયાત પરહકે નમાઝ તમામ કરે. ઇદુદ-દોહાકે દીનલી ચુઠી કરે, જયસે ઇદુલ શીતરમેં હે, પર નમાઝસે પેહલે ન ખાયે, બલકે બાદ નમાઝે ઇદકે અપની કુરબાની-મેંસે ખાવે, ઓર રાહમેં તકબીર પુકારકે પરહતા ચલે, ઓર દોનોં ઇદોમેં એહતર યું હે, કે એક રાહસે જાવે, ઓર દુસરી રાહસે આવે. નવવીં તારીખ જલહજ-કીસે તેરહવીં તારીખ અસરકી નમાઝ તલક, એક ઓર પીછે હર નમાઝ ફરજકે તકબીર પુકારકે કહે, વોહ ચે હે. "અલાહો અકબર અલાહો અકબર, હા ઇલાહા હાલ ઇલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર વસીલા હીલ હમ્દ."

બયાન નમાઝે * તરાવીહકા.

નિયત તરાવીહકી નમાઝકી—નવય-તો અન "ઓસહીઆ

તરાવીહમેં દો રકઆતકી નિયત કરે, તો ઉપર જે નિયત હીખખી હુદ હે વોહી પરહે. ઓર અગર અકેલા નમાઝ પરહે, તો ચેહ **તીશાનીકે ખીચકી ઇઆરત છોડ દે, ઓર ઇમામકે સાથ ચરહતા હે, તો ઇરકો ન છોડે,

લીલાહે તઆલા રકઆ-તયને સુન્નત તરાવીહ, ઈધક-તદયતો
એ-હાજલ ઇમામ x મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહતીલ કાઅ-મતીશ
શરી-ફતે અલાહો અકબર.

જીસ રોજ રમઝાનકા આંદ દેખે. ઉસ રાતકો તરાવીહ શુર કરે.
ઐર શબ્દાલ મહીનેકા આંદ દેખકર મૌકુફ કરે, તરાવીહકી ખીસ
રકઆતે હે, ઐર ઉસકે પરહનેકી તરતીય ઇસ તઐર હે-યાને પેહલે
ઇશાકી ચાર રકઆત સુન્નત, ઐર દો રકઆત નશીલ પરહે, બાદ
દો રકઆત સુન્નત, ઐર દો નશીલ પરહે, ઇસ તઐર ઇશાકી બાર
રકઆત પરહ કે, તરાવીહકે વાસ્તે સબ મીલકે સલાત કહે, વોહ ચેહ હે.

“અસ સલાતો સુન્નત તરાવીહ; વ રહ-મતુલાહે લા ઇલાહા
ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ.” યે
સલાત કહે, બાદ નિયત નમાઝકી કરકે દો રકઆત પરહે, જગ દો
રકઆત પરહ ચુકે, તબ ચેહ પરકે. “ફદુમ મીનલાહે વ નેઅ
મતુવ. વ મગે-રતુન વ રહમા, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો
અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ,” શીર દુસરી દો
રકઆત પરહે. બાદ ચેહ દુઆ પરકે. “સુબહાના જીલ મુલકે વજ
મલકુત, સુબહાના જીલ ઇજ્જતે, વજ અઝ-મતે, વજ હય-મતે
વજ કુદરતે વજ બહાએ, વજ હીમીયાએ વજ જગરત, સુબહા-નજ
મલેકીલ કુદુસ; સુબહા-નજ મલેકીલ હૈઇલ લજી, લા યનામો વજા
યમુતો વજા યકુતો સુબયુ-હુન કુદુ-સુન, રખ્ખોના વ રખ્ખુલ
મલાયે-ક-તે વર રહ.” ઇસકે બાદ કોઇ દુઆ, જે આગે ઇસ
રીસાલેમે લીખ્ખી હુઇ હે, ઉનમેસે યા દુસરી કોઇ દુઆ પરહે, ઐર
દુઆકે બાદ, “નબીઓના મોહમ્દ, નીલ બદરો સલ્લુ અલય-હે

સલ લલાહો અ-લયહે વ સલમ. લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, અલાહો અકબર વલીલા હીલ હમ્દ." પરહે.

ઉપર જે ખ્યાન લીખ્યા હે, ઇસ તરેહ તમામ તરાવીહમે, અમલ કરે, યાને હર દો રકઆતકે બાદ "ફલુમ મીનલાહે," તકબીર પુરી પરહે. ઓર જખ ચાર રકઆત હોવે તખ. સુબહાના જલ મુલ્ક" પુરી પરહે, ઓર દુઆ પરહે; ઓર જખ ચાર રકઆત હોવે, ઓર દુઆ પરહે, ઉસકે બાદ, "નખીઓના મોહમદ" લીખ્યા હે, વોહ પુરી પરહે, ઓર જખ આઠ રકઆત હોવે, ઓર "સુબહાના જલ મુલ્ક" પરહકે દુઆ પરહે. બાદ "ખલી-ફતે રસુલીલાહે ખીસ સીદકે વત તલકીક, કાતેલલ કુદ-રને વઝ ઝીનદીક; અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામીલ મુત-તકીના. સૈયદેના. અખી-ગકરે નીસ સીદદીક, રદી અલાહા તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહા અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ" પરહે, ઓર જખ બારા રકઆત હોવે. તખ "રઘ-સુલ અસહાબે મુનવ-વેશલ મરજુદે વલ મીમખરે વલ મેહરાખ. અમીરીલ મોમીનીના, વ ઇમામુલ આદલીના, સૈયદેના ઉ-મ-રખ નીલ ખત-તાખ. રદી અલાહા તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ" પરહે. ઓર જખ સોલા રકઆત હોવ, તખ "જમેઉલ કુરઆને ક-મસલીત તરતીબે, શી લવહીર રહ માન. ઇમામુલ મુ-ત વરરે ઇના. અમીરીલ મોમીનીના સૈયદેના હિસના -નખને અફઝાન, રદી અલાહો તઆલા અનહો, લા ઇલાહા ઇલ લલાહો વલાહો અકબર, વલીલા હીલ હમ્દ," પરહે, ઓર જખ ખીસ રકઆત હો-ચુકે, તખ "અ-સ-દુલા હીલ ગાલેખ. મઝ-હરલ અખાએબે, વલ ગરાએખ, ઇમામુલ અશ-જધ-ના. અમીરીલ મોમીનીના સૈયદેના અલીયો ઇખને અખી તાલેખ, રદી અલાહો તઆલા અનહો,

સા ઇલાહો ઇલ લલાહો વલાહો "અકબર, વસીલા હીલ હમ્દ,"
પરહે.-ઇસકે બાદ વતરકી ત્રીન રકઆત ઇમામકે સાથ પરહે,
ઓર દો રકઆત નશીલ ઇશાકી રહે, બાદ કોઇ દુઆ પરહે.

બચાન આશુરેકી નમાઝકા.

આશુરેકે દીન છે રકઆત પરહે, હર રકઆતમે બાદ સુરયે
ફાતેહાકે વશ શમ્સ એકબાર, ઓર કદર એકબાર, ઓર સુરયે ઇબ્રા
હીલ એકબાર અરદો, એકબાર, ઓર ત્રીન કુલ એક એકબાર પરહે,
બાદ સલામકે સીજદેમે, કુલયા ઐયોહલ કાફરન, સાતબર પરહે,
તમામ ગુનાહ બખશે. જાયે.

બચાન તહજજુદકી નમાઝકા.

બારા રકઆત નમાઝ તહજજુદકી હે, ઓર ઇસકે પરહનેકી
બહોત તરતીમે હે, લેકીન સહેલતર તરતીબ ચેહ હે, કે હર રકઆતમે
બાદ સુરયે ફાતેહાકે, સુરયે કુલહો વલાહ, કો પેહલી રકઆતમે
બારા મરતમે. દુસરીમે બારા મરતમે, ઓર ત્રીસરીમે દસબાર,
ઇસ તરેહ હર રકઆતમે એક એક બાર કમતી પરહે, તો આખીર
કી રકઆતમે એકબાર કુલહો વલાહ, પરહની હોગી, ચે નમાઝ
બાદ ઇશાકે દેરસે પરહે, ઓર જીસકો પરહની મંજુર હે, તો
ઇશામે વીતર ન પરહે, જબ તહજજુદકી નમાઝ પરહલે, તબ
બાદ વીતર પરહે.

બયાન કુશુક વ ખુશુક ઓર ઈસલીસ કાકી નમાઝકા.

જખ સુરજમેં ગહન લગે, તો ઉસ વક્ત ઇમામે જુમઆ કો ચાહીયે, કે દો રકઆત નમાઝ લાગોંકે સાથ પરહે, ઓર ઇસ નમાઝકે લીયે અગ્નન, ઓર અકામત નહીં હે. બલકે ફક્ત “અસ સલાતો જમઆ” કે લફઝસે નીદા કરદે, તાકે લોગ જમા હો-જયે, ઓર બાદ નમાઝકે બચકા દુઆ કરતા રહે, ઓર લોગ આમીન કેહતે રહે. ઇસ હદ તક કે આફતાબ સાફ વ-રૌશન હો-જયે.

ચાંદ ગહનકે વક્ત, ઓર આંધી ચલનેકે વક્ત, રાતકો હો યા દીનકો, ઓર બ-વક્તે સખ્ત તારીકી-કે દીનકો. ઓર તેજ રૌશની હો-જનેકે રાતકો, ઓર બીમારીયોંકી કસરતકે વક્ત, ઓર દુસ્મનોંસે ધમરાહટ ઓર ખૌફકે વક્ત, દો રકઆત નમાઝ અપને ઘરમેં તનહા પરહે, ઓર દુઆ કરતા રહે.

જખ ગુનાહોંકી શામતસે ખુશક સાક્ષી હો, ઓર પાની ન બરસે, તો ઇમામકો ચાહીયે, કે ફક્ત મુસલમાનોંકો લોકે જંગલમેં જયે, ઓર બતોર છદકે નમાઝ પરહે, બાદ ઉસકે સબ લોગ દુઆ, વ ઇસતીગદાર કરતે રહે, યે અમલ ત્રીન રોજ કરના ચાહીયે.

બયાન શહીદકા.

જો શખ્સ મુસલમાન તાહેર ઓર બાલેગ હોવે, ઓર મારા

જાવે જીવનકી રાહસે; ઓર ઉસ મારનેકે બદલેમેં માત્ર વાળેખ
 ન-હોવે, ઓર ન કુછ ઝીંદગીકા ફાયેદા લેવે, યા લડાઇકે મય-
 દાનમેં ઝખમી મુરદા પાયા જાવે. તો વોહ શહીદ હે. પસ જો કપડા
 મુરદેકે વાસ્તે મુકરર હે, ઉસકે સીવાયે જો કુછ હોવે, ઉતાર લેવે,
 ઓર અગર કફન-મેંસે કાઇ ચીઝ કમ હો, તો ઝીયાદ
 કરે, ઓર અગર ઝીયાદા હો તો, કમ કરે, ઓર ઉસકો
 ગુસલ ન દેવે, ઓર નમાઝે જનાઝા પરહે, ઓર ખુન ભરા
 હુવા ફકન કીયા જાવે, ઓર જો શખ્સ કે શેહરમેં મારા હુવા
 પાયા જાવે, ઓર ઉસકા કાતીલ ન માઅલુમ હોવે, ઓર જો શખ્સ
 ઝખમી હુવા, ઓર ઝીંદગીકા કુછ ફાયેદા લીયા, જયસા કે
 સોયા, યા ખાયા, યા પીયા, યા ખલાજ કીયા, યા ઉસકો ખેમેમેં
 જગા દીયા, લડાઇકે મયદાનસે ઝીંદા બાહર નીકલા, યા એક ન-
 માઝકે વક્ત તક હોશ રહા, યા કુછ વસીયત કી, ધન સખ સુરતોમેં
 જો શખ્સ મરા હો, ઉસકો ગુસલ દેના ચાહીયે. ઓર ઉસપર
 નમાઝ બી પરહના ચાહીયે, ઓર અગર બગી હોનેકે સખખસે, યા
 રાહ-ઝતીકે સખખસે કતલ કીયા ગયા હો, તો ઉસકો ગુસલ દેવે.
 લેકીન ઉસપર નમાઝ ન પરહે.

ખયાન જનાઝેકી નમાઝકા.

મુરદયે મુસલમાનકો ગુસલ દેના, ઓર કફન ગેર કરના.
 ઓર નમાઝ જનાઝેકી પરહની ફરઝે કીધાયા હે, જો બાઝે મુસલ-
 માનબી ચેહ કામ કર લેંગે, સખકે સરસે ઉતર જાયેમા, ઓર જો

કીસીને ન-ડીયા, જીસ જીસકો મુરદેકો એહવાલ માઅલુમ હોગા. સખ સુનાહગાર હોંગે, ઓર મુસલમાન પર લાઝીમ હે. કે અપની મૌત યાદ રખ્ખે, હદીસે શરીફમે લીખ્ખા હે, કે જો કોઈ અપની મૌતકો દીનમે ખીસ મરતખે યાદ કરેગા. દરજ્જ શહાદત કા પાયેગા. ઓર લાઝીમ હે, કે જો કીસીકા દેન, યા હક, ઉસ પર આતા હો, યા નમાઝ, રોઝા, યા કફારા કસમકા, યા કુછ ઓર ઉસકે જીમમે હો, ઇન સખ ચીઝોંકો લીખકર, અપને પાસ રખ્ખે. અગર અચાનક મૌત આવે, તો ઉસકે પીછે વારીસ ઉસકે અદા કરે. જખ ઇનસાન મરને લગે, ઉસકે પાસવાલે કલેમા પરહે, ઓર સુરયે યાસીન, જખ મરજીવે તો જલદીસે ગુસલ કદન કરકે નમાઝ જનાઝેકી પરહકે દદન કરે. ઓર સખર કરે, રોના ચીલાના, ઓર હાયે હાયે કરના. ઓર બાલ નોચના, ઓર છાતી પીટના હરામ હે. બલકે હઝરતને અયસે લોગોંપર લાઅનત ફી હે, લેકીન ફક્ત દીલસે ગમ કરના, ઓર આંસુસે આહિરતા રોના મુજબેકા નહીં. અગર બગેર નમાઝ પરહે મુરદેકો દદન કીયા, તો તીન દીનકે અંદર નમાઝ ઉસકી ગોર પર પરહે. નમાઝ જનાઝેકી યું હે-પૈહલે નિયત કરે. વોહ નિયત ચેહ હે, “નવય-તો અન ઓવદ-દીઆ લીલાહે તઆલા, અરખા તકખી-રાતીન સલાતીલ જના-ઝતે, ફરદુલ કીફા-યતે, વસ સનાઓ લીલાહે તઆલા, વસ સલાતો અલન નખીએ, વદ દોઆઓ લીલ મૈયતે, ઇક ત-દયતો બે હાજલ ઇમામ. મુ-ત-વજ જેહન ઇલા જેહ-તીલ કાઅ-અતીશ શરી-ફતે અલાહો અકબર,” ચે નિયત કરે બાદ દોનોં હાય કાનોં તલક ઉઠાવે, ઓર બાંધલે, શીર હાય ન ઉઠાયે, ઓર ચેહ દુઆ પરહે. “મુબહા નકલ્લા હુમ્મા વ-મે હમદેકા વ ત-યા-ર કસમેકા, વ તઆ-

લા જદ-દોકા, વ જલ્લા સનાઓકા, વ-લા ઇલાહા ગય-રોકા.” શીર અલાહો અકબર, કેહકે યેહ પરહે. ‘ અલા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ મદીન, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, કમા સલ-લયતા અલા ઇબ્રાહીમા, વ અલા આલે ઇબ્રાહીમા, ઇન-નકા હમીદુમ મજીદ. ’ પરહે, ઓર તીસરી બાર, ‘ અલાહો અકબર, ’ કેહકે અગર મરદ યા અવરત હો, તો યેહ પરહે. “ અલા-હમ મગ-ફેર લે-હૈયેના, વ મૈયેતેના, વ શાહેદેના, વ ગાએએના. વ સગીરેના વ કામીરેના, વ જક રેના, વ લિનસાના વ હુરરેના, વ અખદેના, અલા હુમ્મા મન અહ-યય તહુ મીના, ફ અહ-યેહી અત્તલ ઇસલામ, વમન તવફ-ફય તહુ મી નના, ફ તવફ-ફહુ અલલ ઇમાન, અલા હુમ મગ ફેરહો, વર હમહો વ-આફેહી ફાફે અનહો. ” ઓર અગર મૈયત લડકા હો, તો ઇસકે બદલે યેહ દુઆ પરહે. “ અલા હુમ મજ અત્તહો લના ફરતંવ, વજ અત્તહો લના અજ-રંવ, વ જુખ-રંવ, વજ અત્તહો લના શાફે અંવ, વ મુશફ-ફેઆ. ” અગર લડકી હો. તો ઇસકે બદલે “અલા હુમ મજ અત્તહો લના ફર તંવ, વજ અત્તહો લના અજરંવ, વ જુખ રંવ, વજ અત્તહો લના શાફે-અંવ, વ મુશ-ફેઆ.” પરહે. શીર ચૌથી બાર, અલાહો અકબર, કેહકે, “ રખ્ખના આતેના શીદ દુનીઆ હસ નતંવ, વશીલ આપે-રતે હસ-નતંવ, વકેના અગ્ગયન નાર. ” પરહેકે દોનોં તરફ સલામ ફેરે. નમાઝ તમામ હુધ.

તરીકા દફન ઓર કફનકા યે હે, કે જખ આદમી કરી-ખુલ મૈત હો, તો ઉસકે મોહકો કીયલા રખ કરે. ઓર દાહની (સીધી) કરવટ લીટાયે, ઓર કલમયે શહાદત ઇસ તરેહ પર તલકીન કરે, કે ખુદ હાઝેરીન ઉસકે પાસ બ-આવાઝ પરહે, તાકે ઉસકે કાનમેં આવાઝ પહોંચે, શીર જખ રહ ઉસકી કબ્ર હો-ગયે, તો આંખે ઓર

મોંઢ ઉસકા બંદ કરે, ઓર કપડે ઉતારકે તખતે-પર નીહ-લાયે,
 ઓર નાકસે ઝાતું તક ઢાંકે, કયું કે મુરદેકે ઇન આઝોકો દેખના
 મમતુ હે, શીર વુજૂ કરાયે, બગેર કુલી ઓર નાકમે પાની ડાલ
 ન કે, ઓર અગર મયત જનાયત યા હયઝ યા નીફાસકી હાલતમે
 મર હોં. તો મઝમઝા ઓર ઇસતનશાક ખીલ ઇતેફાક કરાયે, ઓર
 અગર અયસી હાલત મૈયતકી નહો, તો તર કપડેસે ઉસકા મોંઢ
 ઓર નાકકે નથને સાફ કીયે જાયે, ઉસકે ગુસલકે પાનીમે
 ખેરીકે પત્તે ઓર કોઇ મયેલ છાંટને વાલી ચીઝ ડાલકે જોશ દે,
 ઓર ઉસકે સર ઓર દાઢીકે બાલ, ગુલે ખેર વ-ગયરાસે ધોયે,
 ઓર પેહલે ઉસકો બાઇ કરવટ લીટાયે, ઓર દાહની (સીધી) તરફસે
 પાની બહાયે, બાદ ઉસકે દાહને બાજુપર લીટાયે, ઓર બાઇ
 જનીય ધોયે, બાદ ઉસકે મૈયતકો બીઠાકે પેટકો આહીસ્તા મલે,
 જો કુછ પાયખાનેકી રાહસે નીકલે સાફ કરે. ઓર બાલોંમે કંધી
 ન કરે, ઓર નાખુન ઓર બાલ ન તરાશે, કે યે સખ મકરહે
 તહરીમી હે; તીનબાર બદનકો ધોયે. મગર તીસરી બાર પાનીમે
 કાકુર મીલાકે ધોયે, જખ ગુસલસે ફરાગત હો તો બદનકો રમાલ યા
 કપડેસે ખુસ્ક કરે. બાદ ઉસકે કફન પેહનાયે. મરદોંકે લીયે કફન
 મેં સુન્નત તીન કપડે હે, પેહલા તેહબંદ, કે વોહ ચાદર હે સરસે
 કદમ તક, દુસરા કમીસ, યાને કફની ગરદનસે કદમ તક, ઉસકા
 ગીરેઆન શાનેકી તરફ હો, તીસરા લીફાફા, કે વોહબી ચાદર હે
 તેહબંદસે ઝીયાદા લંબી, ઓર ઓરતોંકે લીયે સુન્નત કફનમે
 પાંચ કપડે હે, કફની, તેહબંદ, ખીમાર યાને દામની, કે ઉસકા
 અરઝ એક બાલીસ્ત હો, ઓર તુલ (લંબાઇ) તીન હાથ, કે સરકે બાલ
 ઉસમેં લપેટકે સીનેપર રખે, ચોથા લીફાફા, પાંચવાં એક પારખા

જીસસે ઉનકા સીનાખંદ ખનાયે. અરઝ (ચોડાઈ) ઉસકા મૈયતકા બગલસે ઝાનુંતક હો, ઓર તુલ તીન હાથ હો, સીનેખંદકા દોનોં ચાદરોંકે ખીચમેં રખના અવલા હે, ઓર કફનીકે ઉપર ઓઢની જીસમેં બાલ લપેટકે રખ્ખેં, ઉસકે ઉપર વોહ ચાદર જીસે તેહખંદ કેહતે હેં, ઉસકે ઉપર લીફાફા યાને બડી ચાદર, ઓર કફનકો તીન ધજજીયેંસે બાંધે, એકસે સરકી તરફકા સીરા, દુસરીસે કદમ, ઓર જીસ તરેહ નમાઝમેં પેહલે બાયાં હાથ રખકે ઉસકે ઉપર દહના હાથ રખતે હેં, ઇસી તરેહ કફનકા કપડા ડાલે, જનાઝા ઉઠાનેમે સુન્નત યું હે, કે ચાર આદમી અપને કાંધેપર ઉઠાયેં, ઓર જલદી જલદી ચલેં, થર દોડે નહીં. ઓર જનાઝેકે પીછે ચલના મુસ્તહબ હે, ઓર જનાઝા રખનેકે અબ્વલ બેચેઠના મકરહ હે. બાદ નમાઝકે મૈયતકો કબરમેં રખ્ખેં, ઓર રખનેવાલે કહેં, ‘ખીસમીલ્લા વ અલા મીલ્લતે રસુલીલ્લા’ ઓર મોંહ, કીબલેકી તરફ કર દેવે, ઓર કફનકી ગીરેહ ખોલ દેવે, કબર બગલી ખોલી જાવે. ઓર દફનકે વક્ત ઔરતકી કબરપર પરદા કરે, ઓર કબરકો માહી પુસ્ત કરે.

જો બચ્ચા પયદા હોકે રોવે, યા હરકત કરે, કે જીના ઉસકા માઅલુમ હો, ઉસપર નમાઝ પરહે. ઓર જો બચ્ચા મુરદા પયદા હો, ચુલસ દે કે કપડેમે લપેટકે દફન કરદેં, નમાઝ ન પરહે, જીસ અવરતકા ખાવીંદ મરે, ઉસ ઔરત પર વાજેબ હે, કે ચાર મહીને ઓર દસ રોજ તક સોગ કરે. યાને ખનાવ ઓર સીનગાર મવકુફ કરે, મેહદી, ચુડી, સુખ્ખ ઝાફરાની કપડા ઇસ્તેમાલ ન કરે, ઓર સરમેં તેલ, સુરમા, ઠાજલ ન લગાવે, ઓર ખાવીંદકે ઘરસે બાહર ન જાયે, ઓર જો કોઈ કારોબાર સવદા સલફકો નહો, તો લાચારીકો.

દીનમેં બાહેર જાયા કરે, ઓર રાતકો ઉસી ઘરમેં રહા કરે. પર જો ચોરોંકો રાતકો ખનર હો, યા ઘર ગીરજાવે, યા કોઇ ઝખર દસ્તીસે ઉસે ઘરસે નીકાલે, તો લાચારીકો કીસી ઓર ઘરમેં જાકે સોગ કરે, પર સખરસે બચડી રહે. પીટના ચીકાના હરામ હે. જખ ચાર મહીને દસ રોજ હોવે, સોગ દુર કરે, યાને મેહદી યા ખુશખુ લગાવે, ઓર જો ખાવાંદેકે સીવા કોઇ ઓર મરજાવે, ખાપ યા બાઇ યા મેટા, યા ઓર કોઇ, તો તીન દીન તક સોગ કરના જાયેઝ હે, વાજેખ નહીં, ચાહે કરે ચાહે ન કરે, ઓર તીન દીનસે ઝીયાદા સોગ કરના હરામ હે, કષ્ટસ્તાન-મેં ઝીયારતકે વાસ્તે જના સવાખ હે, પર કખરોંકો દેખકર અપની મૌન યાદ કરે, ઓર ખુદાસે અપને વાસ્તે ઓર મુરદોંકે વાસ્તે દુઆ રહમતકી ઓર બખશીશકી માંગે, ઓર અલ-હમ્દ, ઓર કુત્ત-હો વલ્લાહ, ઓર અલહાકો મુત તકાસીરો, યા ઓર કુછ કલમે પરહકે સવાખ ઉનકો બખશે, અન્વલ કષ્ટસ્તાનમેં જાકર યેહ દુઆ પરહે, “ અરસલામો અલય કુમ, યા અહલલ કુખુરે મીનલ મુસ્લે-મીના, વલ મોમેનીન. અનતુમ લના સલકુન, વ નહનો લકુમ તખ-ઉન, ઇનશા અલ્લાહો બે-કુમ લાહેકુન, યર હમુલ્લા હુલ મુસતક-દેમીના મીનના વલ મુસતા ખેરીન નસ-અ-લુલ્લાહા લના, વ લ-કો-મુલ આરી-યતા, ફ યગ ફેરલ્લાહો લના વ-લ-કુમ, વ યર હમો નલ્લાહા વ ઇયા-કુમ.

જો ઇબ્રાહીમ ખુદાકે વાસ્તે કરે, નમાઝે નખીલ યા રોઝા, યા હજ, ફકીરોંકો ખીલાના, યા પાની ખીલાના, ઓર ઉસ ઇબ્રાહીમ સવાખ મુરદોંકી રહકો બખશે. ઉસે સવાખ પહોંચતા હે, પર જો નીચત ઉસ ઇબ્રાહીમમેં ખુદાકે વાસ્તે નકી, જયસા ખાઝે જાહીલ કરતે હેં, યાને ખીરોંકે નામપર બકરા યા મુરમા પાલકે નીયાઝ કરતે હેં,

અયસી નિયાઝ કામકી નહીં, અયસી ખાતોમે પીર નાખુશ હોતે હેં,
 ઓર ચેહ લોગ મુનાહમાર હોતે હેં, બલકે ખાઝે ઉલમાને અયસે
 બકરે ઓર મુરગેકા ગોસ્ત ખાના હરામ લીખ્યા હે. ખુદા મુસલ-
 માનોંકો અયસી બલાઓંસે બચાવે, કબરોંકો સીજદા કરના હરામ
 હે. ઓર ઉનકે નામપર બેડીઆં પેહનતી, ઓર ડોરે ડાલનાબી ખુરા
 હે, ઓર સરપર બાલ ચોટી ઉનકે નામપર રખનીબી નીહાયત
 ખુરા હે. ચે રસમેં જાહીશોંકી હ, હક તઆલા નખત દે, છસે
 દુઆ અવલીયાકે વસીલેસે મંજુર હો, તો યું કહે, યા અલ્લાહ, મેરી
 મુરાદ કુલાને વલીકે તુફલસે ખરલા, ઓર યું ન કહે, યા પીર મેરી
 મુરાદ ખરલાવ, ઓર નીયાઝ યું કરે, યા અલ્લાહ, મુઝે બેટા હોગા,
 તો તેરે નામકા ફકીરોંકો ખાના ખીલાઉગા, ઓર સવાખ ઉસકા
 વલીકી રહકો અખશુંગા, યું ન-કહે, કે યા પીર, તુ મુઝકો બેટા
 હોગા, તો તેરી નીયાઝ કરંગા, અયસી ખાતેં જહોત ખુરી હેં, ખુદા નક
 અમલકીતવશીક દે, શખ ખરાતકો મુરદોંકી ગોરપર (કબરોં-પર) ચીરાગ
 જલાને, બલકે હર વક્ત જલાનેબી હરામ હેં, અવલીયાકી ગોર હો,
 યા ચહીદકી, યા કીસી ઓરકી, ઓર લાલ તાગે ખાસનપર બાંધકે
 મુરદોંકી ફાતેહા દેની બેહુદા ખાત હે. છસે ફાતેહા દેની મંજુર હો,
 ખાના પાની ખુદાકે વાસ્તે મોહતાજોંકો દેકે સવાખ મુરદોંકો બખ્શ
 દે, ઝીયાદા બખેડા બેવકુશી હે, ઓર શખ ખરાત કો, હરોંકે અંદર
 જહોતસે ચીરાગ જલાના. ઓર ખાતશ-ખાઝી છોડના હરામ હે, કયું
 કે ચેહ રાત ખુશુર્મ હે, ઇસ રાતમેં ઇલાહત કરે, ખીદઅતોંસે દુર રહે.



ઈસલામકા તીસરાં રૂકુન ઝકાત.

ખયાન ઝકાતકા.

તીસરા રૂકુન ઇસલામકા ઝકાત હે. ઓર વોહ ફરઝ હે; ઓર જો કોઈ ફર્જ નખને વોહ કાશીર હે, ઓર જીસપર ઝકાત ફર્જ હે. ઓર અદા ન કરે તો કયામતકે દીન ઉસકા માલ સાંપ, ખીછણુ, હોકે ઉસકે ગલેમેં તૌક હોગા, ઓર સોના ચાંદી દોજખમેં ગરમ કરકે ઉસકે બદનપર દાગ દેંગે. ઝકાત ફર્જ હે, મુસલમાન આકીલ બાલીગ પર, જય માલેક નીસાખ હે, ઓર નીસાખ કારોબારે બુઝરીસે બચ રહે, ઓર નીસાખ પર એક બરસ પુરા ગુજરે, યાને ગુલામ પર ઝકાત નહીં, ઓર લડકે ઓર દીવાનેકે માલપર ઝકાત નહીં. “ઇમામ આઝમ, સાહેબકે મજહબમેં” ઓર ઉલમા ફરમાતે હેં, કે લડકે ઓર દીવાનેકે માલ-મેંબી ઝકાત ફરઝ હે. ઉસકે તરફસે વાલી ઉનકા દેવે, ઓર જીસકે પાસ માલે નીસાખસે કમ હે, ઓર વોહ ઉતના યા ઉસસે ઝીયાદા કરઝદાર હે, ઉસપર ઝકાત નહીં. રહેનેકે ઘરોમેં, લડાઇકે હથીયારોમેં, કસબકે અવઝા-રોમેં સવારીકે જનવરોમેં, પરહનેકી કીતાબોમેં. ઓર જોનસી ચીઝેં, ઘરકે કારોબારમેં કામ આતી હેં. જયસા તવા, તગારી. પકાનેકે બરતન, ધન મેંબી ઝકાત નહીં. જીસ માલમેં, ઝકાત ફરઝ હે, વોહ માલ તીન કીસમ હે. એક કીસમ—નકદી, યાને સોના, ચાંદી, ખાહ રૂપીયા, અશરફી હે, યા જેવર, યા પતરે સોને ચાંદી કે હોં, નીસાખ

ચાંદીકે (૧૦૦)સો દીરમ હેં. જનકે બાવન તોલે ઓર છે માશે ચાંદી હોતી હે, જસે હક તઆલા દે, ઓર ખા પીકે ઇતની ચાંદી ઉસકે પાસ બચે, ઓર બરસ દીન ઉસપર ગુજરે તો ચાલીસવાં હીરસા ફરજ જનકે ખુદાકી રાહમેં દેવે, ઓર નીસાબ સોનેકી ખીસ મીસકાલ હે, જસકા સાત તોલે છે માશે સોના હોતા હે, જસકે પાસ ઇતના સોના, કારોબારે બુર્રીસે બચ રહે. ઓર બરસ રોજ ઉસપર ગુજર જાયે, તો ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે. જસકે પાસ નીસાબસે કમ ચાંદી હો, ઓર નીસાબસે કમ સોના હો, મોલ કરકે પુરા કરલે; ઓર ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે. નીયત ઝકાતમેં બુર્ર હે, બગેર નીયતકે અદા નહીં હોતી, જસપર ફર્જ હો, વોહ ચાલીસવાં હીરસા જુદા કરે, ઉસે ઝકાત જનકર જુદા કર રખ્યે, ઓર ફકીરોંકો દે. ઓર જો જુદા ન-કરે, તો જબ કીસી ફકીરકો કુછ દે, ઉસ વક્ત જમેં સમજ લે, કે ઝકાત ફરજ અદા કરતા હું, અગર નીયત જકાતકી નકી, ઓર સારા માલ બાંટ દીયા, તો ઝકાત સરસે ઉતર ગઇ, ઓર જો કુછ માલ રખ્યા, કુછ ફકીરોંકો દીયા, ઓર નીયત નકી, બાજે ઉલમાને કહા હે, સારે માલકી ઝકાત ઉસપર લાઝીમ હે, ઓર બાજોંને કહા, જીતના માલ બાંટા, ઉસકી ઝકાત સરસે ઉતર ગઇ, જીતના રહા ઉસકી ઝકાત દે.

દુસરી કીસમ ઝકાતકી યે હે, કે સવદાગરીકે વારતે ખરીદા કપડાં યા ગલ્લા. યા કુછ ઓર, જબ અયસે માલ પર બરસ ગુજરે ઉસકી કીમત કરે. અગર બાવન તોલે છે માશે ચાંદી, યા ઉસસે ઝીયાદા કીમત ઉસકી ટેહરે, ચાલીસવાં હીરસા ઝકાત દે.

ત્રીસરી કીસમ, માલ ઝકાતકી જનવર હેં, યાને ઉંટ; ગાયે, બકરીયાં નર માદા, અગર સારે બરસ, યા આધે બરસસે ઝીયાદા

जंगलमें युगा करें, अकात उनमें वानेय है. ठंटी अकात के मसायेल जयान नहीं. कीये गये. (३०) तीस गाये, भेक्षोसे कममें अकात नहीं. जय तीस पुरे हों. ओर परस उसपर गुजरे, ओक तभीया जाने पड्या या पड्या, परस दीनसे जीयादा, हो परससे कमकी देवे, जय यादीस हों, ओक मशना ओर ओक तभीया, जय तीन परससे कमका पड्या. या पड्या देवे, जय साठ हों हो तभीये दे. जय सत्तर हों, ओक मसना ओर ओक तभीया, जय अरसी हों, हो मशने, जय नव्वे हों. तीन तभीये, ओर जय सो हों, हो तभीये, ओर ओक मशना दे, छसी तओरसे दरेक तीसमें, तभीया. ओर यादीसमें मशना दीया करे. गाये बेशकी अकात ओक तओर है, यादीन जकरेसे कममें अकात नहीं, जय यादीस पुरे हों, ओर परस उनपर गुजरे, ओक जकरी अकात ओक सो भीस तक, जय ओक सो छकीस जकरे हों तो, हो जकरे अकात दे, हो-सो तलक; जय हो-सोसे ओक जीयादा हो तीन जकरे दे. ओक कम यारसो तलक. जय यारसो पुरे हों. यार जकरे दे-शीर दर सेकडेमें ओक जकरी दीया करे, बेस ओर जकरीही अकात ओक तओर है. याहे जकरी दे, याहे जकरा दे. छोटे जडे सय जनवर गीनके अकात दे, मुसलमानोंका दे, काशीरोंका न-दे. हकीरोंका दे, दवलत-मंदोंका न-दे, दवलत-मंद वोह है, के मालीक नीसाजका हो, ओर ने नीसाजसे कम भाव उसके पास हो, तो अकात उसे देनी जयेऊ है. अकात अपने मां-आपका ओर दादा दादी. ओर नानी नाना, ओर अवलाहका न-दे, ओर अवरत अपने शौहरका, ओर शौहर अपनी अवरतका, ओर अपने गुलाम या बेांड़ीओंका, ओर उन बेांड़ोंका न-दीया जये, उनपर फुद अकात वानेय है,

ઐર ઝકાતકા પયસા સૈયદોંકો નુ-દે. સીવાયે ઝકાતકે ઐર કુદ
અદબસે ગુજરાને, અગર ચયે બાઈ કરામત-વાલે મોહતાજ હોં, તો
ઝકાત ઉનકો દેની ખુશ હે.

બયાન સદકયે શીતરકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખ હો, ઇંદકે દીન સદકા શીતરકા
દેના ઉસપર વાજેય હે, જીતને આદમી ધરકે હોં, હરએકકી તરફસે
દોસેર ગંદુમ (ધીહુ)યા ચારસેવ જવ, ફકીરોંકે દેકે ઇંદકી નમાઝકો જાયે,
પર અપની જોરકે તરફસે ઐર બેટા બેટી બાંધીગોંકી તરફસે દેના
જુર નહીં, વોહ અપને પાસસે આપ દેવે, અગર માલીક નીસાખ
કે હોં, પર ગુલામ બાંધીકી તરફસે દે, જીતને સદકા શીતરકા ઇંદકે
દીન નદીયા હો, જમ ચાહે દે, જો કોઈ કીસાંકે ધર ઉતરે, તો તીન દીન
તકે જીયાદત ઉસકી ખુશીસે કરની સુન્નત હે, સવાલ કરના બગેર
મોહતાજકે હરામ હે.

બયાન કુરબાનીકા.

જો શખ્સ માલીક નીસાખ હો, ઇંદકે દોહાકે દીન કુરબાની
ઉસપર વાજેય હે. બકરી બરસ દીનકી યા જીયાદા કી, ગાયે દો
બરસ યા જીયાદા કી, યા ઉંટ પાંચ બરસ યા જીયાદાકા જુબાહ કરે.
ઐર જો સાત આદમી એક ગાયે, યા ઉંટ શરીક હોકે કુરબાની કરે.
જાયેઝ હે. અગર સખકી ગરઝ કુરબાની હો, જનવર ફરખા બેએખ

જુબાહ કરે, કુરબાની ઇલ્કી નમાઝસે પેહલે કરના જરૂર નહીં, ઇલ્કી નમાઝસે પીછે જુબાહ કરે, (કુરબાની) ત્રીન દીન તક જુબાહ સહીહ હે, દસવીં, ગ્યારવીં, બારવીં, અગર ત્રીન દીનકે અંદર કુરબાની નહી, તો જીતી કુરબાની યા ઉસકી કીમત ફકીરોકાં દે, સદકા શીતરકા ઓર ઇદુદ-દોહાકા હર સાહેબે નીસાબ પર વાજેય હે, નીસાબસે ઘેરહનેવાલે હો યા ન હો, જયસા કપડા પેહનનેસે યા ધર રેહનેસે જીબાદા હો ઓર કીમત ઉસકી નીસાબ હો, ઓર નીયત તીબરતકી ન હો, પર ઝકાત ફઝૂં હોગી, જય નીયત તીબરતકી ઉસમેં હોગી, ઓર બરસબી ઉસપર ગુજરેગા.

ઈસલામકા ચવથા રુકુન રોઝે રમઝાનકે.

ચવથા રુકુન ઈસલામકા રોઝે રમઝાનકે હેં. જે કોઇ ફઝૂં ન જાને, કાશીર હે, ઓર જીસપર ફરઝ હો; ઓર ન રખ્ખે તો બડા ગુનાહગાર હે, નીયત રોઝેકી ફરઝ હે, બગેર નીયતકે રોઝા સહીહ નહીં, નીયત રોઝેકી હર રાત કીયા કરે, વક્ત નીયતકા સારી રાત હે. સુખ્હોકી નમાઝસે પેહલે સબ ઉલમાકે મજહબમેં હે, લેકીન ઇમામે આઝમકે નઝદીક જીસને નીયત રોઝેકી રાતમેં ન-કી હો, તો દીનમેં દો પહેરસે પેહલે કરવે, અગર કુછ ખાયા પીયા નહો, ઓર દો પહેર સે પીછે નીયત કરના કીસીકે મજહબમેં સહીહ નહીં. અગર કીસીને આંદ રમઝાનકા અપની આંખોંસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકી બાત

૪૨ એતેબાર ન કીયા, ઓર શેહર વાલોકો રોઝેકા હુકમ ન-કીયા, તો
 ઉસ ચાંદ દેખને-વાલે પર રોઝા રખના વાજેય હુવા, ઓર જો ઇંદકા
 ચાંદ અપની આંખોંસે દેખા, ઓર કાઝીને ઉસકે કેહનેસે ઇંદ ન-કી,
 ઉસ શખ્સકો રોઝા ઇંદતાર કરના જાયેઝ નહીં, બલકે સમ
 મુસલમાનોં કે સાથ ઇંદ કરે, ઓર જો દોનોં મુરતમેં ઉસને રોઝા ન
 રખ્યા, યા એકમેં ન રખ્યા, કઝા ઉસ રોઝેકી ઉસપર વાજેય
 હે, પર કહારા વાજેય નહીં. ઓર જીસને રમઝાનકે રોઝેમેં કરદન,
 કરકે ખાયા, યા પીયા, ગીજ યા દવા, યા જમાઅ કીયા કરદન, તો
 ઉસકા રોઝા ટુટા. ઓર ઉસપર કઝા ઉસ રોઝેકી વાજેય હુઇ,
 ઓર કહારા યાને ગુનાહ-ગારી બી વાજેય હુઇ, એક બરદા આઝાદ
 કરે, ઓર જો બરદા મૈયસ્સર ન-હોવે, તો દો મહીનેકે ખીલા
 ફસલ યાને એક લખ્ત રોઝે રખ્યે; અગર કોઇ રોઝા દો મહીનેકે
 અંદર ઉજરસે યા ગયેર ઉજરસે ટુટ ગયા, તો ફરકે નયે સીરસે દો
 મહીનેકે રોઝે રખ્યે, પર જો અવરતને હયેઝ, ઓર નીફાસકે ઉજર
 સે દો મહીનેકે અંદર કોઇ રોઝા ખાયા, તો મુજબેકા નહીં. ઓર જો
 રોઝા રખનેકી તાકત નરો, (૬૦) સાઠ ફકીરોંકો ખાના દેવે, એક એક
 કો ઇતના દે જીતના સદકયે શીતરમેં દેતા હે, ઓર જો રમઝાન
 કે સીવા ઓર કોઇ રોઝા રખ્યે ઓર તોડદે, કહારત નહીં હોતી,
 બલકે કઝા વાજેય હે, ઓર રમઝાનકા રોઝા ખતાસે તોડા, જયસે
 કુલ્લી કરતે હુયે બેકરદ હલ્કમેં પાની ઉતર ગયા, યા કીસીને ઉસે
 પછાડકે જોરસે હલ્કમેં પાની, યા ઓર કુછ ડાલ દીયા, કા કાનમેં
 યા નાકમેં દાર ડાલ દી, યા જો ચીઝ દવા યા ગીજ નહીં, જયસે
 કંકર મીટડી, લકડી ખાયા, કરદ કરકે, યા મોંહ બરકે કય કી. યા રાત
 ખ્યાલ કરકે ખાના સહરીકા ખાયા, પીછે માઅલુમ હુવા કે રાત નથી.

બલકે સુખ્હો સાદીક હો-ગઇ થી, 'યા ઉસને ખ્યાલ કીયા, કે દીન
 આખીર હો-ગયા, ઓર રોઝેકા વક્ત હો-ગયા. યેહ બાત ખ્યાલ
 કેરકે રોઝા ખોલા. પીછે દીન નીકલ આયા. યા સોતે આદમીકે હલકમેં
 પાની જન-પડા, દીન સ'ય સુરતોમેં રોઝા ટુટા, ઓર કઝા ઉસકી
 વાજેય હુમ્મ, પર કહારા વાજેય નહીં, ઓર જો રોઝેકા ભુલ
 ગયા, ઓર ભુલકર ખાયા, યા પાની પીયા, યા જમાન કીયા, યા
 ગુસલકી હાજત હુમ્મ, યા બદનપર તેલ મઝા, યા આંખોમેં સુરમા
 ડાઝા, તોભી રોઝા નહીં ટુટા, રોઝેમેં ગીયત કરના, યાને ગીલા
 કીસીકા કરના. ઓર કીસીકો ગાલી દેના, ઓર ખુરા કેહના નીહા-
 યત બદ હે, સવાખ રોઝેકા જતા રેહતા હે, બલકે રોઝદાર કો
 લાયેક હે કે, રોઝેકો પાક સાફ રખે, ઓર હલાલ ચીઝોંસે ધક
 તાર કરે, ઓર ઇઆદતમેં મશગુલ રહે, જુટ દગાયાજી મવકુફ કરે,
 ઇસ મહીને મુબારકકો ગનીમત સમજે. એક ઇઆદત ઇસ મહીનેકી
 સત્તર મહીનેકે બરાબર હે, ફકીર ગરીબકી ખીદમત ગનીમત જાને.
 ઓર સદકા શીતરકા છંદકે દીન નીહાયત ખુશીસે અદા કરે. તો
 રોઝે ઉસકે મકબુલ હોં. મરીઝ ઓર મુસાશીરકો રોઝે રમઝાનકે
 ખાના જાયેઝ હે, ઓર જો રોઝા રખે તોભી જાયેઝ હે, પર જો
 રોઝા રખનેસે મરનેકા અંદેશા હો, તો રોઝા રખના ગુનાહ હે, જીસ
 મરીઝ મુસાશીરને રોઝે રમઝાનકે ખાયે થે, ઓર વોહ ઉસી મર્ઝમેં
 મર ગયા. તો ગુનાહગાર નહીં, ઓર ખીમાર અંગા હોકે મરા, યા
 મુસાશીર મુકીમ હોકે જીતા રહા, ઉતને દીનોંકી કઝા વાજેય હુમ્મ.
 જયસે દસ રોઝે ખીમારી યા સફરમેં ખાયે, શીર અછછા હોકે યા
 મુકીમ હોકે પાંચ દીન જીયા, અબ્બ ઉસપર પાંચ રોઝોંકી કઝા વા-
 જેય હે, અગર કઝા નકી, તો વારીસ પર વાજેય હે, કે હર રોઝેકે

અલ્લે દો સેર ગાંદુમ, (ધીઠું) યા ઝાર સેર જવ ફકીરોંકા દે, પર દેના વારીસ પર જમ લાઝીમ હૈ, કે મુરદા કેહ મરા હો. ઓર મગેર કહે વાજેમ નહીં. પર અગેર કહે વારીસને દીયા તોભી સહીહ હૈ, કઝા રમઝાનકી આહે એક લખ્ત રખ્ખે, આહે ફરકસે રખ્ખે, લેકીન કફા રત એક લખ્ત વાજેમ હૈ, જો શખ્સ નીહાયત ખુડહા યા, ઓર તાકત રોઝોંકી ન રહે, તો રોઝા ન રખ્ખે. ઓર ઇવઝ હર રોઝેકે બરાબર સદ-કયે શીતરકે ફકીરોંકા દે, શીર અગર તાકત રોઝેકી આ-જયે. ઉન રોઝોંકા કઝા કરે, જો અવરત હમલસે હો. યા દુધ પીલાતી હો, અગર રોઝા રખતેસે ઉસકે બચ્ચેકો ઇખ્ત હો. તો રોઝા ખાવે, ઓર કઝા રોઝેકી ઉસપર વાજેમ હૈ, અવરત હયઝો નફાસવાલી રોઝા ખાવે, જખ્ પાક હો. ઉસકી કઝા કરે, જો કોઇ ઇદુદ દોહાકે અરફેકે દીન રોઝા રખ્ખે. તો એક બરસ અગલે ઓર એક બરસ પીછલે કે ગુનાહાં બખ્શી જાવે. ઓર જો રોઝા આશુ રેકા રખ્ખે, એક બરસકે ગુનાહાં બખ્શી જાવે. જયસે નમાઝ સીવા ખુદકે કીસીકે વાસ્તે પરહની જાયેઝ નહીં, રોઝાબી કીસી ઓરકા રખના જાયેઝ નહીં. બરસમે પાંચ રોઝે રખના હરામ હૈ. ઇદુલ શીતર. ઓર ઇદુદ દોહા; ઓર જલ્લ હજકી ગ્યારવીં, બારવીં, ઓર તેરવીં, તારીખકો રોઝા નહીં રખ્ખે.

* ઇસલામકા પાંચવાં રકુન હજ.

પાંચવાં રકુન ઇસલામકા હજ હૈ, જસે ખુદાયે તઆલા બરચે

* હજકે ખયાનમે એક રીસાલા “ તોહફતુલ બરકાત શી સફરેત હજજે વઝ-ઝીયારાત,” શીદ્વીને છપવાયા હૈ, જસકો ખાહીશ હો, મંગાકે દેખે. કીંમત ચાર આને હૈ.

રાહ ઓર સવારી દે, ઓર રાહમેં અમન હો, હજ ઉસપર ફર્જ
 હે, જો કોઇ હજકો ફર્જ ન-ગને, વોહ કાશીર હે, ઓર જીસપર
 ફર્જ હો, ઓર અદા ન કરે, વોહ ફાસીક, યાને બડા ગુનાહગાર હે.
 હજ સારી ઉમરમેં એકબાર ફર્જ હે, જખ ખુદા અસ'મા'ન મોય-
 રસર કરે, ઉસવક્ત મસાયેલ માઅલુમ કરલે, ઇસવાસ્તે બાકી મસાયેલ
 બયાન ન કીયે.

બયાન અકીકેકા.

હદીસે શરીફમેં આયા હે, કે અકીકેકા યેહ હક હે, કે જખ
 લડકા પયદા હોવે તખ દો બકરે જીખાહ કરે, ઓર લડકી પયદા
 હોવે, તો એક બકરા જીખાહ કરે, ઓર હઝરત સલ્લ લલ્લાહો
 અલય-હે વસલ્લમ ને, અપના અકીકા ચાલીસવેં બરસ, બાદ તુખુ
 બતકે કીયા હે, ઓર જો શરાયેત ઓર એહકામ કુરમાનીકે હેં,
 વોહ શરાયેત ઓર એહકામ અકીકે-કેમી હેં, ઓર પયદા હોને કે
 બાદ લડકે-કે સીધે કાનમેં અગ્નન કહે. ઓર બાયેં કાનમેં અકામત
 કહે. ઓર થોડીસી ખજુર, યા ઓર મીઠી ચીજ ચાખકે લડકે કે
 તાલુપર લગાવે. ઓર મુસ્તહબ હે, જખકે બચ્ચા બોલને લગે તખ
 ઉસકો કલમયે તૈયમ તાલીમ કરે કે, પેહલે ઉસકી બાત કલમયે
 શરીફ હોવે, જીખાહ કરનેવાલા વક્ત જીખહાકે યેહ પરહે-“ અલ્લા
 હુમ્મા હાન્જેહીલ અકી-કતો, લે ઇમની પુલાને; દમોહા બે દમીહી
 વ લહ-મોહા બે લહ-મીહી, વ અઝ-મોહા બે અઝમીહી. વ જીલદોહક
 બે જીલદીહી, વ શાઅરોહકા બે શાઅરીહી, મુખજોહા બે મુખખેહી,

અલ્લા હુમ-મજ અલ્લા શીદાઅમ, લે ઇમની મીનન નાર, ખીસ મીલ્લાહે અલ્લાહે અકબર. " ઓર કુલાનેકી જયેપર લડકેકા નામ લેવે, ઓર મજબુહકે હાડકો ન તોડે, ઓર સંધ સંધ જુદા કરે, યા પકાકે પુરે પુરે અઝુ નીકાલે, ઓર એક રાત દાઇકો દેવે, ઓર ગોસ્ત તસદ્દુક કરે. ઓર માં-પાપ ઉસકો ખાવે, અગર ન ખાવે તો મુઝાયેકા નહીં, અકીકા સાતવે રોજ કરે. અગર સાતવે રોજ ન કીયા, તો ચૌધવે રોજ, યા એકીસવે રોજ, કરે. ઇસતરેહ હકતે મેંકા ખ્યાલ કર લેવે. ઓર લડકેકા સર મુંડાવે, ઓર ખાલ આંદીસે તોલકર ફકીરોંકો તકસીમ કરે, ઓર ખાલકો કીસી મકાનમેં દફન કરે.

ખયાન મુતફરરેકાત નિયતોંકા, ઓર ફાતેહા ઓર દુઆઓંકા.

રમઝાનકે રોઝેકી નિયત.

નવય-તો અન અસુમો ગઠન, મીન અદાએ શહરે રમઝાન, ફરદુલ્લાહે તઆલા.

રોઝા ખોલનેકી નિયત.

અલ્લા હુમ્મા લકા સુમતો, વ-મેકા આ-મનતો, વ અલય-કા તવક-કલતો, વ અલ્લા રીજકેકા અફ તરતો, નવય-તો સવમલ ગદે મીન શહરે રમઝાન.

ઔરતસે સોહમત કરતે વક્તે યે પરહે.

નવય-તો અન અજ-મઆ, માઆજ મરાતીલ મનકુ-હતે.
લે-ત-લ-ખીલ મવલુદે. ઇલા જે-હ-તીલ ઇલા-દતે. ખે અમરીલા
હીલ અજીમ, ખીસમીલા હીર રહમા નીર રહીમ.

આંખોંમેં સુરમા લગાતે વક્તે યે દુઆ પરહે.

રખના અતમીમ લના. નુ-રના વગફેર લના. ઇન-નકા અલા
કુલ્લે શેઇન કદીર.

આયનેમેં દેખતે વક્તે યે પરહે.

ફ-તખા-ર કલ્લાદા, અહ-સનુલ ખાલે-કીન.

મુરદેકી ગુસલકી નિયત.

નવય-તો અન અગ તસેલા હાજલ મૈયતલ હાદેરા. વાજે-ખલ
અસલે. ઇમતે સાલલ લે અમરીલાહે તઆલા લે ઇસ તેઆ-હતીસ
સલાતે. વ ર-ફ-ઇલ હદસ.

કુરબાની-કી નિયત.

નવય-તો અન ઉદહી-યતા લીલાહે તઆલા, અલા હુમા
હાજા મીનકા. વ ઇ-તયકા. ફ ત-ક-ખલ મીનની. ખીસમીલાહે
અલાહો અકબર.

અગર કોઇ દુસરા શબ્દ જુખાવ કરે, તો બાદ લખજ, “ક-
ત-ક-ખલ મિત્રી,” કે મિત્ર મોઝક-કેલી, (પુલાન ખીન પુલાન)
ખિસમિલાહે અલા-હો અકબર.” કહે. પુલાનકી જગે ઉસકા નામ લેવો.

જનવરકે જુખા કરનેકી નિયત.



નવય-તો અન અજ-ખલા, હાજલ—*હતતા યખરોજો
મીનહો દમુમ, મસકુ-કુન, હલા-લન તૈયેએન, ખિસમીલા-હે
અલાહો અકબર.

ફાતેહા હઝરત રસુલુલ્લાહકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ઇલા જનાએ હદ-રતે સૈયદેના. વ સ-ન-દેના,
વ નખી-એના, વ હખીએના. વ શરીએના મોહમ મદીર રસુલીલાહ,
સલ લલાહો અલય-હે, વ અલા આલીહી, વ અસહા-ખીહી વ સલ્લમ.
વ અરવાહે અવલાદે રસુલીલાહે, વ અઝવાજે રસુલીલાહે, વ અસ
હાએ રસુલીલાહે, વ અનસારે રસુલીલાહે, વ અસહારે રસુલીલાહે
વ મન આ-મના ખીહી, વ અહીખ્યા-ઇહી. વ ખુલફા-ઇહી, સલ

*જનવર જુખા કરનેકી નિયતમેં જહાં હાજલ લીખકર
જગા છોડી હે, વહાં અગર ગાયે, હોતો, ‘અ-ક-રે,’ ઓર અગર ઉંટ
હોતો, જ-મ-મે, ઓર બેંસ હોતો. ‘જમુસા’ અગર બકરી હો,
તો ‘ગ-ન-મા,’ ઓર મુરગી હોતો. દુગ્ગા, ઓર હીરન હો તો.
ઝ-ખ-ય-તા, ઓર પરીંદા હોવે, તો ‘તયરા’ પરહે, ઓર વહાંસે
આકીકી નિયત તમામ પરહે. ઓર જુખા કરે.

લક્ષાહો અલય-હે વ સલ્લમ, વલ મોહા-જેરીના, વ ખમ-સતીત તેએ
ખીના વત તાહેરીન, વલ ખુલદા-ધર રાશેદી-નલ મહદી-ધન. વ ધલા
અરવા-હીત તામેધના, વ ત-ખ-ધત તામેધન, વલ ઉલમા-ધલ મુજ
તહે-દીન, વસ મુલ-હાએ, વશ શોહદાએ, વજ ઝોહદા-એ, વલ
ફુકરાએ, વલ ગુરખાએ. મીનલ અરએ વલ અજમ. મીન ઉમ્મતે
મોહમ મદીન, સલ લક્ષાહો અલય-હે, વ સલ્લમ. ફાતેહા.

ફાતેહા હઝરત પીરકે નામકી.

અલ ફાતેહા, ધલા રહે હદ-રતે ગવસીસ સમદાની, કુતએ રખ્યાની
મહબુએ મુખહાની. સુલતાનીલ આરેશીન. સૈયદેના વ મવજાના, અશ
શયખ મોહ-ધદદીન, સૈયેદ અખદુલ કાદેર જીલાની, કદ-દ સલાહો
સીર રહુલ અઝીઝ, શયઉન લીલાહ, અલ ફાતેહા.

કુલ અવલીયાકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા ધલા અરવાહે કીદ-વતીલ વાસે-ઝીન, વ જુખ-દતીલ
આરે શીન, જમીએ અવલીયા અલાહ, રહમા હુમુલાહો તઆલા,
શયઉન લીલાહે, ફાતેહા.

તમામ હકદારોંકે નામકી ફાતેહા.

અલ ફાતેહા, ધલા અરવાહે વાલેદીના, વ વાલેદી-કુમ, વલે ઉસ:

તાજના વલે ઉસતાજ-કુમ, વલે આખાએના વલે આખાએ-કુમ, વલે અજઘાદેના વલે અજઘાદે-કુમ, વલે ઉમ મહાતેના, વલે ઉમ મહાતેકુમ વલે અમવાતે-ના વ અમવાતે-કુમ, વ અમવાતે જમીછલ મુસ્લેમીના વલ મુસ્લેમાત, વલ મોમેનીના વલ મોમેનાત, અલ અહયાયે મીન-કુમ વલ અમવાત. શીલ જરરે વલ બહર, જમીએ ઉમ્મતે મોહમદીન સલ લલાહો અલય-હે વ સલ્લમ, કુલ્લે કાફ-ફતે અહ-લીલ ઇસલામ. મીમ મશારેકીલ અરદે, વ મગારે-મેહા, ગ-ફ-રલા હો લહો-મુલ જનનાહ. અલ ફાતેહા.

(ઉપર જે ફાતેહા લીખ્યે હે, ઉનમેંસે કોઇબી ફાતેહા પરહે, ખાદ સુરયે અલહમ્દ એકખાર. ઓર કુલહો વલાહ તીનખાર, પરહકે યેહ દુઆ પરહે.) અલા હુમ્મા સલ્લે અલા મોહમ-મદીવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીવ, વ-આરેક વસલીમ, સુબહાના રખ્ખેકા રખ્ખીલ છઝ-ઝતે અમ્મા યસેપુન, વ સલામુન અલલ મુરસલીન, વલ હમ્દો લીલાહે રખ્ખીલ આ-લ-મીન, જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યેહ દુઆ હર ફરઝ નમાઝકે ખાદ પરહે.

અલા હુમ્મા અન-તસ સલામ, વ મીન-કસ સલામ, વ ઇ લયકા યરજે-ઉસ સલામ. હૈયેના રખ્ખના બિરસલામ, વ અદ ખેલેના દારસ સલામ. તબા-રકતા રખ્ખના વ તબા લયતા, યા જલ જલાલે વલ છકરામ. જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમ્મા રખખના આતેના શીદ દુ-યા હસ-નતંવ,
વ શીલ આખે-રતે, હસ-નતંવ, વકેના અખખન નાર. વકેના અખ
ખલ કખરે, વકેના અખખલ હશરે. વકેના અખખલ ફકરે,
અખ-ખદ દેન, ખેહુર મતે જદ-દીલ હ-સ-ને, વલ હુસેન,
અખ-ખલ આખે-રતે, વહ શોરના માખલ અખરાર, ખે રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહે-મીન.

દુઆ.

અલ્લા હુમ્મા ઇન્ના નસ-અલોકા જુઆ-દતન. શીલ ઇલમે,
વ ખર કતન શીર રીજકે, વ તવ-ખતન કખલ મૌત, વ શહા
દતન ઇન-દલ મૌત, વ મગફે-રતન ખાદલ મૌત, વ નખ-તન શીલ
કખરે, વ ખલાસન ઇનદલ હીસાખ, વ મગફે-રતમ મિનન નાર, યા
અઝીઝો યા ગફકાર, ઇલાહન સર મદન શી યવમીલ ક્રિયામા. ખે
રહ-મતેકા યા અર હમર રાહેમીન.

દુઆ.

યા ઇલાહી કયા કહું મેં હાલે જર;
હું યુનાહોંસે નીહાયત શર્મ-સાર.

કામ નેકીકા નહીં મુઝસે હુવા;	
ગર્જ ઇસીયામેં રહા સુખહો મસા.	૨
તેરે દર પર સીજદેમેં રખ્યા હે સર;	
છોડ ઇસ દરકો બત્તા જાઉં કીધર.	૩
કયું ન બખ્ષશીશકા રહું ઉમ્મીદવાર;	
મેં યુનાહગાર ઓર તુ આમુર્ઝગાર.	૪
તુને અપને ફઝલસે અય કીરદેગાર;	
મુજકો દુન્યામેં કીયા હે બા-તીકાર.	૫
ઇસલીયે યેહ હે દુઆ શામે પગાહ;	
રખ હમેશા ફઝલકી મુજપર નીગાહ-	૬
જાનકે રોજે વાપસીકા હો ઝુહુર;	
સાથ ઇમાં-કે મેં જાઉં અય ગપુર.	૭
હઝસેં જબ ખલક હો અદોહગી;	
મુજકો બખ્ષાવેં શરીફિય મુજ-નામી.	૮

દુઆ.

મોમીનો ઇજ્જે ઇલતીજકે સાથ;	
અબ દુઆકે લીયે ઉઠાઓ હાય.	૧
અય ખુદા સદકા કીસ્મીયાઇકા;	
સદકા ઉસ તુરે મુસતફાઇકા.	૨
સીધે રસ્તે ચલાઇયો હમકો;	
પેચો ખમસે બચાઇયો હમકો.	૩

મરતો દમ ગયેયસે મદદ દીજો;	
સાથ ધમાનકે ઉઠા લીજો."	૪
જાન દમે વાપસી હો યા અલાહ;	
લખયે હો લા ધલાહા ધલ લલાહ.	૫
કીના ધો મોમીનોંકે સીનેસે;	
સીના હો-જાયે પાક કીનેસે.	૬
સગકો એક રાહે હક દીખા યા રમ;	
દુર હોં યે ધખતીલાઈ બેજા સખ.	૭
દીન હો દીને અહમદી કુલકા;	
હો તરીકા મોહમદી કુલકા.	૮
અય ખુદા તુ સમીયો મુજબ;	
બે-મુરાદોંકી કર મુરાદ નસીખ.	૯
ન રહે કોઇ ખસ્તા દીલ ગમગીન;	
સગકી પુરી હો મુરાદ આમીન.	

દુઆ.

અ-હ-દા સામેઉલ મુના જાતી;	
સ-મ-દા કાશીઉલ મોહીમ-માતી.	૧
જેરો ખાલા નમી તર નમ ગુફત;	
ખાલેકુલ અરદે વસ સમાવાતી.	૨
હાજતે ખીશ અજ તુ મી ખાહમ;	
જાકે કાઝીએ જુમલે હાજતી.	૩

હેમ પોશીદા અજ તો પીનહા નીસ્ત;	
આલે-મુસ સીરે વલ ખુશીયાતી.	૪
શુખરે ફઝલે તો કય નવાતમ ગુફત,	
હાફેઝા શી જમીએ હાલાતી.	૫

દુઆ.

ઇલાહી તલબ હમ કરેં સબ ગરીમ;	
કે રોઝોંકી બરકતસે જન્મત નસીમ.	૧
તુ દીખલાદે જન્મતમેં દીદારકો;	
હોવે તાઝગી સબ દીલો જાનકો.	૨
ઝ બરકત તરાવીહ બખશ સબ ગુનાહ;	
રખ ઉમ્મત મોહમ્મદકો તેરી પનાહ.	૩
કરમ કર હમોંપર અય સાહેબ કરમ;	
કે રોઝોંકી બરકતસે કર દીલ નરમ.	૪
દે તવશીક તુ હર મુસલમાનકો;	
કે ઇઝ-ઝત દેવે માહે રમઝાનકો.	૫
દેખો કયા હય બેહતર મહીના તમામ;	
કીયા જીસ્મેં નાઝીફ ખુદાને કલામ.	૬

(ઉપર જો નઝમમેં દુઆએ લીખ્ખી હુઇ હેં; વોહ નમાઝકે બાદ જો યાદ હો, પરહે. ઓર ઉસકે બાદ એહ પરહે.) વ સલ લલાહો તઆલા અલા ખયરે ખલફીહી, વ તુરે અરશીહી મોહમ

મદીવ, વ આલીહી વ અસહા-ખાહી અજ-મખન, બે-રહ-મતેકા
યા અર હમર રાહેમીન.

ફઝાયેલે સુ-ર-યે યાસીન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીઝ કે લીયે દીલ હે. ઓર કુર-
આનકા દીલ યાસીન હે. જો કોઈ ઇસકા પરહતા હે. દસ બાર કુર-
આન પરહનેકા સવાબ પાતા હે. નીજ આયા હે, કે જો શુર દીનમેં
યાસીન પરહતા હે, ઉસકી તમામ હાજતેં પુરી કી-જાતી હેં, ઓર
જો શખ્સ રઝાયે ઇલાહીકી તલ્લખમેં યાસીન પરહતા હે, ઉસકે
અગલે પીછલે ગુનાહ બખ્શે જાતે હેં.

સુ-ર-યે યાસીન.



બિસમિલ્લા હિર રહમા નીર રહીમ.



યાસીન. વલ કુરઆ-નીલ હકીમ. ઇન-નકા લ-મિનલ મુર સલીન
અલા મિરાતીમ મુસ્તકીમ, તનઝી-વલ અઝીઝીર રહીમ લે તુન-જેરા
કવમમ મા ઉન-જેરા આખા ઓહુમ ફહુમ ગાફેલુન, લકદ હકલ
કવલો અલા અક-સરે હીમ ફહુમ લા યુ-મેનુન. ઇન્ના જાઅલના
શી આના-કેહીમ અગ-લાલન ફહીયા ઇલલ અજ-કાને ફહુમ
મુક મહુન. વ જાઅલના મિન બયને અયદી-દીમ, સદ-દંવ
વમિન ખલ-શીહીમ, સદ-દન ફ-અખ-શયના હુમ ફહુમ લા યુખ

સેરન. વ સવા-કેન અગ્રય-હીમ અ અન-જર તહમ અમ લમ
 તુન-જેર હુમ લા યુ-મેનુન, ઇન-નમા તુન-જેરો મનીત ત-પ-અજ
 જકરા વ ખશી-પર રહમાના મિત્ર ગયમે ફ-અરશેરહો એ મગફ-રતીવ,
 વ અજરીન કરીમ. ઇત્તા નદનો નોહ-ઇત્ર મવતા, વ નક-તોઓ મા
 કદ-મુ વ આસ-રહુમ. વ કુલ્લા શયઇન અદ-સયના-હો શી ઇમામીમ
 મુખીન. વદ-રેમ લહુમ મ-સ-ઇન અસહા-મત્ર કર યને, ઇજ
 જાઆ હલ મુર સહુન. ઇજ અર સલના ઇત્રય-હેમુસ નયને ફકજ
 જયુ હોમા ફ-અઝ-ઝઝના એ સાલેસીન ફકાલુ ઇન્ના ઇત્રય-કુમ
 મુર સહુન. કાલુ મા અન-તુમ ઇત્તા અશ-રમ મિમસોના વમા અન
 ઝઝર રહમાનો મીન શય-ઇન ઇન અન-તુમ ઇત્તા તક-જેયુન. કાલુ
 રખમેના યાઅ-ઝમો ઇત્તા ઇત્રય-કુમ લ મુર સહુન. વમા અ-ઝયના
 ઇત્ર-ઝઝ ખેત્તા-યુઝ મુખીન. કાલુ ઇત્તા તતઇ-પરના એકુમ લઇલ
 લમ તન-૧હુ લ-નરજો મન-નકુમ વ-ઝ યમસ સન-નકુમ મિત્તા
 અજન્યુન અ હીમ. કાલુ તાએરો-કુમ માઆકુમ અઇન જોકેર-તુમ
 અલ અનતુમ કવમુમ મુશરે ફુન. વ જાઆ મિત્ર અક-પલ મદી
 નતે રજેયુય યસઆ કાજા યા કવમીન તમેકિઝ મુર સલીન. અત
 તમેક મેલ લા યમ અત્તો-કુમ અજ-રેવ જહુમ મોહ-૧હુન. વમા
 લીઆ લા ગા-યુદુય લજુ ફ-ત રી વ ઇત્રય-રે તુર જકેન.
 અ-અત તમેજો મીન દુ-નીહી આલે-હતન ઇ-યોરીદ નીર
 રહમાનો એ દરરીલ લા તુમને અનતી શફ-અનો હુમ. ફશય
 અંવ વજા યુન-કેજુન, ઇત્તી ઇજઝ લશી દલાલીમ મુખીન
 ઇત્તી આ-મનનો એ રખમે-કુમ ફ-૧કેન. કીલદ ખોલીઝ
 જજના. કાજા યા લયતા કવમી યાઅ-લ-મુન. એમા ગ-ફ-રલી
 રખમી વ જાઅલની મીનલ મુક-ર મીન. વમા અન-ઝલના અના

કવચીની મીન ખાખ-દીઠી મિન જુનદીમ મિનસ સમામે વમા
 કુમા મુન-ઝેલીન. ઇન કાનત ઇલા સય-હતવ, વાકે-હતન ફ
 ઇજા હુમ ખામેદુન. યા હસ-રતન અલલ ઇલાદે, મા યાતી-હીમ
 મીર રસુલીન ઇલા કાતુ ખીહી યસ-તેહ ઝેલન. અલમ યરવ
 કમ અહ-લકના કબ-લહુમ મિનલ કુરને અન-નહુમ ઇલય-હીમ
 લા યર જેલન, વઇન કુલ-લુલ લમ્મા જમીલિલ લ-દયના મોહ
 હરન. વ આ-ય-તુલ લહો-મુલ અરદુલ મય-તતો, અહ-યયના-હા વ
 અખ-રજના મીનહા હખન ફ મીનહો યા-કોલુન, વ જાઅલના
 શીહા જનાતીમ મિન નખીલીવ, વ આનાખીવ. વ ફજ-જરના
 શીહા મિનલ આમુન. લે-યાકોલુ મીન સ-મ-રીહી, વમા અમે-લતહો
 અયદી-હીમ, અ-ફ-લા યશ-કોરન. સુખહાનલ લજ ખ-લ-કલ અઝ
 વાજા કુલ-લહા મીમ્મા તુન-ખેતુલ અરદો વમિન અન-ફોસે હીમ વ
 મિમ્મા લા યાઅ-લમુન. વ આ-ય-તુલ લ-હોમલ લયલો નસ-લખો
 મીન-હુન નહારા ફ-ઇજા-હુમ મુઝલે-મુન, વશ-શમસો તજરી લે
 મુસ-તકર રીલ લહા, જલકા તકદી-રલ અઝીઝીલ અલીમ વલ
 ક-મ-રા કદ દરના-હો મનાઝેલા હતતા આદા કલ ઉરજુ નીલ કદીમ
 લજ શમસો યન-ખગી લહા અન તુદરે કલ ક-મ-રા વલલ
 લયલો સાખેકુન નહાર. વ કુલ્લુન શી ફ-લ-કી યસ-ખહુન. વ આ
 ય-તુલ લહુમ અખા હમલ-ના જુરરી ય-ત-હુમ શીલ કુલકીલ
 મજા-ફુન, વ ખ-લ-ક-ના લહુમ મિમ-મિસ-શીહી મા યર કલુન, વઇન
 નજા તુમરેક-હુમ ફ-લા સરીખા લહુમ વ-લા-હુમ ક-યુન જુન.
 ઇલા રહ-મતમ મીના વ મતા-અન ઇલા-હીન, વ ઇજા કીલા
 જહોમુત તકુ મા યયના અયદી-કુમ વમા ખલ-ફકુમ લાઅલ લહુમ
 હુર હમુન. વ-મા તાતી-હીમ મીન આ-ય-તીમ મિન આપલો

રખમે-હીમ ઇલા કાનુ અનહા મોચેરે દીન. વ ઇલા કીલા લહુમ
 અન-ફેકુ મિમ્મા ર-જ-કા કુમુલાહો કાલલ લજના ક-ફ-રે લિલ
 લજના આ-મનુ અનુત-એમો મલ લવ યશા-ઉલાહો અત અ-મ
 ફુ, ઇન અન-તુમ ઇલા શી દલાલીમ મુખીન, વ યકુ-લુના
 મતા હાજલ વાઅદો ઇન કુનતુમ સાદે-કીન. મા યન-ઝોરના ઇલા
 સય-હતવ વાહે-દતન તાપુજે-હુમ વ-હુમ યઅસ્સેમુન, ફલા યસ
 તતીઉના તવસે-યતવ વલા ઇલા અહ-લીહીમ યરજે-ઉન. વ નોફેખા
 શીસ્તુરે ફ-ઇમ્મ હુમ મિનલ અજહાસે ઇલા રખમે-હીમ યન-સેલુન.
 કાલુ યા વય-લના મન વાઅસના મિમ મર કદેના, હાજ મા
 વાઅ-દર રહમાનો વ સ-દ-કસ મુર સેલુન. ઇન કાનત ઇલા
 સય-હતવ વાહે-દતન ફ ઇમ્મ-હુમ જમીઉલ લ-દયના મોહ-દરન.
 ફલ યવમા લા તુઝ-લમો નફસુન શય-અવ વલા તુજ ઝવના ઇલા
 મા કુનતુમ તાઅ-મલુન. ઇત્તા અસહા-મલ જતતીલ યવમા શી
 શુગોલીન ફકેહુન. હુમ વ અઝહા-જેહુમ શી ઝીલાલીન અલલ
 અરા-યેકે મુત તકેઉન. લહુમ શીહા ફકે-હતુવ વ-લ-હુમ મા
 યદ-ઉન. સલામુમ કવલન મિર રખમીર રહીમ. વમ તાઝુલ
 યવમા ઐયોહલ મુજરે મુત, અલમ આહદ ઇલય-કુમ યા યની
 અ-દ-મા અલ લા તાઅ-પુદુશ શયતાન, ઇન-નહુ લહુમ અફુતુમ
 મુખીન. વ અની પુદુની, હાજ સિરાતુમ મુસ્તકીમ. વ-લ-કદ
 અહલા મીનકુમ જીખીલ-લન કસીરા, અ-ફ-લમ તકુતુ તાઅ-કેલુન,
 હાજેહી જહન નમુલ લતી કુનતુમ તુ અફુન. ઇલ-લવ હલ
 યવમા ખેમા કુનતુમ તક ફેરન. અલ યવમા નખને-મો અલા
 અફવા-હેહીમ વ-નોકફે-મોના અવદી-હીમ વે તશ-હદો અર
 જોલે હુમ ખેમા કાનુ યક-સેલુન. વ-લવ નશાઓ લ-ત-મસના

અલ્પા અ-યો-નીહીમ ફસ ત-ખ-ફસ સિરાતા ફ અન્ના યુખ-સેરન-
 વ-લવ નશાઓ લ મસખ-ના હુમ અન્ના મકા-નતે હીમ ફમસ
 તતાઉ મુ-તિ-વ વ-જા યરજે ઉન. વ-મ-ના નોમઅ-મેરડો નોનક
 ફસહો શીત ખલકે, અ-ફ-જા યાઅ-ફેલુન, વમા અલ-તમના હુશ
 શેઅરા વમા યન-ખાલી લહુ. ઇન હોવા ઇન્ના જીરવ વ કુરઆ
 તુમ મુખીન. લે યુન-જેરા મન કાના હૈયવ વ-પ હિક-કલ કવલો
 અલત કાફેરીન, અ-વ-વમ યરવ અન્ના ખતક-ના લહુમ મિમ્મા
 અમે-લત અયદી-ના અનઆ-મમ ફહુમ લહા માલેકુન. વજલ લલનાહા
 લહુમ ફ-મીનહા રફુ-મોહુમ વ-મીનહા યા-ફોલુન. વ-જ-હુમ શીહા
 મના ફેઓ વ મશારેઓ, અ-ફ-જા યશ-ફોરન. વત ત-ખ-જુ મિનહુ
 નિહા- આલે હતત લાઅલ લહુમ યુન-લરન. લા યશ તતી-ઉના
 નસ-રહુમ વહુમ લહુમ જુનહુમ મોહ-દરન, ફજા યહ-જુનકા
 કવ-જોહુમ ઇન્ના નાઅ-તમો મા યોસીર રના વમા યોઅલે-નુન.
 અ-વ-લમ યરલ ઇનમાનો અન્ના ખતક-ના-હો મિન નુત-ફતીન ફ
 ઇ-જા હોવા ખસીમુમ મુખીન, વ-ફ-ર-યા લના મ-સ લવ વ
 નસીયા ખત-ફહુ. કાજા મંય યોહ-ઇત ઇઝામા વહીયા રમીમ, ફલ
 યોહઇ હત લજ અનશા-હા અજવજા મર રતીન, વહોવા એ-ફલે
 અલકીન અલીમ, નિત લજ ખઆજા લકુમ મિનશ શ-જ-રીલ
 અખ-દરે નરન ફ-ઇ-જા અત-તુમ મિન-હો તુ-ફેદુન, અ-વ લય
 સલ લજ ખ-દ-કસ સમાયતે વલ અરદા એ ક દેરીન અન્ના અંય
 રખ-જોકા મિસ લહુમ, ખલા વ-હે વલ ખલકુલ અલીમ; ઇન નમા
 અમ-રોહ ઇમ અરદા શયઅન અંય યકુજા લહુ કુન ફ-ય-કુન.
 ફ સુઅદ-નત લજ એ યરેહી ર-લ-કુતો ફલે અવ-ઇવ વ ઇ-
 લય-હે જઉન.

ફાંચેલે સુ-ર-ગુલ મુલક.

ઇસ સુરયે મુખારકકી બહોત ફઝીલત હદીસે શરીફમે મરવી હે, રિવાયત હે, અબુ હુરેરા રહી, સે કે ફરમાયા, આં હઝરત સલ્ત, ને કે, કુરઆનમેં એક સુરા હે, કે કબમેં ત્રીન આયતેં હેં, કે સફાઅત કરતી હેં મદદકી. યાને જો ઉમકો પરહતા હે, યહાં તકકે બખશા જાના હે. “વોહ સુગ્યે તપ-રફત લખ જો યદે-હીલ મુલક” હે, રિવાયત કીયા ઇમકો મિશકતમેં અબુ હાઉદ એર અદમદ નસાઇ, એર ઇબને માજને, એર ફરનાયા નખી સલ્ત, ને કે જીબને પરહા સુરયે મુલક, પસ ગોયા ઝીંદા કીયા શામકો, યાને ઇમાદત કા તમામ શમે કદરમેં, એર ઇબને અબ્બાસસે મરલી હે, કે હર મોમીનકે દીલમેં હો યે સુરા, યાને ઇસ સુરતકો ચહીયે, કે હર મુસલમાન યદ ફરે, એર પરહે, એર રિવાયત હે, ઇબ્ને મસઉદસે કે મુરદેકો જાએ કબ્રમેં રખતે હેં, તો ફરીશતે અજાબકે આતે હેં, તો યે સુરા વાસતે હિમાયત એર મુમાને-અતે અજાબકે ખડી હોતી હે, અગર કદમકે તરફ આતે હેં, તો કેહતી હે, કે ઇસ તરફસે તુમકો રાહ ન હુંગી, ઇસલીયે કે યે શખ્સ મુજકો નમાઝમેં ખડે હોકર પરહા કરતા થા, એર અગર સરકે તરફસે આતે હેં. તો કેહતી હે, ઇસ તરફસેજી તુમકો રાહ ન હુંગી, કે ઇસને મુજકો જાનાસે પરહા હે, અગર સીધે યા-આંચેસે આતે હેં, તો કેહતી હે, ઇન દોનોં જાનીબ-સેજી રાહ ન હુંગી, ઇસલીયે કે ઇસને અપને મુજકો સીતેમેં રખ્યા હે.

સુ-ર-વલ મુદ્ક.



બિસમિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.

તખા-રકલ લજ બે-યદે હિલ મુલકો. વ-હોવા અલ્લા
 કુલ્લે શય-ઇન કદીર, નીલ-લજ ખ-લ-કલ મવતા વલ.
 હયાતા લે મબલો વકુમ ઐયો-કુમ અહ-સનો અ-મ-લા.
 વ-હોવલ અઝીઝલ ગજુરલ લજ ખ-લ-કા સખઆ સમા-વાતીન
 તીખાકા. મા-તરા શી ખલકીર રહમાને મિન તદા-વોતીન. ફરજે-ઇલ
 ખ-સ-રા, હલ તરા મિન કુતુર. સુઅર જોઇલ ખ-સ-રા કરર-તયને
 યન કલેમ ઇલય-કલ ખ-સ-રા ખાસે-અવ વહોવા હસીર. વ
 લ-કદ ઝેયન-નસ સમાઅદ દુન્યા બે મસા-ખીહા વળ-અલ-નાહા
 રજુમલ લીશ શયા-તીને વ-આતદ-ના લહુમ અમ્મઅસ સધર. વલીલ
 લજના ક-ફ-ર બે રખેહીમ અમ્મબો જહન-નમા વ-બેઅ-સલ મસીર.
 ઇમ્મ ઉલકુ શીહા સમેઉ લહા શહી-કંવ વહીયા તકુર. તકાદો તમૈયઝો
 મીનલ ગયઝ. કુલ્લમા ઉલકીયા શીહા ફવ-જુન સઆ લહુમ ખ-ઝ
 નતોહા અલમ યાતી-કુમ નજર, કાલુ ખલા કદ જાઆના નજર,
 ફકજ જખના વ-કુલના મા નઝ ઝ-લલાહો મિન શય-ઇન ઇન
 અન-તુમ ઇલા શી દલાલીન કખીર. વ-કાલુ લવ કુત્રા નસ-મઓ
 અવ નાઅ-કલો માકુત્રા શી અસહા-ખીસ સધર. ફાઆ ત-ર-કુ બે
 જન-ખીહીમ ફ સોહ-કલ લે અસહા-ખીસ સધર. ઇમલ લજના
 યખ-શવના રખ-ખહુમ ખીલ ગયબે લહુમ મગફે-રતુવં વ
 અજ-રેન કખીર. વાઆ-સીરફ કવ-સકુમ અ-વીજ-હર ખીહી, ઇન

નહુ અલીમુન બે-મતીસ સદુર. અલા યાઅ-જમો મન ખ-લ-કો
 વ-હોવલ લતીફલ ખખીર. હોવલ લજી મઆલા લકો-મુસ અરદ
 જલુલન હમશુ શી મનાકે-મેહા વ-કુલુ મિર રીઝ-કીહી, વ ઇલય
 હીન નુસર. અ અમીન તુમ મન શીસ સમાએ અંય અખ-સેફા
 બે-કામુલ અરદા ફ-ઇગ્ગ હીયા તમુર. અમ અમીન તુમ મન
 હીસ સમાએ અંય યુર સેફા અલય-કુમ હાસેબા. ફ-સ-તાઅ-લ
 મુના કયફા નજર. વ-લ-કદ. કજ-જખલ લજીના મિન કયલે
 હીમ ફ-કયફા કાના નકીર. અ-વ-લમ યરવ ઇલત તયરે ફવ
 કહુમ સાફફા-તીવ વ-યક-બેદના, મા યુમ-સેકો હુન્ના ઇલ લર
 રહમાનો, ઇન-નહુ બે-કુલે શય-ઇન બસીર. અમ્મન હાજલ
 લજી હોવા જુન-દુલ લકુમ યન સોરો-કુમ મિનદુ નિર રહમાને,
 ઇનીલ કાફે-રના ઇલા શી ગુરર, અમ્મન હાજલ લજી યરજોફો
 કુમ ઇન અમ-સકા રીજ-કહુ, બલ લજજુ શી ઉતી-વીવ વ
 નોકુર. અ-ફ-મય યમશી મુકીય-ખન અત્તા વજ-હેહી અહદા
 અમ્મય યમશી સરીયન અત્તા સિરાતીમ મુસ્તકીમ. કુલ હોવલ
 લજી અનશા અકુમ વ જાઆલા લ-કો-મુસ સમઆ વલ અખસારા
 વલ અફયે-દતા. કલી-લમ મા તશ-કોરન. કુલ હો-વલ
 લજી જ-ર આ કુમ શીલ અરદે વ ઇલય-હે નોહ-શરન.
 વ યકુલુના મતા હાજલ વાઅદો ઇન કુન-તુમ સાદે-કીન, કુલ
 ઇન ન-મલ ઇલમો ઇન દલાહે વ ઇન-નમા અના અના નજરમ
 મુખીન, ફલમ્મા ર અવહો જુલ-ફતન સીઅત વુજુહુલ લજીના
 ક-ફ-રે વ કીતા હાજલ લજી કુનતુમ ખીહી તદ-દહીન. કુલ અ
 ર અયતુમ ઇન અહ લ-ક-ની યલાહો વ મમ મધ-આ અવ રહે
 મના હમંય યોજુફલ કાફેરીના મિન અજખીન અલીમ, કુલ હોવર

રહમાનો અમના ખીલી વ અ-લયહે તવક-કલના ફ-સ-તાઅ-લ
 સુના મન હોવા શી હલાલીમ મુખીન. કુલ અ-ર અય-તુન ઇન
 અસ-બકા માઉ-કુમ ગવ-રન ફમંય યાતી-કુમ ખેના-ઇન મઇન.



ફઝાયેલે સુ-ર યે રહમાન.

હદીસે શરીફમેં હે, કે હર ચીઝકી એક જીનત હે, ઓર
 કુરઆન ૨૭:૬૧ જીનત સુર્યે રહમાન હે, ઇમ સુરતકો તમખીરે
 આમકે વાસ્તે ઇસ તરફ પરહને હે, કે જખ આફતામ તુલુ હો,
 ઓર નમાઝ પરહની દુરસ્ત હે.-જવે, ઉસ વક્ત ઉસકી તરફ મોહ
 કરકે યે સુરત પરહે. ઓર હર આયત “ફમે અછયે આલાયે”
 પર ઉસકી તરફ હંગમીસે ઇશારા કરે, ઓર ચાલીસ રોજ ખનિયતે
 ઝકાત પરહલે. શીર હર રોજ એકબાર પરહે. ઓર જખ કીસીકે
 સામને જયે, તો યે સુરત એકબાર પરહે. ઓર અગર ન-હોસકે
 તો સીફ તીનબાર “ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ જેખાન”
 પરહલે. ઓર મરઝે ચેચક (સીતલા) કે લીયે એક ગંડા
 ઇસ તરફ ખનાતે હે, કે જખ ચેચક ઝાહીર હો, તો એક નીલા દોરા
 લેકર સુરત પરહે. ઓર હર “ફમે અછયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ જેખાન” આયત પર એક ગીરેહ દેવે, ઓર ઉસપર ફુંકે.
 ઓર દોરા બચ્ચેકે ગલેમેં બાંધ દેવે.

સુ-૨-૧૯ રહમાન.



બિસ્મીલાં હીર રહમા નીર રહીમ.

અર રહમાન; અલ્લ-મલ્લ કુરમાન. ખ-ત-કલ ઇનસાન. અલ
 લ મહુલ ખયાન, અશ શ-સો વલ્લ ક-પ-રો મે-હુમ-માન, વન નજમે
 વશ શ જ-રો યસ-જોદાન, વસ સમાયા ર-ક-અહા, વ વ-દ અલ
 મીઝાન. અલ્લા તન-ગવ શીઝ મીઝાન. વ-ખાની-મુલ્લ વજના મિલ
 કિસતે વલા તુખ-સેરલ મીઝાન. વલ અરદા વ-દ-અહા લીલ અનામ
 શીહા હાકે-હતુવ વન નખ્ખો જતુલ અક-માન, વલ હખ્ખો જુલ
 અફસે વર રય-હાન. ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન
 ખ-લ-કલ ઇનસાના મિન સલ-સાલીન કલ ફખ્ખર. વ ખ-લ-કલ
 જનના મીમ મારેજમ મિન નાર. ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા
 તોકજ-જેખાન. રખ્ખુલ મશરે-કયને વ રખ્ખુલ મગરે-ખયન, ફમે
 અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન, મ-ર જલ ખહ-રયને
 યલ તકેખાન, ખયના-હોમા ખર જખ્ખુલ લા યખ-જેખાન, ફમે અધ
 યે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ જેખાન. યખ-રોજો મીન હોમલ
 લુલુઓ વલ મરજાન, ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જે
 ખાન. વ-લ-હુલ જવારીલ મુન-શઆતો શીલ ખહરે કલ આલામ,
 ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન. કુલ્લો મન અલય
 હા ફાન, વ યખકા વજ-હો રખ્ખેકા જુલ જલાલે વલ ઇક-
 રામ, ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન. યસ અલોહ
 મન શીસ સમા-વાતે વલ અરદે, કુલ્લા યવ-મીન હોવા શી જાન.
 ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન. સનફ-રોજો લકુમ
 અધયો-હસ સ-ક-હાન, ફમે અધયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ

જેખાન. પા મા-શરણ જીનને વલ. ધનસે ધનીસ તતા-તુમ અન તન
 ડુણુ મીન અકતા-રીસ સમાવાતે વલ અરદે ફન ડુણુ, લા તન-ડુણુના
 ઇલા બે-સુલતાન, ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન
 યુર સલો અ-લય-કોમા શોવાઝુમ મિન નારીવ. વ નોહા-સુન ફલા
 તન તસેરાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. ફ
 ઇ-જન શક-કતીસ સમાઓ ફ-કાનત વર દતન કદ-દેહાન. ફમે
 અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. ફ યવમા ઇજલ લા
 યુસ-અલો અન જન-મીહી ધનસુવ વલા જન, ફમે અધયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન, યો-અ-ર-પુલ મુજરે-મુના બે સીમાઝુમ
 ફ-યુ-ખાજે ખીન નવાસી વલ અક-ઢામ, ફમે અધયે આલાયે રખમે
 કોમા તોકજ જેખાન. હાજેહી જહન-નમુલ લતી ચોકજ-જેખો
 બેહલ મુજરે-મુન, યતુ-પુના બય-નહા વ બયના હમીમીન આન.
 ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ જેખાન. વલે-મન ખાફા
 મકામા રખમીહી જન-નતાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેખાન. જવા-તા અફનાન, ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેખાન. શી-હીમા અયનાને તજરીયાન. ફમે અધયે આલાયે
 રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. શી-હીમા મીન કુલે ફકે-હતીન ઝવ
 જન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. મુત તકે-ધના
 અલા ફેરોશીન બતાયે-નોહા મીન ઇસ તખ-રકીન, વ જનલ જન
 નતય-ને હાન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. શી
 હીનના કાસેરા-તુત તરફે લમ યત-મીસ ફુનના ધન-સુન કય-ઝહુમ
 વલા જન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા તોકજ-જેખાન. કા-અખા
 ફુન-નલ પાકુતો વલ મરજન. ફમે અધયે આલાયે રખમે-કોમા
 તોકજ-જેખાન, હક જઝાકક એહસાનો ઇલ-જલ એહસાન. ફમે

અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન, વ મિનદુ-નેહેમા જન
 નતાન, ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન, મુદ હામ
 મતાન, ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન, શી-હીમા
 અય-નાને નદ દા-ખ-તાન ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા
 તોકજ-જેખાન. શી હીમા ફકે-હતુવ વ નખ-લુવ વ રમ્માન,
 ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન, શી હીમા ખયરા
 તુન હીસાન, ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન. હુરેન
 મકસુ-રાતુન શીલ ખિયામ. ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા
 તોકજ-જેખાન. લમ યત-મીસ હુનનો ઇન-સુન કખે-લહુમ
 વલા જન, ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન.
 મુત તકે-ઇના અલા રફ રશીન ખુદ-રીવ વ અખ-કરી-ઇન હીસાન.
 ફખે અમ્મયે આલાયે રખ્ખે-કામા તોકજ-જેખાન. તખા-ર કસમો
 રખ્ખેકા જીલ જલાલે વલ ઇકરામ.

ફવાયેદે સુ-ર-યે મુઝમ્મીલ.



તમનાયે દીલી જાહીરી ઓર ખાતીનીકે લીયે, ઇસ સુરતકો
 હર રોજ ૪૨ ખાર પરહે, ઓર નહો-સકે, તો ગ્યારા ખાર પરહ
 લીયા કરે. ઓર તરતીય ઇસ સુરતકે પરહનેકી રફા હાજતકે લીયે
 યે હે, કે (૧૦૦) સો દફા દુરદ શરીફ, ઓર એક ખાર સુ-ર-યે અલ-હમ્દ
 પરહ-કર એક ખાર યે સુરત પરહે. ઇસ તરેહ ગ્યારા ખાર પુરે
 કરે. ઓર ત્રીન રોજ પરહ-કર. ઝકાત દે. ખાદ એક ચીલા વાસ્તે
 હર મકસદકે પરહે. ઓર એક અમલ મુજર-રીખ સુરતકા યે હે, કે

જીમ ઔરનકે અચ્ચેકા મસાનકા ખસન હોતા હો, તો ઉસકે કદકે અરબ ૪૧ તારકા ધામા ના-કત ખુદાઇ (કંવારી) લડકીકે હાથકા કાંતા હુવા નીલા રમણ-કર, અચ્ચત્ત ઔર આખીર દુરઃ શરીફ પરહ-કર, એક દહા યે સરત પરહ-કર, એક ગીરહ ઉ ૧ ગેમે દેવે, મના તરહમે ૪૧ ગીરહ દેકર કસ ઔરનકે ઔપામે હમનમે વોહ ગંડા ગમેમે ઔરનકે ડાલે. ઔર અચ્ચા પવદા હોનેકે બાદ અચ્ચેકે ગમેમે ડાલે. ના ખુદાકી મનાયસે મહદુલ રહેમા. ઔર જાપે નહોમા.

અગર કીલી શખ્નકો કોઇ મુસ્કીત પેશ આવે, કે ઉસસે અર આના દુસ્વાર હો. નો રોજ પંજશંયા (જુમેરાન) કો ગુનન કરે. ઔર કીલી શખ્નસે બાદ ગુનનકે હમ-કનામ નહે. ઔર મુસલમે પર અચેકર, ૩૦ મરતમે સુ-રયે મુઝમ્મીત પરહે, શીર પાંચ મરતમા વારને દહા કરને ગત-પયે નહસકે પરહે. તમામ ઉમર ઉસકો કલી ગલ-અયે નહસ નહોમા.



સુ-રયે મુઝમ્મીત.

મિસમિલ્લા હીર રહમા નીર રહિમ.

યા ઐયો-હલ મુઝ-ઝમ્મીલો, કુમીત લયલા ઇલા કલીલન, નીસ-ફહ અલીન-કુસ મીનહો કલીલા. અવઝીદ અલય-હે વ-રત તેલીલ કુરઆના તરતીલા. ઇના સ-નુલકી અલય-કા કવલન સકીલા, ઇના નાશે-અતલ લયલે હીયા અશદહો વત-અંવ, વ અક-વમે કીલા.

ઇન્ના લોકા શીન નહારે સખ-હન જાવીલા, વજ કોરીસ-મા રખમેકા
 વ-ન ખત-નલ ઇ-ય-હે તખતીલા. રખખુત મરા-રેકે વલ મગરેખે
 લા-ઇલાલા ઇલાહુ ફત-વખેજ-હો વકીલા, વસ-ખેર અલા મા-યુફલુના
 વહ-ખેર હુમ હજ-રન જમીલા. વ-જરની વલ મોકજ-જેખીના કસીન
 નાઅ-મતે વ મહ-હેન હુમ કલીલા. ઇન્ના હદય-ના અનકા-વવ વ
 જહી-મેવ, વતઆ-મન જા ગુસ્સ-તીવ વ અજા-ખન અલીલા, વવમા
 તર જેખુત અરદો વલ જાખો વ કા-નતીન જાખો કરીખમ
 મહીલા. ઇન્ના અર સલના ઇલય-કુમ રસુલા. શાહે-દન અલય-કુમ
 કમા અર સલના ઇન્ના શીર અવના રસુલા ફ-અમા શીર અવનુર
 રસુલા. ફઆ ખજના-હો અખજવ વખીલા. ફ-યકા તત-તકુના
 ઇન કફર તુમ યવ-મંય યજ અલુત વીત-દાના શીખા. નીરમમાએ
 મુન-ફતેરન ખીહી, કાના વાઅ-દોહુ-મફ-ઉજા ઇન્ના ફાજેહી તજકે
 રતુન ફમન શા-અત ત-ખ-જા ઇન્ના રખખીહી સખીલા. ઇન્ના રખ-ખકા
 યાઅ-લખો અન-નકા તકુમો અદના મીન સોલો-મી-યલ લયલે વ
 નીસ-ફહુ વ સોલો-સ-હુ વ તાએ-ફતુમ મીનત-લજના માઅક,
 વલ્લહો યોકદ-દેરલ લયલા વન નહાર, અલેમા અલ લન
 તોહસ-હો ફતાખા અલય-કુમ ફક-રકે મા તયસ્સરા મીનત કુરઆન,
 અલેમા અન સ-ય-કુના મીન-કુમ મરદા, વ-ખ-ખરન વનરે ખુના
 શીત અરદે યખ-તગુના મિન ફહલીલાહ. વઆ-ખરના યોકા-તેલુના
 શી સખી તીલાહે, ફક-રકે મા તયસ્સરા મીનહો વ આકી-મુસ સલાતા
 વઆ-તુલ જકાતા વ અકરે દુલાલા કરદન હ-સ-ના વમા તોફદ-
 દેમુ લે અન ફેસેકુમ મીન ખય-રીન તજેહુ-હો ઇન દલ્લહે હોવા ખય-
 રંવ, વ-આ-કમા અજરા. વસતગ શીરલાહ, ઇન નલાહા ગપુર રહીમ.



ફાંચેલે કસીદયે ગૌસીયા.

યે કસીદા હઝરત પીર શાહ અબ્દુલ કાદીર જીલાની રહ, કા હે. જો આપને હાલતે જનખાતમેં જાનાને ગૌહર શીશાંસે ફરમાયા થા, ઇસકી બહોતસી ખાસીયતેં હેં. સુખ-સર યહાં લીખખી ગઇ હેં.

૧. જો કાઇ હર રોજ ઇસે ૧૧ મરતમે પરહે, વોહ મકયુમે ખારગાહે ઇલાહી હો.

૨. જો ઇસકા વીદેં કરે, હાફિઝા કવી હો, ઓર જો સુને યા પરહે વોહ યાદ રહે.

૩. ઇસ્તેદાદે ઇલમીકી તરકકી હો.

૪. જીસ મકસદકે વાસ્તે ચાલીસ રોજ પરહે, ચીલા ન ગુજરે કે ઇસકા મકસદ હાસીલ હો.

૫. ઇસકો અપને પાસ રખ્ખે, યા હરરોજ તીન દેરે પરહે. અમર પરહના ન જાનતા હો, તો સુને. ઓર એતેકાદ દુરરસ્ત રખ્ખે, ખુદ યાદ, તો મહયુમે સુખહાનીકો ખાગમેં દેખે. ઓર ઉમરા ઓર પાદશાહકા મકયુલ હો.

૬. જીસ નિયત ઓર કરદેસે પરહે, કામયાબ હો, લેકીન એતેકાદ સર્ત હે. ધુર કરનેસે પેહલે કુજ શીરીની પર ફાતેહા હઝરતકી દેવે. ઓર પરહનેસે પેહલે યે દુરદ સરીફ પરહે. ઇસકે બાદ કસીદેકી તીલાવત કરે. વોહ.

દુરદ શરાફ યે હે.

ખિસનિલા હિર રહમા નિર રહીમ. અમ્મા-દુમ્મા સહે અલા

મોહમ-મદીવ, વ અલા આલે મોહમ-મદીન, માઅદે-નીલ જુદે વલ
ક-ર-મ. મનખે ઇલ ઇલમે વલ હીલમે વલ હી-ક-મે વ-મારેક વસક્ષીમ.

કસીદા ગૌસીયા.

સકાનીલ હુખો કાસા-તીલ વિસાલી,
ફ કુલતો લે ખમ-રતી નહવી તઆલી.
સઅત વ મઅત લે નહવી શી કુઉસીન,
ફ-હિમતો ખે સુક-રતી ખય-નલ મવાલી.
ફ કુલતો લે સાયે-રીલ અકતાખે લુખુ,
ખે-હાલી વદ-ખુલુ અન-તુમ રિખલી.
વ હમ્મુ વશ-રખુ અન-તુમ જુલુદી,
ફ-સાકીલ કવમે ખિલ-વાશી મલાલી.
અરખ-તુમ કુદ-લતા મિન ખાઅદે સુકરી,
વલા નિલ-તુમ ઉલુવી વત તિસાલી.
મકા-મેકા-મુલ ઉલા જમ અવ વ-લાકીન,
મકામી ફવ-કકુમ મા ઝાલા આલી.
અના શી હદ-રતીન તકરીખે વહદી,
યોસર રેફાની વ હસખી જુલ જલાલી.
અનલ ખાઝીયો અશ-હખો કુલ્લે શય-ખીન,
વમન જા શીર રીઝ-લેઅતી મિસાલી.
કસાની ખિલ-અતન ખે-તિરાઝે અઝ-મીન,
વ તવજ-જની ખે-તીજ નીલ કમાલી.
વ અત લ-અ-ની અલા સીર રીન કહીમીન,
વ કલ લ-દ-પી વ આતાની સુવાલી.

વ વહાની વ અલસ અકતાળે જમ-અન,
 ફ હુકમી નાફે-ગુન શી કુલ્લે હાલી.
 વલવ અલ-કયનો સિરરી શી બિહારીન.
 લ સાલ્લ કુલ્લો ગવ-રન શી ઝવાલી.
 વલવ અલ-કયનો સીરરી શી જાલીન,
 લ દુકત વખ-તફત બય-નર રિમાલી.
 વ લવ અલ-કયનો સીરરી ફવકા નારીન,
 લ ખ-મ-દત વન તફત મિન સીરરે હાલી.
 વ લવ અલ-કયનો સીરરી ફવકા મય-તીન,
 લ કામા ખે કુદ-રતીલ મવલા તઆલી.
 વમા મિનહા શુહુરેન અવ દુહુરેન,
 તમુરેશ વ તન-કદી ઇલા અતાલી.
 વ તુખ-મેરોની ખેમા યાતી વ ચજરી,
 વ તોખ-લીમની ફ અક-સેર અન જાલી.
 મુરીદી હીમ વ તીય વશ-તહ વ ગત્રી,
 વ ઇફ-અલો મા-નશાઓ ફલ ઇસમે આલી.
 મુરીદી લા તખફ અલાહો રખખી,
 અતાની રીફ-અતન નીલ-તુલ મનાલી.
 તુખલી શીસ સમાયે વલ અરદે દુકત,
 વ સાકિ-શુસ સઆ-દતે કદ બદાલી.
 ખીલા-દુલા-હે મુલકી તહતા હુકમી,
 વ વક્તી કબલા કલખી કદ સકાલી.
 નઝર-તો ઇલા બિલા-દીલાહે જમ-અન,
 ક-ખર દ-લ-તીન અલા હુકમીત તેસાલી.

વ કુદ્દો વલી-ધલ લલુ કદ-મુવ વ ધની,
 અલા ક-દ-મીન નખી બદરીલ કમાલી.
 મુરીદી લા તખ્ત વાસીન ક ધની,
 અમુમુન કાનેલુન ધન-દલ કિતાલી.
 દરસ-તુલ ધલમો હરતા સીરનો કુતબન,
 વ નિલ-તુલ સાઅદ મીન મવલલ મનાલી.
 કમન શી અવલીયા ધલાહે મિસલી,
 વ મન શીલ ધતમે વત તસરીફ હાશી.
 અનલ હસનીયો વલ મખ-દાઅ મકામી,
 વ અકદામી અલા ઉતુકીર રીઝલી.
 વ અમદુલ કાદરીલ મશહુરો ધસમી,
 વ જદદી સાહેબુલ અય-નીલ કમાલી.
 અનલ જીલી મોહી-ધદ દીને ધસમી,
 વ આલામી અલા રાસીલ જીખાલી.

અસનાદે અહદ નામા.

પયમંબર સત્ત, ને ફરમાયા હે. જો કોઇ ઇસ અહદ નામેકો
 સારી ઉનરમેં એક મરતમે પરહે, અત્યજતા ખુદા ચાહે સાલ
 ઇમાનકે જાવે, ઓર ઉરકે બેહસ્તી હોનેકા મેં ઝામીન હું, ઓર
 જામર રદી. કેહને હેં, કે હઝરતસે સુના હે, કે આદમીકે બદનમે
 ત્રીન હજર ખીમારીયાં ખુદાયે તઆલાને પવદા કી હેં, એક હજર
 ખીમારીયોંકા હકીમ જાનને હેં, ઓર દવા કરતે હેં, ઓર દો હજર
 ખીમારીયોંકા કોઇ નહીં જાનતા, જો કોઇ શખ્સ ઇસ અહદ નામેકો
 અપને પાસ રખે, ખુદાયે તઆલા ઉસકો ઉન ત્રીન હજર ખીમારી

યોસે નીમાહ રખ્યે, ઝોર અબુ-ખેકર રદી, કહતે હે, કે મેને
 હઝરતસે સુના હે. કે જો કેઘ ઇસ અહદ નામેકો અપને પાસ રખ્યે.
 તો સાંપોસે, ઝોર બીજીજીઓસે અમનમે રહે, ઝોર જાદુ ઉસપર
 કારમર નહોવે, ઝોર ઝખાન બદ ગોથોકી બંદ હો-જમે ઝોર
 અગર ઇસકો લીખકર. ઝોર પાનીસે ધોકર. કીસી દર્દ મંદકો પીલાવે
 તો સિદ્દા પાવે, ઝોર હઝરત ખાતુને જન્મત ફરમાતી હે, કે
 મેને હઝરતસે સુના હે, કે જો કેઘ ઇસ અહદ નામેકો સ્વીકારે,
 હાજત ઉસકી ખર આવે, ઝોર ઇસકો મુશ્ક ઝોર ઝાહરાનસે
 લીખ્યે. ઝોર મેંહકે પાનીમે ધોકર તીન દીન સુખોહકો કીસીકો
 પીલાવે, ઉસે ફકમ ઝોર અકલ ઝીયાદ હો, જો કુછ સુને યાદ
 રખ્યે, ઝોર જો કે યાદ હો, વાહ ફરામોશ નહો, ઝોર અમીરશ
 ઝોમેનીન ફરમાતે હે, કે મેને હઝરતસે સુના હે, કે જો કેઘ ઇસકો
 ખરહે. ઝોર મુરદોકો બખશે, તો કબર ઉસકી મશરેકસે મગરેખ તક
 ફરરાખ ઝોર પુર નુર હોવે, ઝોર અગર ઇસકો મુરદોકી કબરમે
 સ્તીરહાનેકી તરફ તાકમે રખ્યે. તો ઉસ મુરદોકો સાત પયગંબરોકો
 સજાબ મીસે, ઝોર સવાલ મુનકીર નકીરકો ઉસપર આસાન હોવે.
 ઝોર હક તઆલા ઉસકે લાખ મજ દાહનેસે, ઝોર ચાલીસ હજર
 ખાંચેસે, ઝોર ચાલીસ હજર સરસે, ઝોર ચાલીસ હજર પાઉંસે
 અબ્બાબ દુર કરે. ઝોર કબર ઉસકી કુશાદા હોવે, કે આંખ કામ
 કર ન-સકે. ઝોર ઇસ અહદ નામેકી હક તઆલાને એક સુરત
 અનાહ હે, કે કબરમે પાસ રહે, ઝોર જબ મુરદા કયામતકો કબ્રસે
 હો, તો યે ફરિશ્તા બનકર સામને આવે, ઝોર હુલા બેહિશ્તકો
 આકર પેહના-દે, ઝોર પુરાકપર સવાર કરે. હક તઆલા ફરમાવે,
 અબ મોમીન, તેરે સાથ અહદ નામા હે, તો ખુશ હો. કે મેને

દુનિયામેં હરરોજ ઇસકો પરહા હે, આજ ઇસ અહહકો મેં
 વફા કરતા હું, તાજ સરપરુ રખ. ઓર જમા બેહિસ્તકા પહેન.
 ઓર પુરાક પર સવાર હો, ઓર બે-હિસાબ ઓર બે-અનબ
 બેહિસ્તમેં જા. ઓર જીસકી તુ શકાયત કરે ઉસે બખશું. જબ
 ઇસ શખ્સકો ઇસ તરેહસે ખલકત કયામતકી દેખે, કે મોહ ઉસકા
 મોંઘવાં રાતકે ચાંદકા-સા હે, ઓર અયસા સામાન હે, ગુલ મયાવે
 કે કોનસા પયગંબર હે, યા કોઇ સીદીક પુખ્તગંવાર હે, કે અયસી
 પુખ્તગંસે આતા હે, ફરિસ્તા નિગેહબાન બેહિસ્તકા કહેગા, કે યે
 પયગંબર નહીં હે. બંદા ખુદાકા ઓર ઉમ્મત મોહંમદ સલ, કા હે.
 દુનિયામેં અહહ નામા અપને સાથ રખતા થા. ઓર ઉસકા યે
 તુર ઓર બરકત હે, જબ ખલકત વહાંકી ફરીયાદ કરેગી, ઓર
 કહેગી. કે છતની મુદત દુનિયામેં હમ રહે, ઓર અફસોસ કે અહહ
 નામેસે ગાશીલ રહે, ઓર અબ પશેમાન હોતે હે, વોહ અહહ
 નામયે મોઅઝ-ઝમ યે હે

અહહ નામા.



બિસમિલ્લાહ હિર રહમા નિર રહીમ.

અલ્લા હુમ્મા ફાતેરીસ સમા-વાતે વક્ત અરદે, આલેમુલ અયમે
 વક્ત શહા-દતે હોવર રહમા તુર રહીમ, અલ્લા-હુમ્મા છત્રી આ-હદો
 ઇ-લયકા શી હાજે-હીલ હયાતીદ દુન્યા, બે અત્રો અશહદો અન લા
 ઇ-લાહા ઇલા અનતા વહ-હહુ. લા શરીકા લકા, વ અશહદો અમા
 મોહમ મદન અબ-દોકા વ રસુલોકા, ફલા ત-કેલની ઇલા નહસી,
 વ ઇમકા ઇન ત-કેલની ઇલા નહસી, તોકર-રેબની ઇલશ શરરે,

વ તોઆ-એદની મીનલ ખયર, વ ઇતી લા અત-તકેમે ઇલા જે રહ-મતેકા ફજ-અલ લી, ઇન-દકા અહ-દન તવફ-ફય તફ, ઇલા મવમીલ કીયામા; ઇન-નકા લા તુખમે ફુલ મીઆદ. વ સલ લલાફો તઆલા અલા ખયરે ખલકીહી મેહમ મદીવ, વ આલીહી વ અસહા ખીહી અજ-મતન. જે રહ-મતેકા યા અર હમર રાહે-મીન.

અસનાદે દુઆએ સુરયાની.



પુરુગાને દીન, ઇરશાદ ફરમાતે હેં, કે જે દુઆ નજદીક પાક રખ્યુલ મજતકે બહોત મક્યુલ હે. ઓર ઇસકો પરહનેકી બહોત તરકીમે હેં, લેનીન કોઇબી મુશકીલ અમરકે લીયે આલીસ રોજ તક બા-તુઝ બાદ અજ નમાઝે સુમોહકે યા બાદ અજ નમાઝે ઇશાકે તીન. યા પાંચ બાર પરહે. તો ઇનશા અલ્લાહો તઆલા ઉસકી મુરાદ પુરી હોગી, ઓર ઇસ દુઆકા વીદે રખનેસે કીસીકા મેહતાજ ન-હોગા, ઓર ઉસકે રોજબારમેં બરકત હોગી, ઓર અલ્લાહ તઆલાકી ખુશનુદી હાસીલ કરનેકા જરીઆ હોગા, જેહ દુઆ પરહનેકે અબ્વલ ઓર આખીર દુરદ શરીફ તીન, યા પાંચ, યા સાત સાત બાર પરહેં. ખુદાવંદ કરીમ તમામ દીનદાર આઈઓંકો નેક કામ કરનેકી હીદાયત નસીબ કરે. આમીન, સુમ્મી આમીન. વોહ દુઆયે મોઅઝઝમ જે હે.



કુઆયે સુરયાની મયે તરજુમા.

અનલ મવજુદો ફત-હુખની તજેદ-ની,
ફઇન તત-હુખ સીવાઇ લમ તજેદ-ની.

મેં હું મવજુદ સખ મુઝ પાસ આઐ,
મુઝે શાહ રગ સેબી નઝદીક પાઐ.
જો મેરે ગયેરકી રખ્યો તલખ તુમ,
તો નહીં પાઐ મુઝે જીસ જાપે જાઐ.

અનલ મવજુદો લા તકસુદ સીવાઇ,
કસીરલ ખલકે ફત-હુખની તજેદ-તી.

તુમહારા યા ઇયાદી મેં હું મકસુદ,
ન જુઝો મુઝ ખીન કાઇ ઓર મવજુદ.
મેં સરજન-હાર હું ચે સખ ખલકકા,
જીસે ચાહું કરે એક પલમેં નાખુદ.

અનર રખખુલ લજી યખશા અનખી,
જમી-હલ ખલકે ફત-હુખની તજેદ-ની.

મેં અય બંદે ઇસમ રખતા હું કહહાર,
ડરે મેરે ગઝમસે કુલ ચે સંસાર.

એનો દીન રાત મુઝ શાહકે હુકમ પર,
જો ચાહતે હો ખલાસી મેરે દરબાર-

અનલ મલે-કુલ મોહય-મેનો જલા કદરી,
અઝી-મુલ મુલકે ફત-લુખની તજેદ-ની.

તુમહારા મેં હમેશા હું કદર હાં,
અગર બસતીમેં હો યા દર બીયાબાં.
બડી હે બહોત મેરી બાદશાહી,
પકડ બેઝુ મેં શાહોંકા ગીરેબાં.

અનલ માઅબુદો લા તાઅબુદ સીવાઇ,
અનલ જખખારો ફત-લુખની તજે-દની.

સમ્મા માઅબુદ મુઝ બુઝો અય ઉખખાદ,
ન હરગીઝ ગપેર મેરેકી કરો યાદ.
મેં માલીન હું મેરા સખપર હુકમ હે,
રખું ગમગી કીસે રખું કીસે શાદ.

અના લીલ અબદે અર-હમો મીન અખીહે,
વ મીન અબ-વય હે ફત-લુખની તજેદ-ની.

કહે ઇતના રહમ તુમ ઉપર આપ,
ન અયસા કર સકે બાઇ ફૂવ માં-બાપ.

ખબર છું રીજકડી આકર ઘમો રોજ,
કરૂં ખીમાર પુરસી જળ ચડહે તાપ.

તજેદ-ની વાહેદન સ-મ-દન અઝીમન,
કસીરૂબ ખીરરે ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં જતોં જત છું આપહી અકેલા,
ન રખતા છું કોઇ ખાદીમ ન એલા.
કરૂં એહસાન મેં હર હર ફરદ પર,
ન દેખું કોન પેહલા કોન પીછલા.

તજેદ-ની મુસ-તગાસન લી મુગી-સન,
અનલ કહહારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે આઝો સળ મુઝ પાસ ફર્યાદ,
અગર તુમપર કરે કોઇ ઝુદમો બેદાદ.
કરૂં મઝલુમકી મેં દસ્ત-ગીરી,
ઉઝાદું દૌલતે ઝાલીમકો ખરખાદ.

વ અર-હમો મીન ઇયાદી મન અસાની,
બે-જહલીમ મીનહો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કરૂં આસી ઉપર મેં રહમ શીલહાલ.
ન હું વાઝેદા ઉસે પરમ્ વ યાઃ કાલ.

મેરી રહમતકે હેં માઅમુર દરીયા,
કહું નૌમીદ ના હોવે ચે શુદ-હાલ,

તજેદ-ની શી સવા-દીસ લયમે અબદી,
કરીબમ મીનકા ફત-લુગની તજેદ-ની.

અય બદે તુમ ઉઠો પીછલી પહેર રાત,
કરો ઉસ વક્તમેં મુઝસે મુનાબત.
તુમહી પાઓગે મુઝકો બહોત નબદીક,
સુનુંગા મેં તુમહારી ખ્યારી વોહ બાત.

તજેદ-ની રાહે-મન બર-રર રહીન,
બે-કુલલીન ખલકે ફત-લુગની તજેદ-ની.

અય બદે નામ હે મેરા સો રહમાં,
સુખહો ઓર શામ સબ મેરે હેં મેહમાં.
બની આદમ પરીદે જનવર કો,
મોવાશીક હાલકે પડોઆઈ સામાં.

તજેદ-ની વાસેઅલ લીલ ખલકે મયરી,
અનલ મબકુરો ફત-લુગની તજેદ-ની.

કરમ મેરા ખલાયેક પર હે ખીસયાર,
મરીબો આજીઝોકા મેં સચ્ચા યાર.

કરો મેરા છકરું હરદમ હમેશા,
જો સોતો હો યા બચડો હો જો ફુશીયાર.

તજેદ-ની શી સુણું-દેકા હીના તદ્દહ,
વ હીના તકુમો હત-લુખની તજેદ-ની.

તુમહી સીજદે મને જતાં પછાડો,
ખડે હોકર હજારાં આઠ મારો.
ફુઆ ઉસ વકતમેં હોવેગી મકબુલ;
તુમ અપને કામ હો જગમેં સંવારો.

પ્રજલ લહ-ફનો નાદાની કઝી-મન,
અકુસ લખખયક હત-લુખની તજેદ-ની.

અગર મમગી પુકારે તુઝપે અદોહ,
કે અય મવલા કીયા હે ગમને અઝોહ.
કહું લખએક હાં હાઝીર ખકા ફું,
ઉડાહું દરદો મમકે વોહ બડે કોહ.

પ્રજલ મુદ તરરો કાલા લા તરાની,
ન-ઝરતો પ્રલય-હે હત લુખની તજેદ-ની.

જો આવે મમ-ઝલ મુઝ પાસ નાગોહ,
કે મારે બે-કરારીસે વોહ એક આહ.

કરે ઉસપર નીમાહ છુટકા કરમકી,
છુટાઈ બંદે ગમસે ખોલ ફં રાહ.

અ-તારેફા મયં ચેળી-મુલ ખલકા ગયરી,
સરીયુલ અખજે ફત-લુખની તજેદ-ની.

ખલકકી કોન પુરે મુઝ ખીના આસ,
રહે દીન રાત યું મૌજુદ તુઝ પાસ.
જહાનમ આગસે દેવે ખલાસી,
મુંધાવે બેહીસ્તકે દુલોંકી ખુશ પાસ.

અ-તારેફા મુન-કેજન ગયરી સરીયન,
મીનલહ-લ-કાતે ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદો કોન હે તુમકો જો ચાહાવે,
ન પાઓ ગયેર મેરે હલાકીસે છુડાવે.
ન પાઓ ગયેર મેરે કાષ દો જહાંમેં,
કે મુશકીલકે વકત અંદર કામ આવે.

આ-તારેફા મંય મકુલ લીશ-શયયે ગયરી,
મકુન ફ ય-કુનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

હે અયસા કોન ખલકમેં કરન-હાર,
કરે એકે હફસે આલમકો ઇઝહાર-

મેં કાઠીર હું બડી કુદરત હે મેરી,
નહીં મીરે મીસલ ઝીનહાર ઝીનહાર.

અ-તારેફા સાતે-રલ લીલ અયએ ગમરી,
અનસ સત-તારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

બડા સતાર હું મેં આલે-મુલ ગયેબ,
હુપાતા હું જનો મરદોંકે કુલ અયેબ.
અગર આહતે હો ખુખી યા ઇબાદી,
તો કીસકે અયેબ મત ખોલો ખીલા રયેબ.

ફઇન તાબા પુખતો અલય-હે અબદી,
અનત તબ્વાઓ ફત-લુખની તજેદ-ની.

કરો તુમ યાદ હરદમ રોજે મીસાક,
રહો ઇસ અહદ પર તુમ કોમ ઉશશાક,
મેરી રહમત જો હે સાબિક ગઝબ પર,
કરો ઇસ તોર તુમ તહસીને અખલાક.

વ મમ મીસલી ફ અયના યકુનો મીસલી,
વ લગસા યકુનો ફત-લુખની તજેદ-ની.

કહો કે કોન જગમેં મુઝ જયસા લાહ,
કહો દેખી હે અયસી આલી દરગાહ.

કુવા નહીં મુઝ મિસલ કોઇ ન હોગા,
હેં લાખોં નામ મેરે કું એક અલાહ.

હલુમ્મા ઇલૈયા લા તકસુદ સીવાઇ,
અનલ મકસુદો ફત-હુગની તજ્જેદ-ની,

અમર ચાહને હો અય બહો ચરફ તુમ,
= તો ચક્કે આઓ શીતાબી મુઝ તરફ તુમ,
કરો શુકરા-નયે નેઅમત દીતોંસે,
ન બોલો ગયેર સેતી એક હરફ તુમ.

અ-તજ-કારો લય-લતન ના-દયતા સીરરન,
અલ્લમ અપ્પમાકા ફત-હુગની તજ્જેદ-ની.

હુઆ માંગો અય બહો તુમ સુખ્હો શામ,
ધુયે ઝાહીર મુઝે ફરમાઓ સગ કામ.
ખજા-યેન હેં મેરે માઅમુર બરપુર,
સબી મતલબકો પહોંચાડેં સરંજમ.

ફલા યુનજીકા યા અબદી સીવાઇ,
મીનન નીરાને ફત-હુગની તજ્જેદ-ની.

અય બહો સો રહે કયું ઉઠો જગ,
હેં આજે દોજખોંકી સખ્ત તર આગ.

જીસે ચાહુ હોસે બખશું ખલાસી,
ન મેરે મયેર કે લાગે વહાં લાગ.

વ લયસા યમલે-કુલ શીર દવસા ગયરી,
અનર રજગકો ફત-લુખની તજેદ-ની.

નહીં કાષ્ટ મની કાષ્ટ કલંદર,
જો તુમકો મેહેલ દેવે બેહીસ્ત આંદર,
મે હું રજગકે મુતલક યા ધયાદી.
ફઝલસે હું કુસુરો છુરો કૌસર.

અહલ-શીલ ખલકે મંય યોઅતી જજલન,
સીવાઈ લયસા ફત-લુખની તજેદ-ની.

ખલકમેં કોન અયસા હે કે બે રંજ,
ગરીબોં પર લુટાવે ચે જરો ગંજ.
ચે મેરી જુદો બખશીશકી સીફત હેં,
લુટાનેમેં કઈં ના સાત ના પંજ.

અ-તારેફા સાતે-રલ લીજ જનબે ગયરી,
અનલ ગફદારો ફત-લુખની તજેદ-ની.

આયા હે જગતમેં કાષ્ટ મુઝસા ગફદાર,
ગુલામોંકે ગુનાહ બખશે જો લક ખાર.

મેં બખશીશ ચાર હું જીનો બચારકા,
વલે મુશરીક ન-બખશુંગા મેં જીનહાર,

સ અગ-ફેરા લીલ ધખાદે વલા ઉખાલી,
ગદા-તલ હશરે ફત-લુખની તજેદ-ની.

બખશ ડાહું કરોડોં મેં યુનાહાં,
હશરે દીન સમોંકા હું પનાહાં,
ન કોઈ બર સકે ઇસ જાએ પર દમ,
ન કોઈ વહાં કર સકે ઉસ વડત નાહાં.

વ અઠ-રમો મંચ ચોરીદો ખેલા હિસાખીન,
અનલ વહ-હાખો ફત-લુખની તજેદ-ની.

જીસે ચાહું ઉસે હું બહોત તાઅ-ઝીમ,
ખખને ખે અદદ બખશું જરો સીમ.
મેં હું વહહાખ મેના લુત્ફ હે આમ,
યે કેહતા હું હરફ અજ રાહે તફ્ફીમ.

ફ અજ જોજની વ-લમ તર-કતતો મીસલી,
વ લસતો તરાહો ફત-લુખની તજેદ-ની.

અય બંદે કર તુ મુઝસે આશનાઈ,
હસીસે પાયેગા ઇશ-ઝત બડાઈ,

નહીં મેરે મીસલ દોનોં જહાંમેં;
કખીલા નહીં મુઝેં ના બાપ માઈ.

વ અક-રેમો મંય યતુમો ઇલૈયા ખૌદન,
લીયલ ઇક-રામો ફત-લુગની તજેદ-ની.

અય બંદે ખૌદ મેરા રખ તુ દીલમાં,
કરૂં સખ સખતીયાં તેરી મેં આસાં,
કરમ મેરા હે સારે ખલક પર આમ,
અબસ રખતા હે કયું ખાતીર પરેશાં.

લીયલ આલાઓ વન નેઅમાઓ ઇનદી,
લીયલ ખય-રાતો ફત-લુગની તજેદ-ની.

ખખશના નેઅ-મતોંકા હે મેરા કામ,
મેં સારે ખલકકો દેતા હું ઇનઆમ.
મેરી ખયરાત હે જરી હમેશા,
મેરે મોહતાજ હેં બસ ખાસ ઓર આમ.

લીયદ દુ-યા વ-મા શીદા જમીઅન,
લીયલ મ-લ-કુતો ફત-લુગની તજેદ-ની.

મેં હું અલ્લાહ ઓર સખ મેરે હેં બંદે,
ગડે મુઝ શાહકે હર મુલક મંડે,

મેરે દરબાર ખીન તુમ કહો ન જાઓ,
નહો તુમ ચાર આંખો સાથ અધે.

અ તારફે મલ લહુ ઇસ-મુન ક ઇસમી,
અનર રહમાનો ફત-લુગની તજ્જેદ-ની.

મેરા હે નામ સખ નામોંસે બેહતર,
મુઝે લાયેક હેં સખ અવસાફ બેહતર,
મેં હું રહમાન સખકો ખખશતા હું,
મદાકો નાન ઓર શાહોંકો અફસર.

અ નહાહ હુત લજી લા શયયા મીસલી,
અનદ દેયાનો ફત-લુગની તજ્જેદ-ની,

મેં અલાહ બે નિસ્લ હું મીરલસે પાક,
મીલાહું મુદ-દહકો ખાક દર ખાક,
મેં હું હાકીમ ચલાઉં હુકમ અખપર,
મેરે મહકુમ હેં ચે અરજો અફસાક.

અનલ મલે-કુલ મુલુકો વ કુલ્લો મુલકીન,
લીયલ મીરાસો ફત-લુગની તજ્જેદ-ની.

ચે સખ મુલતાં મેરે નાયેખાં હેં.
અગર હેં હાઝીરાં યા ગાયેખાં હેં.

મેરી દરગાહકે બરખ કશ હેં.
અમરચે અપને ધરકે સાહેબાં હેં.

અના અફ-નદ દુહરા વ કબલા કબલીન
વ બાઅ-દલ બાબદે ફત-કુબની તજેદ-ની.

ફનાકી જગ ખલક ઉપર ચલે બાવ,
તબી ઉડ જયેં સબ જનમલ નદી નાવ.
રહે બાકી હમારી બાદશાહી,
અરે ઇત ગાશીનોંકા કોઇ સમજાવ.

અનલ વદલાયો યા અબદી સરી-અન,
વ શીવલ અહદે ફત-કુબની તજેદ-ની.

શીતાબી તાલીઓંકા હુ મેં મતલુબ,
વફાયે અહદ મેરા ફેગલ હે ખુબ.
મેરે અવસાફ જો તુમકો સુનાવે,
ચેહી લોહો કલમમેં નવ હું મકતુબ.

અનલ ફરદુલ મુદત-મેરા ફવકા અરશી,
બેલત તકલીફ ફત-કુબની તજેદ-ની.

કીયા હું ખલકી મેં આપ તકદીર,
હેં મેરે ફકમસે તકદીમે તાખીર,

અરસે ફર્શ લગ મેરા કુકમ હે,
કરં એક આનમે ધનદો તગધ-પુર.

અનર રખ્યુલ લજી લા ખુલમા ધનદી,
વ લસતો ઉજુરો ફત-લુખની તજેદ-ની.

મેં રખ્યુલ આલમો હું ઝુલ્મસે દુર,
કરં મં જાલીમોંકો ખારો રનજુર.
સદા મઝલુમકી સુનતા હું ફર્યાદ.
ગરીબી આજીઝી હે મુજકો મનજુર.

ખ-લકતો મોહમ-મદન નુરન કદી-મન,
લહુલ પુશરા ફત-લુખની તજેદ-ની.

મોહમદ મુસતફા હેં જાતકે નુર,
નહીં એક આન વોહ મુઝ કુર્બાંસે દુર.
કીયા ઉનકે સખખ ચે સખ ઝહુરા,
મેં હું નાજીર વોહી મેરે હેં મંજુર.

વંચશ-ફરો શીત ખલાયેકે યવમા હશરીન,
ઓશફ-ફરો શીહે ફત-લુખની તજેદ-ની.

મોહમદ મુસતફા રોજે કયામત,
કરંમે જુમલા આલમકી સફાઅત.
વોહી મહબુબ મેરા બે શુખા વ સક,
કઈમા ઉસકો રાજી બે નીહાયત.

ઝમી-મયે હઠી-ચતુલ મુસ્લેમીન,

—યાને—

ઝુર્રીયાતે દીન,

દુઆયે ગંજુલ અર્શી.

બિસ મિલ્લા હિર રહમા નિર રહીમ.



જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મલે-પીલ	કુદુસ.
લા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-ઝીલ	જખ્ખાર.
લા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહીર	રહીમ.
જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગપુરીર	રહીમ.
લા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કરીમીલ	હકીમ.
લા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કવીપલ	વરી.
લા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	લતીપીલ	ખખીર.
લા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સ-મ-દીલ મા-અ.ખુદ.	
જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગપુરીલ	વહુદ.
જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	વખીલીલ	કપીલ.
જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહીખીલ	હરીઝ.
જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	દાયેમીલ	કાયેમ.
જા	પલાહા	પલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મોહમલ	મોમીત.

૧૦. ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હૈઇલ	કૈયુમ.
૧૧. ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખામેકીલ	ખારી.
૧૨. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	અખીઇત	આઝીમ.
૧૩. ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	વાહે-દીત્ર	અહદ.
૧૪. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	મોઅ-મેનીલ	મોહય-મેન.
૧૫. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	હખીખીશ	અહીદ.
૧૬. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	હલીમીત	કરીમ.
૧૭. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	અવ-વલીલ	કદીમ.
૧૮. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	અવ-વલીત	આખેર.
૧૯. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	ઝાહેરે વલ	ખાતેન.
૨૦. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	કખીરીલ	મુ-ત-આલ.
૨૧. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	કાઝીઇત	હામીત.
૨૨. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	રહમા-નીર	રહીમ.
૨૩. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-ના	રખિમલ અરશીલ	અઝીમ.
૨૪. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-ના	રખિમયલ	આલા.
૨૫. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	ખુરહા-નીસ	મુલતાન.
૨૬. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	સમીઇત	ખેસીર.
૨૭. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	વાહે-દીત્ર	કહહાર.
૨૮. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	અલીમીલ	હકીમ.
૨૯. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	સતતા-રીલ	મહદાર.
૩૦. ઇલાહા	ઇત	લલાહો	સુખહા-નલ	રહમા-નીદ	દૈયાન.
૩૧. ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કખીરીલ	અકબર.
૩૨. ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલીમીલ	અલામ.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	શારીલ	કાશી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝી-મીલ	બાકી.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સ-મ-દીલ	અહદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	રખ-મીલ અરદે વસ	

સમા-વાત.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	ખાતેકીલ મખલુ-કાત.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	મન ખ-લ-કલ લયલા	

વન-નહાર.

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાતે-કીર રઝઝાક.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ફતતા-હીલ અલીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝીઝીલ ગની.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ મુદ્દે વલ મ-લ-કુત.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ ઇઝઝતે વલ અઝ-મતે	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ હય-ખતે વલ કુદ-રતે.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ કિલિયાયે વલ જખ-રત	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મતતા-તારીલ અઝીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	આતેમીલ ગયખ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હમીદીલ મજહ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હકીમીલ હદીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કાદેરીસ સતતાર.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સમીઇલ અલીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગનીઇલ અઝીમ.	
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલા-મીસ સલામ.	

લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	મલેકીન	નસીર
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગનીઇર	રહમાન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કબીરીલ	હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	વલીઇલ	હ-સ-નાત.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સબુરીસ	સતતાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાલેકીન	તુર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગનીઇલ	મોઅજ્જ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ફાદેલીશ	શકુર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગનીઇલ	કદીમ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ જલાલીલ	મુખીન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ખાલે-રીલ	મુખ-લેસ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સાદેલીલ	વાઅદ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હકકીલ	મુખીન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ કુબલીલ	મતીન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કવીઇલ	અઝીઝ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	હૈઝલ-ઘજ	લા-યમુત.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અલા-મીલ	અયુબ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	સતતા-રીલ	હુયુબ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	ગુફરા-નીલ	મુસ્ત-આન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	રખ્ખીલ	આ-લ-મીન.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહમા-નીલ	સતતાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નર	રહીમીલ	ગફાર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	અઝીઝીલ	વહદાબ.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-નલ	કાદે-રીલ	મુક-તદર.
લા ઇલાહા	ઇલ	લલાહો	સુખહા-ના	જલ ગુફરા-નીલ	કદીમ.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ મલે-કીલ મુલ્ક.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ બારી-ઇલ મુસબ્બેર.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ અઝીઝીલ જખખાર.
 લા હલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ જખખારીલ મુત્ત કખખેર.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલાહે અમ્મા યસે-કુન.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ કુદ્દુ-સીસ સુખખુહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના રખખીલ મલા-યે-ક-તે
 વર રહ.

લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-ના જીલ આલાયે વન-નામાયે.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ મલે-કીલ મકસુદ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો સુખહા-નલ હનના-નીલ મન-નાન.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો આ-દમે સરી-યુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો તુહુન નજ-યુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો ઇલાહીમે ખલી-લુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો ઇસમાઇલે જખી-હુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો મુસા કલી-મુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો દાઉદો ખલી-ફુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો ઇસા રહુલાહ.
 લા ઇલાહા ઇલ લલાહો મોહમ મદુર રસુલુલાહ.

વ સલ લલાહો ખલા ખયરે ખલ-કીલી, વ તુરે અરશીલી, અફ
 દલીલ અખીયાયે વલ મુર-સલીન, હખી-ખેના વ સૈયેદેના, વ સ-ન-
 દેના, વ શરીયેના વ મવલાના મોહમ મદીવ, વ અલા આલીલી.
 વ અસહા-ખીલી અજ-મઇન, બે રહ-મતેકા યા અર-હમર રાહે-મીન.

ખુલા-સથે અસનાદે દુઆયે

મંજુલ અર્શી,

બાદ હમ્દો સલાતકે વાઝેહ હો, કે મંજુલ અર્શી, અમસી
મીઝ નહીં, કે જસકો કોઇ ન જાનતા હો, ફઝાઇલ ઇસકે બેહદ હો,
યે વોહ ગૌહરે શબ-ચિરાગ હો, કે જસકે અદના પરતવસે દીલ
રૌશન હો-જાતા હો, ઓર ઇસકા પદને-વાલા દા-મને મુરાદકો
માલા-માલ કરદેતા હો, ઇસ્મેં ખુદાવંદ જલ્લ-શાનહુકી તાઅરીફ હો,
ઓર ઉસકી મદદ, ઓર તાઅરીફમેં અગર સારી જહાંકે
દરખ્ત કલમ બનેં, ઓર સારે દરીયા સિયાહી હોં, ઓર જમી
ઇન્સો જીન, ઓર મલાયેક, અબદુલ-આબાદ લીખતે રહેં, તોબી
એક હરફ તાઅરીફકા હક અદા ન હો-સકે,

યે દુઆ બાદ અજ નમાઝે ફજર, બા-તુજુ એક વક્ત શુરર
પરહે, ઇસકા જીયાદ ખુલાસા હમારી કિતાબ તોહ-ફતુલ મુશતાક,
નામહી છપી હો, ઉસમેં લીખ્યા હુવા હો, તો ઉસકો મંગવા-કર
દેખના ફૌમત ચાર આને હોં.

ઈસલામી બારા મહીનેકે નામ ઓર

ઉનકે ફઝાયેલ.

૧ મોહર્રમ, ૨ સફર, ૩ રખીઉલ અવ્વલ, ૪ રખીઉલ આ-
ખીર. ૫ જમાદીઉલ અવ્વલ, ૬ જમાદીઉલ આખીર, ૭ રજબ.

૮ શાઅખાન, ૯ રમઝાન, ૧૦ શબ્વાલ, ૧૧ જીકદ, ૧૨ જીહજ.

૧ મોહર રમુલ હરામ—યાને અરબમેં જમાને જહેલીયત—મેંબી જીદાલ વ કીતાલકો હરામ જાનતે થે, ઓર ઇજતીદાથે સને હીજરી ઇસ મહીનેસે હે. કયું કે હઝરત મોહમ્મદ સલ, ને હીજરતકા ઇરાદા ઇસ મહીનેસે ફરમાયા થા,

ઇસ મહીનેકી દસવી તારીખ બહોત ખુશુર્ગ હે, કયું કે ઉમ્મી તારીખકો હઝરત ઇમામ હુસેન રહી, શહીદ હુયે, તારીખ ૯ ઓર ૧૦ વીકે રોઝે રખના સવાબે અઝીમ હે, ઓર ઉન રોઝોંકા ઇકતાર રોઝદારોંકા કરાનાબી અજરે અઝીમ હે, યાને દસ હજર ફરીશ્તોંકા ઇબાદતકા, ઓર દસ હજર હાજીયોંકા, ઓર દસ હજર શહીદોંકા, સવાબ હાસીલ હોતા હે.

થે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરથે રહમાન પરહે.

સ-ફ-રૂલ મુઝફ્-ફર-થે નામ ઇસ લીયે રખ્યા ગયા, કે ખાજે અરબ અપની જાથે સફુનત ખાલી કરકે ચલે જાતે થે, ઓર મોસીમે ખીજંબી થી,

તા. ૨૭ કે બાદ શમે દો-શંબાકો આં હઝરત સલ, ને હઝરત સીદીક રહી; કે હમરાહ મહીનેકી હીજરત ફરમાઇ, ઓર ત્રીન રોજ તક, ગારે સુરમેં રેહકર. ચહાર શંબાકી શામકો મહીનેકો રવાના હુયે, ઇસલીયે આખીરી ચહાર શંબા (ખુધ) કો મુસલમાન ખુશી કરતે હેં.

થે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરથે યાસીન પરહે.

૩ રખીઝિલ અવ્વલ—થે નામ મુકરર કરનેકે વક્ત, શુર ફસલ રખીકા થા. ઇસલીયે થે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકી બારહવી તારીખ દો-શંબાકે રોજ વીલાદત હઝરત મોહમ્મદ સલ, કી હુઇ, ઓર ઉસી તારીખ વફાતબી હુઇ.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરયે મુજદેલા પરહે.

૪ રખીડિલ આખીર-ઇસ માહકા નામ મુકરર કરતે વક્તા
ફસલે રખીકા આખીર થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

યે મહીના હઝરત પીરાન પીર સાહેબકા કેહલાતા હે. ઓર
તા. ૧૦ વીંકી શબકો ગ્યારહવીં. ઓર તા. ૧૭ વીંકી સત્તરવીં,
કી-જાતી હે.

યે મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરતુલ મુલક (તખારક) પરહે.

૫ જમાદીડિલ અવ્વલ-ઇસ મહીનેકી ઇબ્તીદામેં સરદીકા
મોસીમ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેમેં કોઇબી અમલીયાત પરહના નીહાયત કાયેદ
બખ્શતા હે. ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, શબે અવ્વલમેં ખીસ રક-
આત નમાઝે નરીઝ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ, અલ્લ હમ્દકે, સુરયે
કુલહો વધાહ. ગ્યારા મરતમે પરહે. બડા સવાબ હે.

૬ જમાદી-ડિલ આખીર-ઇસ મહીનેકી આખીરમેં મોસીમે
બરફ થા, ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, અસહાબે કીરામ, બારા રકઆત
નમાઝ પરહતે થે, ઓર આખીરકે દસ રોઝે રખતે થે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર. સુરયે મુદરસર પરહે.

૭ રજ-ખુલ સુરજજબ-યે મહીના મોઅઝઝમ હોનેકે બાએસ
અહલે અરબ ઇસકો શહરૂલા કેહતે થે, ઓર તાઝીમ કરતે થે,
ઇસલીયે યે નામ રખ્યા ગયા.

આં હઝરત સબ, ને ફરમાયા. કે જાતમેં એક નેહર હે.
હસકો રખ્ય કેહતે હે. હસકા પાની દુધસે ઝીવાહા સુફેદ હે.

ઔર શેઠસે ઝીયાદા મીડા હે. પસ જો કાષ ઇસ મહીનેમેં રોઝે રખેગા, તો અલ્લાહ તઆલા ઉસકો ઉસ નેહરકા પાની પીલાયેગા. ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, હઝરત સલ, હાથ ઉઠાકર ચે દુઆ પરહતે થે. “અલ્લા હુમ્મા બારેક લના શી શહરા રજબ, વ શાઅ-માન વ રમદાન.”

ઇસ મહીનેકી તા. ૨૭ કો આં હઝરત સલ, કો, મેઅરાજ હુઇ, ઇસ રાતકી ઇબાદત, રોઝા, નમાઝ મકબુલ હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે હા, મીમ, એન, સીન, કાફ પરહે.

૮ શાઅબ્બાનુલ મોઅઝ-ઝમ-યુઝુર્ગી ઇસ માહકી નીહાયત હે. ખુદાવંદે આલમ અપને બંદોં પર રીજક વ-ગયરા ઔર તમામી ઉમુરાતે આલમ જુદા જુદા મુકર્રર હોતે હે. ઇસલીયે ચે નામ રખ્યા મયા.

ઇસ મહીનેકી તા. ૧૪ વીંકી શબકો શબ બરાત હે. ઔર સોનેવાલા ઇસ નેઅમતસે મહરમ રેહતા હે. તા. ૧૪ ઔર તા. ૧૫ કો રોઝા રખના બેહતર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે સાદ પરહે.

૯ રમઝાનુલ મુબારક—ચે મહીના માખુજ હે રમઝસે. જીસકી માએની જલનેકી હોતી હે. ચે નામ મુકરર કરતે વક્ત ઝમાના ગરમીકા થા, ઔર ઇસ મહીનેકી બરકતસે બંદેગાને ખુદકે ગુનાહ જલ જાને હે, ઔર રોજી કુશાદા હોતી હે, ઇસકો માહે સીયામ-બી કેહતે હે.

ઇસ મહીનેકી સરદારી સબ મહીનોં પર હે, ઇસ મહીનેકે રોઝે ફરજ હે, ૨૭ વીં શબકો શબે કદર હોતી હે. ઉસ રાતકી ઇબાદત બહોત અબરે અઝીમ રખતી હે. કુરઆન શરીફબી ઇસી માહમેં નાઝીલ હુવા.

૧૦ શબ્દાલુપ્ત મુકર્શમ—શબ્દાલોકે માથને ઉઠાને ઓર મોકુફ કરને કે હેં. કયુંકે અરખકે બાશીદે ઇસ મહીનેમેં સપરો શીકાર કરતે થે, ઓર મકાનસે બાહર જાયા કરને થે. ઇસલીયે ચે નામ, યાને ખુશીકા મહીના હુવા. તા. ૧ લી કો, ૪૬ મુબારક હેં.

ઇસ મહીનકી દુસરી તારીખસે છે રોઝે રખના અફઝલ હેં. હર રોઝેના સવાખ હજર રોઝોં કે સવાખ બરાબર હે, ઓર હર માયા રસુલ સલા, ને કે, છે રોઝે રખનેવાલા ઇસ સાલમેં જો કોઇ મરજાવે, તો શહીદકા રૂત્યા પાવે,

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે ફતેહ પરહે.

૧૧ જી-ક-ક-તુલ હુરામ—યાને બયેઠને-વાલા. અહથે અરખ ઇસ મહીનમેં જુદાલ ઓર કીતાલસે બાઝ રહતે થે. ઓર ઘરોમેં આરામ લેને થે.

ઇસ મહીનેમેં હર જુમઆકો, ચાર રકઆત નમાઝે નશીલ પરહે. હર રકઆતમેં બાદ અલ-હમ્દકે ૨૧, બાર સુરયે. કુલ્હો વધાહ પરહે. તો સવાખ હજ, ઓર ઉમરાકા હોતા હે. ઓર દો-શબ્દેકા રોઝા રખનાબી અફઝલ હે.

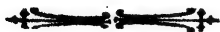
ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર, સુરયે તુન પરહે.

જી-હ-જ-તુલ હુરામ—એક બાર હજ કરના. ઓર સાલ, હસપર કામીલ હોતા હે. ગોયા ચે માહ સાહેબે સાલ હે.

અરફકા રોઝા યાને તા. ૯ હજકે રોઝકા રોઝા રખનેસે એક બેરસકે સુનાહ બખશો જાતે હેં, તા. ૧૦ વીકો યાને ૪૬કે રોઝ, સદકા મીસકીનોંકો દેના, સવાખે હજ ઓર ઉમરાકે બરાબર હે.

ઇસ મહીનેકા ચાંદ દેખકર સુરતુલ ફજર પરહે.

अथान गुनाहे सगीरा व कपीरा.



मुसन्नमानों अथ गोशे दीलसे सुनना याहीये. के जयसे
 अरकान छसलामके अजलाने इरज हें, गुनाहोंसे दुर रेहनाबी इरज
 हें, गुनाह आजे कपीरा याने अडे. उनके करनेसे अजग्य होगा,
 अगर तैया नकरे, और आजे सगीरा हें, उसके करनेसेभी
 अजग्य होगा, पर थोडा. अथ गुनाहे कपीराका अथान करना हुं.
 शीर्ष पुत्रसे करता; यतीमेंका माल आना कासी औरतके अुटी
 तोहमत जीनाकी करनी; हो अंद कासीरोंके जंगसे भागना, शराय
 पीना, अुधम नाहक करना, अपने तछे गय-रोंसे अछछा गनना,
 पुदासे भौध न करना, हमसायेकी जेइ भेरी पर नऊरे अद करना,
 पुदाकी रहमतसे नाउम्मीद होना, कासीसे वाअेदा करके उसको वहा
 न करना. कासीकी अमानतमें भीयानत करना. पुदाका इज तरक
 करना, "दुरअाने शरीर" परहके लुल गनना, शहाहत (गवाही) हककी
 छुपाना, शहाहत अुटी देना, अुट भोलना, पुसुसन कसम अुटी
 आना. इससे कासीका माल. या गनन, या इरमत, जाती रहे.
 कसम पुदाके नामके सीवा और कासीकी आना, और सीजहा
 कासीको सीवा पुदाके करना, गुमआकी नमाज तरक करना, हमेशा
 जमाअत तरक करना, सुवहा लेते देते कम तोलना, आलमोंकी
 पुशामद करना, ज्याज आना, कजीया नाहक इयसल करना. भोल
 युकाके पीछे जहर-हरतीसे कम देना, हाडोंसे पुरा काम करना,
 हथेककी हालतमें अपनी जेइ, या पांहीसे सोहअत करना, अना.

જાની ગીરાનીસે ખુશી હોના, કીસી ગયેર ઔરતસે ખાસ ખીલવત
 મેં બયેકના, જનવરોંસે જમાઅ કરના, જુવા યા સદા, ખેલના, કાશીશીકી
 રસમેં પસંદ કરના, નુજુમીકી બાતોંકો સચ્ચા જનના. દાઅવા અપની
 ઇઆદત યા તકવાકા કરના; મુરદે-પર પીઠના, પુકારકે રોના, ખાનેકો
 ખુરા કેહના, નાઅ દેખના, બાજોંસે સુનના, ઇઆદત લાગોંકે દીખલા
 નેકો કરના. કીસીકે ઘરમેં બે-ઇજ્જત ચલે જના, કીસીકી મસખરી
 કરકે બે-હુરત કરના, યુનાહ ઇનકે સીવા ઔર બહોત હે, ગરઝ
 સખ યુનાહોંસે દુર રહે. ઔર તૌખા કરતા રહે. હદીસે શરીફમેં
 આયા હે, કે મુસલ-માન વોહ શખ્સ હે, કે જીસકી ઝખ્ખાનસે ઔર
 હાથસે કીસીકો ઇજ્જ નહા. ઇનસાનકો લાઝીમ હે, ઔર લાયેક યું હે
 કે, અપને તઈ લીલાઝ કરકે સખસે ખુરા આપકો જાને; ઔર કીસીકો
 ખુરા નજાને. ઔર કીસીકા અયેમ તલાશ ન કરે. પસ બગેર તલા
 શકે અગર અયેબ કીસીકા માઅલુમ હો-જાયે, તો નરમીસે ઉસે નસીહત
 કરે, લેકીન ફઝીહત ન કરે. ઔર રસવા ન કરે, હક-તઆલા સખકો
 નેક અમલકી તવશીક દે.

આમીન.

ગઝલ.

(બનાવનાર-મૌલવી સૈયદ નુરદીન રીફાઇ, રહ. સાહેબ)

તેરા જલવા હે નઝરોંમેં સમાયા,
 જુધર દેખા નઝર તુહી તુ આયા.
 મીઠાયા હસ્તીયે મોવ-ફુમ અપની,
 ફેના હોકર બકાકા લુત્ત પાયા.
 તસદ્દુક તુઝયે જાન અમ મેરે રહબર,

મુઝે મતલુબસે .તુને મીલાયા.
 સરા-સીમા થા હર સુ જીસ્તજી-મેં,
 બ-ઉજલત કલ્પને મુઝદા સુનાયા,
 નખીકા જીસને દેખા રખકા દેખા,
 તજલ્લાયે અહદ અહમદમેં પાયા.
 વોહી હે કસરે તનમેં જલવા-આરા,
 નશાં અગયારકા મુતલક મીટાયા.
 છુપે થે લાખ પરદેમેં જો સાહેબ,
 નીમાહે શૌકને લેકીન દીખાયા.
 તલત-તુફસે મેરે પારે મુગાંને,
 પ્યાલા સીરરે વહદતકા પીલાયા.
 વુફુરે ઇશકે અહમદને સરાસર,
 મુઝે મરતાના વ જીયદા બનાયા.
 સુનવર તુર હે અય તુર હર સુ,
 ઉસીકા તુર હે સખમેં સમાયા.

મુનાબત.

હાથ ઉઠાયેં હેં હમ ઇલતીબકે લીયે,
 હો કુબુલ અય ખુદા મુસતફાકે લીયે. ૧
 બહરે હસનેન હાસીલ હો. ઉઝીદે દિલ,
 મુશકીલ આસાં હો મુશકીલ કુશાદે લીયે. ૨

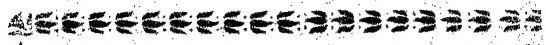
કોઇ ગમગીન ન આલમમેં પાકી રહે,
 ખયર હો સખકી ખયરલ-વરાકે લીયે. ૩
 હમયે રહમતકી રખ તુ હમેશા નઝર,
 અય ખુદા ચરમે શાહે હુદા કે લીયે. ૪
 એક સદારા ફકત તેરી બખશીશકા હે,
 કુઝ નહીં સાથ રોઝે જઝાકે લીયે. ૫
 બક્ષ દે સખ ગુનાહેં તુ 'સૈયદ' કેબી,
 તેરે મહબુબ ખયરલ-વરાકે લીયે. ૬

યા સાહેબુલ જમાલે વ યા સૈયેદુલ બશર,
 મીન વજહે કલ મુતીરો લકદ નવ વરલ કમર.
 લા યુમ કેનીસ સનાઓ કમા કાના હકે કહુ,
 બાદ અજ ખુદા ખુઝુર્ગ તુઘ કીરસા મુખ્તેસર.

અલહમ્દો લીલાહ, કે ચેહ રીસાલા 'હદીય-તુઝ મુસ્લેમીન યાને
 ખુશીયાને દીન.' તમામ હુવા. ખુદાવંદ કરીમ કુબુલ કરે, મકબુલે
 રસુલ કરે, જે કોઇ ઇસકો પરહે, વોહ ઇસ આસી પુર મઆસીકે
 હકમેં દુઆયે ખયર કરે, યા ઇલાહી તુફલસે તેરે હબીબકે, ઓર
 હસકી આલ ઓર અસહાબકે, તમામ મુસલમાનોકો નેક તવશીક
 અતા કર, જે હુરમતે સૈયદુલ મુરસલીન, વ ખાતેમુન નખીબન. સલ
 લલાહો અલય-હે વ સલ્લમ, આમીન, આમીન. યા રખ્ખુલ આલમીન.

તમામ શુક

એમ. એસ. અલી કાદરી.



ખુશ ખખર ! ! ખુશ ખખર !

અમારી પાસે નીચે લખેલી કિતાબો તથા સિવાય બીજી પણ મળશે. એક કાર્ડ લખવાથી વી. મ થી મોકલવામાં આવશે.

શુરશીદ હામીલ—એમાં ખુદાથી મલવાનાં ખાતીની સા હુપા મેદા તથા તેનાં કવાયેદો છે. કીમત ૦-૮-૦.

હયાતે જાવેદાની—તવારીખ હઝરત પીરને પીર દરતમી પાને સૈયદ અમદુલ-કાદર હુસાની રહ, તી કરામાનો અ હદગીનો એકવાલ છે. કીમત ૦-૮-૦

રમુએ દીલપસંદ આ ખતે કિતાબોમાં ઉરદુ અને ગુજરાતી ગુલઝરે ઝરાફત જખાનમાં નસીદતરૂપી દુસરાઓ, અને રમુજ ખાખતોથી બરપુર છે, કીમત દરએકની ૦-૮-૦.

ફરીશમયે ફદરત—અમાં નસીખ અજમાવરા માટે ફાલતામા ખાખતી તાખીરો, ઈલમે કયાફા, વાગેરે છે. કીમત ૦-૫-૦

ખઝમે કવાલી	આ સાત જાતની ગાયનની કિતાબોમાં દરએકમાં જુદી જુદી કવાલી અને ઇશ્કી મઝકો, અને તાલકના ઉરદુ તથા ગુજરાતી સુની શ્રેદેશો ગાયનો, હાદરા, હુમરી, કહેરવા, વીગેરે ઉસ્તાદી ગાયનો વાગેરે દરએકમાં જુદા જુદા છે. કીમત દરેકએકની રા. ૦-૫-૦
બહારે પ-સ્તાં	
આરામે દીલ	
સોદાની હનીયાલી	
દીલખુશ ગૌહર	
ખુલખુલે બગાલી	
નગમયે રહાની	

કિતાબો મલવાનું ઠેકાણું

સૈયદ ખનુમીયાં બીન સૈયદ અમીરમીયાં કાદરીની ફું

સુ. બીલીમોરા, જલ્લો-સુરત.

